

NAŠ ČASOPIS

Glasilo občine Vrhnika

LETO XVIII, ŠT. 185

SEPTEMBER 1992

YU ISSN 0351-6180

Razstavni prostor na sejmu »Moderna hiša« v Vidmu

Sejem Moderna hiša 92 v Vidmu

Zanimiva ponudba

Že lani smo se preko pobratenega Gonarsa, ki je odkupil 22m² razstavnega prostora, udeležili sejma »Moderna hiša« v Vidmu.

Letošnji sejem je bil od 19. do 27. septembra in so se ga udeležili tile razstavljalci:

ELLES BOROVNICA, LIKO, FENOLIT, proizvajalec štedilnikov Franc Furlan in IDEJA Kamnik.

To so bili tudi edini razstavljalci iz Slovenije, katerih prostor je zakupila občina Vrhnika.

Ob obisku sejma smo izvedeli, da je kar precej zanimanja za nekatere razstavljene izdelke. Tudi sam direktor sejma nam je povedal, da so zadovoljni s prvimi stiki in bi želeli še tesnejše povezave na naslednjih sejmih, ki jih prirejajo

v Vidmu. Tako bi vzpodbudili tudi druge vrhniške razstavljalce, ki vidijo nadaljnjo perspektivo in gospodarsko povezavo z Furlanijo – Julijsko kra-

jino. Veliko zaslugo za sodelovanje na sejmu v Vidmu ima tudi župan Gonarsa, ki je prvi navezal stike med Vrhniko in sejmiščem v Vidmu. S. S.

Razgovor na sejmu o nadaljnji perspektivi razstavljalcev iz Vrhnike – prevajalka, Vili Granda, župan Gonarsa in direktor sejma

Jesen v vrhniški občini

Spet je mesec naokoli in z njim Naš časopis, 185. številka. Če ga boste podrobneje pregledali, boste videli, da ima v glavi novi vrhniški grb. Nekateri pravijo, da so vesla spet obrnjena napačno naprej – toda v grbih ni toliko pomembno, kako so delali Jazonovi veslači. Iz časopisa samega se vidi, da vrhniško občino kljub napačno obrnjenim veslom le žene naprej in da ima uspehe. Med drugim tudi tega – o čemer so se pohvalili ob 120. obletnici Lika, da se ozirajo za novimi trgi in da niso obupali. Tudi manjša podjetja so, kot je videti, spoznala, da velikega južnega trga – ki je bil potuha – ni več, in so se začela preusmerjati. Izjema je Kovinarska, toda zgodba tam vsaj za zdaj diši po nečednostih. Vendar tudi teh ne bo več v vrhniški občini: na notranjih straneh na dolgo in na široko pišemo o tem, kako bo z novo Komunalno deponijo okolje bolj čisto.

V časopisu je tudi odmev »gospoda iz ozadja« na dolgo polemiko o splavu. S tem člankom v našem časopisu jo lahko končamo. Kajti tako izmenjevanje pogledov za in proti v lokalnem glasilu je lahko neskončna zgodba, in občinski časopis ni medij, ki bi razpletel zadeve, o katerih različno mislijo učene glave in vročevrni politiki. Po moji sodbi to ni nede-

mokratsko stališče uredništva, saj se ob takem prepiru lahko zgodi, da zmanjka prostora za domače teme.

Malo bolj smo se ozrli tudi po vrhniških novih prebivalcih, to je slovenskih vojakih, ki služijo domovini v obeh vrhniških vojašnicah. Precej fantov je iz Štajerske: zanimivost te nove vrhniške populacije je, da so vsaj malo spremenili odnos do žeje v vrhniških gostiščih: pijejo predvsem pivo iz Laškega, ki ga zdaj na Vrhniki prodajo skoraj več kot ljubljanskega. Poveljniki so nam povedali, da je odnos Vrhničanov do slovenskih fantov v uniformah precej bolj kritičen kot je bil odnos do vojske, ki je odšla – in da si prizadevajo fante prepričati, naj bodo, dokler so tu, zgledni vrhniški prebivalci.

Zavedajo pa se tudi dejstva, da gre mladost včasih čez mejo in to koga tudi moti. Pravijo, da mlado slovensko vojsko vzgajajo v rodoljubnem duhu in kot dobre ljudi – toda kot povsod drugod je tudi danes vsaka slovenska vojašnica Slovenija v malem, in v njej so pač zastopane vse slovenske nravi. Želijo pa si tudi, da bi domačini brez strahu hodili mimo njihovih vrat – saj so tam vendar sami domači.

Toliko je za zapisati, kaj se dogaja na Vrhniki na začetku jeseni. Za to jesen pa se ve, da bodo razpisane volitve, na katerih bomo za Miklavža izvolili najboljše ljudi.

Tone Janežič

Predsednik Kvaternik odstopil zaradi bolezni

Skupno zasedanje vseh treh zborov Skupščine občine Vrhnika je bilo tokrat v Mali dvorani Cankarjevega doma. Mogoče je tudi novo okolje vplivalo, da so bili vsi trlje zbori sklepčni. Takoj na začetku so poslancem prebrali odstopno izjavo sedanjega predsednika skupščine Franca Kvaternika. V pisni izjavi je na kratko pojasnil namen svojega odstopa ter med drugim poudaril:

»Po štirimesečni rekonvalescenci sem ugotovil, da se mi zdravstveno stanje ni toliko izboljšalo, da bi si upal še naprej prevzeti obveznosti, ki sem jih opravljal zadnji dve leti. Ker je bolezen take narave, da potrebuje dolgotrajno zdravljenje, mi vest ne dopušča še naprej vzdrževati stanje neprisotnosti na delovnem mestu.«

Delegati so soglasno sprejeli odstop predsednika Skupščine občine Vrhnika Franca Kvaternika s tem, da bo še vedno delegat družbenopolitičnega zbora skupščine. Prav tako so se delegati enotno odločili, da je potreben enomesečni postopek (do 30. 9. 1992) za izvolitev novega predsednika skupščine, ki mora biti iz vrst sedanjih delegatov.

PIŠE: PREDSEDNIK IZVRŠNEGA SVETA

Kraj v znamenju uspešnosti

Jesenski dnevi prinašajo s seboj umirjeno zadovoljstvo, ki ga s svojimi darovi prinaša narava. Kljub suši v naših krajih, ki povzroča skrb predvsem kmetom, je večina poljščin in sadja obrodila dovolj, da bo lahko preživel vsak, ki si je s svojimi rokami in s svojim delom sposoben prislužiti vsakdanji kruh.

Konec poletja je s seboj prinesel tudi šok za vse delavce Kovinarske in vse nas, ki smo s tem podjetjem kakorkoli povezani. Kar kruto je spoznanje, da lahko posamezniki s svojimi nepremišljenimi odločitvami še vedno ogrozijo življenjski standard velikega števila ljudi.

Ta čas je prinesel s seboj tudi prve pritožbe zaradi telefonskih priključkov (»tam ga že imajo, pri nas pa še ne«) in nezadovoljstvo posameznikov, ker je bil zaradi del na cestah otežen promet, vendar upam, da je večina ljudi tudi zadovoljnih, ker se bo v kraju le zgradilo kaj novega.

Polletje s svojimi rezultati poslovanja je prineslo tudi zavirljiv uspeh IUV. S svojimi dosežki so postali najuspešnejši izvozniki v ljubljanski regiji. Dobro organizirano delo prinese za seboj tudi dobre rezultate.

V Borovnici je gradnja čistilne naprave v zaključni fazi. S prevezavami, ki bodo tudi dosedanjim odpadnim vodam omogočale prečiščevanje, bo Borovniška bistrojša in čistejša, pa tudi zaloge pitne vode bodo bolj obvarovane.

Jesenski čas bo prinesel tudi žar predvolilne mrzlice. Mnogi izmed nas bomo izpostavljeni še bolj podrobni analizi našega dela in ogledovanju z vseh strani. Toda prepričan sem, da delo, ki je opravljeno, dokazuje, da nismo samo spali. Zato lahko mirno trdim, da živimo v kotičku Slovenije, ki s svojo podjetnostjo, iznajdljivostjo, prizadevnostjo in pridnostjo še vedno uspešno kljubuje vsem preprekam, ki se postavljajo pred nas. Torej lahko o našem kraju dodam le še tisto, v kar verjamem, da Vrhnik je: kraj v znamenju uspešnosti.

21. ZASEDANJE OBČINSKE SKUPŠČINE

Če gospodarstvo preživi, bo tudi standard višji

Iz poročila izvršnega sveta SO Vrhnika, ki so ga obravnavali na 21. seji skupščine navajamo nekaj podatkov:

V obdobju od 7. 6. 1991 do 30. 6. 1992 je bilo 35 sej izvršnega sveta, na katerih smo obravnavali 317 točk dnevnega reda.

Skupščini smo predlagali v obravnavo in sprejem:

- 17 odlokov
- 10 sklepov
- 2 pravilnika
- 5 odredb,

ki so bili objavljeni v uradnih glasilih.

Poseben del poročila smo namenili že ustaljeni razdelitvi po področjih:

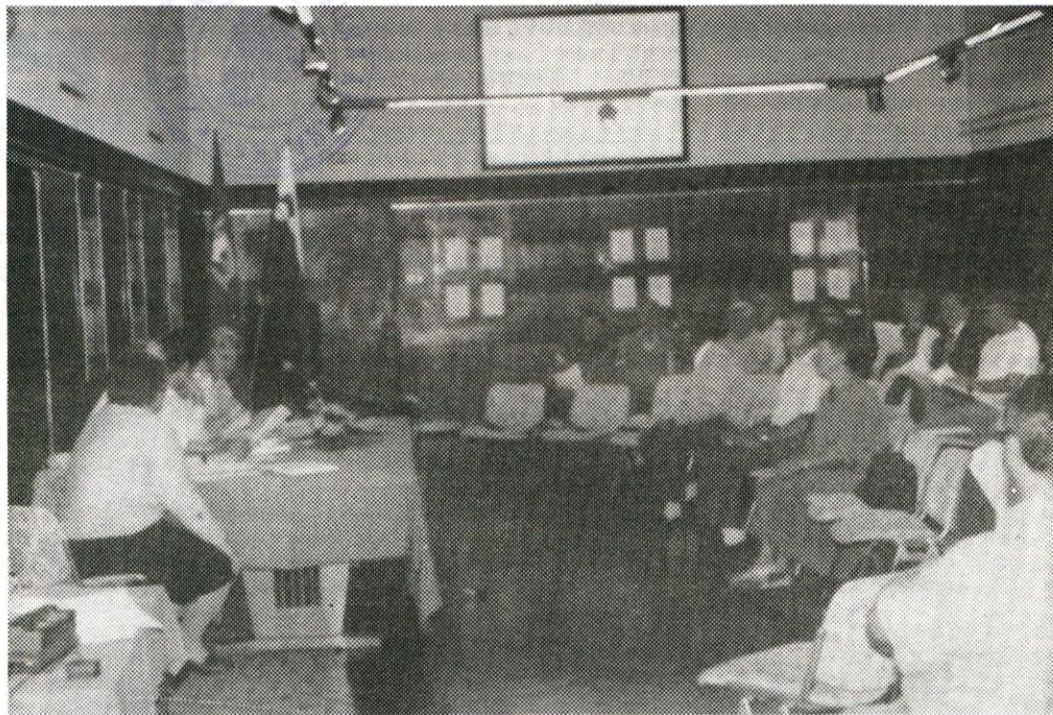
- planiranje
- povezava z industrijo
- drobno gospodarstvo
- gostinstvo in turizem
- kmetijstvo
- gozdarstvo
- družbene dejavnosti
- infrastruktura
- povezava s KS.

Poseben poudarek našemu delu so dajali lanske dogodki v 10 dnevni vojni za Slovenijo, predvsem zaradi ogromne količine vojaškega potenciala v naši občini. Lahko ugotavljamo, da se naše ideje o postopni demilitarizaciji občinskega prostora vsaj delno uresničujejo:

- v bivši dom JLA na Trgu Karla Grabeljške 3 se bo preselila Glasbena šola Vrhnika,
- samski dom bo namenjen potrebam Policijske postaje in Oddelka za obrambo,
- na območju hangarjev na Stari Vrhnik se bo razvila podjetniško-obrtna cona,
- v nekaterih skladiščih v Borovnici so prostori uporabljeni v civilne namene (RK Republike Slovenije, Tehniški muzej Bistra)

- 530. učni center TO je na lokaciji na Stari Vrhnik samo začasno (preselitev na Raskovec v vojašnico Ivan Cankar je predvidena v treh do petih letih).

S spremembami sistema se spreminjajo tudi pristojnosti Izvršnega sveta Skupščine občine Vrhnik. V zadnjih dveh letih so se te pristojnosti pove-

Zasedanje občinske skupščine v mali dvorani Cankarjevega doma.

čevale, vendar nova lokalna samouprava ne predvideva več popolnoma enakega občinskega gospodarjenja. Ocenjujemo, da svoje delo v okviru možnosti zadovoljivo opravljamo, pri čemer se zavedamo, da žal v času gospodarske recesije ni dovolj finančnih sredstev, s katerimi bi zadovoljili vse želje in potrebe. Zaradi tega so odločitve, na katerih ravneh ravnati omejevalno in kje spodbujevalno, večkrat neprijetne in boleče. **Upamo, da se kljub vsemu v zadnjem letu standard naše občine ne zmanjšuje, ampak celo dviguje.**

Med poslanci se je nato razvila zanimiva razprava z nekaterimi pripombami in vprašanji.

Največ pripomb je bilo na vzdrževanje cest, kjer je bilo zelo malo narejenega, pa še tam, kjer delajo razni izvajalci, ni prave kontrole kakovosti opravljenih del. Tu je možnost uvedbe pogodbenih »cestarjev« predvsem tam, kjer so še makadamske ceste. Prav katastrofalna pa je magistralna cesta M 10 (stara cesta Vrhnik-Ljubljana). Na večkratne

pripombe poslancev ni bilo narejenega skoraj ničesar. Tudi republiški poslanec je prešibak, da bi z navedenimi pripombami uspel v republiški skupščini, ker je cesta M 10 republiškega značaja. Nekoga izmed delegatov je tudi zanimalo, kaj se dogaja s čistilno napravo. Takojšen odgovor je bil, da je financiranje nadaljnje gradnje odvisno od občine Vrhnik in IUV, ker je vodna skupnost ukinila vsa sredstva. Več pripomb je bilo tudi, da je v poročilu premalo poudarjeno povezovanje Izvršnega sveta z vrhniškimi gospodarstvom ter da bi Izvršni svet moral več vedeti, kaj se dogaja v posameznih podjetjih glede delavcev, socialne varnosti. Kako je s plačili, izgubami in stanjem poslovanja. Eden od delegatov je tudi menil, da je treba zmanjšati družbeno režijo ter pripraviti razpravo o problematiki obrtniške dejavnosti in jo uvrstiti na eno izmed sej skupščine.

Delegati so poročilo z vsemi pripombami soglasno sprejeli z mislijo, ki jo je izrekel predsednik Izvršnega sveta Vili

Granda: Če bo vrhniško gospodarstvo preživelo, se bo povečal tudi sedanj standard. Pri tretji točki dnevnega reda, kjer so delegati razpravljali o uresničevanju proračuna občine Vrhnik za prvih šest mesecev leta 1992, je bilo samo nekaj vprašanj:

● Kam in zakaj so šla sredstva za požarno varnost (tudi delegatsko vprašanje),

● zakaj so bila porabljena sredstva pri praznovanju občinskega praznika;

● ter odkod so bila sredstva pri promociji monografije ob Dominkovi razstavi.

Vse nadaljnje točke so obravnavali po uveljavljenem načinu. Delegati so se razgovorili ob odgovorih na delegatska vprašanja in postavljaju novih.

Naslednja skupščina bo v četrtek, 29. 10. 1992, ob 17. uri v Mali dvorani Cankarjevega doma. Po vsej verjetnosti bodo tedaj volitve za novega predsednika Skupščine občine Vrhnik.

S. S.

Napeljava telefonskega omrežja po načrtih

Z novimi telefonskimi številkami se lahko pohvali že 230 novih telefonskih naročnikov. Tako bo uresničena I. faza gradnje telefonskih naročnikov do konca oktobra, ko bo že 300 novih priključkov.

Tudi gradnja telefonskega omrežja poteka po načrtih in bo prevzeta konec oktobra. S tem pa bo omogočeno nadaljevanje vključevanja novih telefonskih naročnikov na območjih celotnega Gradišča, Idrijske, Dobovičnikove, Betajrove, Tičnice, Stare Vrhnik in Vrtnarije (tudi druge ulice s teh območij).

Po omenjeni končani ureditvi omrežja (konec oktobra) bo potekala napeljava telefonskega omrežja za Opekarsko, vse ulice za trafo postajo, naprej za Sinjo Gorico in Blatno Brezovico; dela bodo predvidoma končana konec leta 1992. S tem pa bodo zagotovljeni tehnični pogoji za vključevanje novih telefonskih naročnikov na teh območjih.

Tako se napeljava celot-

nega telefonskega projekta za Vrhniko nadaljuje po načrtanih poteh, za nekatere bolj, za druge manj ugodno. Nekateri pač dobijo nov priključek prej, nekateri kasneje. Vse je odvisno, kje kdo stanuje, kje po-

teka napeljava omrežja in kje so tehnične možnosti za telefonski priključek. Vso ureditev pa spremljajo tudi velike finančne težave, ki jih izvajalci rešujejo z različnimi posojili.

S. S.

ALI STE VEDELI

Baterije zbiramo

Letos spomladi v okviru Ministrstva za varstvo okolja stekla akcija poskusnega zbiranja baterij, v katero je bila vključena tudi Vrhnik.

V občini smo namestili pet kontejnerjev za zbiranje odpadnih baterij, katere sicer uporabniki odlagajo v smeti.

Ugotovili smo, da so občani dokaj dobro osveščeni, saj se je vsak teden v kontejnerjih nabralo nekaj deset baterij. Če vemo, da so to posebni odpadki, ki ne sodijo na deponijo, je rezultat zadovoljiv.

Ker je bila akcija zaenkrat le poskusna, pri tem niso bili od-

pravljeni temeljni problemi, predvsem kam s tako zbranimi baterijami. Trenutno jih bo uskladiščilo Ministrstvo za varstvo okolja, končna rešitev pa še ni znana.

S to akcijo je Ministrstvo želelo ugotoviti osveščenost in možnost zbiranja tovrstnih odpadkov. Zato je tudi časovno omejena – izteka se v septembru 1992, vendar bomo pri pokrovitelju akcije skušali doseči takojšnje redno nadaljevanje, saj se bo le tako lahko dosegel pravi namen.

KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA

Poslanci obiskali učni center

Republiški poslanci so si nekako odtrgali svoj dragoceni čas in so obiskali vrhniški učni center. Tam jih je poveljnik Toni Turk skupaj s sodelavci seznanil s potekom usposabljanja, kakor tudi z delom v enotah in poveljstvu učnega centra. Poveljnik jih je seznanil s podrobnostmi iz življenja učnega centra, kakor tudi s težavami, ki jih srečujejo pri svojem delu. Toni Turk je poudaril, da ne potvarjajo informacij o delu centra, tako da predpostavljamo vedno vedo, kakšne so realne razmere v centru, kar je zelo pomembno. (Besedilo in slika: Zdenko Matoz)

Liko slavi 120 let

September je bil na Vrhniki, še predvsem v Verdu in Borovnici, v znamenju častitljive obletnice: slavili so 120 let obstoja podjetja, ki zadnjih trideset let nastopa pod imenom Liko in si je ne samo na domačem trgu, ampak tudi na tujih, zagotovil svoje mesto.

Začetke podjetja postavljajo v leto 1872, ko je veleposestnik in podjetnik z Verda **Franc Kotnik** od takratnih oblasti dobil dovoljenje za izdelovanje in prodajo parketa. Že dve leti kasneje je za svoje kvalitete in lepe izdelke dobil nagrado na razstavi v St. Poltnu v Avstriji. Tam je dobil tudi pobudo za izdelovanje ornamentnih ploščic. Okrasne parkete so v tovarni izdelovali do leta 1955, ko so se preusmerili na izdelavo masivnega in lamelnega parketa.

Borovniške korenine firme segajo še bolj nazaj, v leto 1857, ko je bilo tu že razvito žagrarstvo. Leta 1886 je **Franjo Švigelj** postavil dve žagi, leta 1893 pa zasnoval stolarno, ki je zaslovela s svojimi pletenimi stoli. Kjer pa je tovarna danes, je v začetku stoletja delovala žaga **Srečka Kobija**, ki je izvažala žagan les v Italijo, pozneje so v njej izdelovali stole, mize, obešalnike in ležalnike.

Sedanjí poslovni sistem Liko se je po različnih reorganizacijah po vojni razvil iz LIP Verda in LIKO Borovnica. Značilno za to proizvodno dejavnost je, da se je z leti usmerila predvsem v izdelavo končnih izdelkov, s katerimi je bilo mogoče celo na ameriško tržišče, kamor izvažajo že trideset let.

Obdobje po letu 1970 je značilno po velikih naložbah: delovna organizacija se je v svoji branži tako razvila med najbolj prodorne v Sloveniji. Zagona ni ustavil tudi katastrofalni požar, ki je leta 1989 uničil stolarno v Verdu. Rekordno hitro so vse postavili na novo in že konec tistega leta obnovili proizvodnjo.

Direktor sistema Liko **Friedrik Kovač** razmišlja o prihodnjem razvoju takole: »Naša prizadevanja gredo v to smer, da bi podjetje ohranilo položaj, ki ga je ustvarilo v letih težkega in neizprosnega boja in s številnimi žrtvami. Obstoječi ob-

seg poslov in dobri poslovni odnosi niso nastali sami od sebe. Naši poslovni partnerji so imeli posluš za naše tehnološke in organizacijske probleme.

V letu 1990 smo se preoblikovali v osem mešanih podjetij z omejeno odgovornostjo in v nekatera so svoj kapital vlo-

dec, Fantoni, Dorians, Tondon Gino, Mednarodno podjetje Slovenijales, Lesnina Interles, Hensel, ITC Varaždin, Oroplet Pleternica, Tovarna pohištva Čepovan, arh. Franc Berlič, Emil Gaspari, predstavniki so se vsi udeležili slovesnosti. Razen tega jih prejmejo še Penwood iz Toronta, Fujitsu

žili tudi tuji družabniki. Nova organizacija naj bi prispevala k nenehnemu razmišljanju in uresničevanju novih programov v posameznih družbah, k boljšemu gospodarjenju, tveganju in tržnih razmerah in seveda tudi k odgovornosti za početje in posamezne poteze subjektov, ki so oblikovani v sistemu LIKA.

Z novo organizacijo je bilo ustanovljeno tudi podjetje, ki je ponovno oživilo proizvodnjo ornamentnega parketa.

Obletnico so likovci skromno proslavili v krogu najzvestejših delavcev in poslovnih partnerjev v Peklu pri Borovnici in podelili priznanja.

Plakete so prejeli R & G Manufacturing, WPI – Wood Products Internacional, S. K. Products Corp., Büttinghaus Gra-

GMBH iz Münchna, Metalka MDS Informacijski inženiring in dr. Ernst Höller iz Gradca ter LB d. d.

Ob obletnici so se spomnili tudi na upokojence in delavce, ki so bili podjetju najbolj zvesti. Med njimi sta priznanji prejela najstarejša upokojenka **Ivana Drašler**, ki je delala še na Petričevi žagi v Borovnici in **Janež Železnik**, ki je delal na žagi v Verdu.

Ljudmila Kocmut je bila v Liku zaposlena največ let, od svojega 13 leta. **Franc Furlan** je bil zvest celih 45 let. Med še zaposlenimi sta najdalj v Liku **Štefanija Dormiš**, 34 let, in **Vililbald Pušnik** kar 38 let.

Posebno priznanje je prejel tudi moški pevski zbor **Liko**, ki je počastil slovesnost.

Danes Liko zaposluje 730 ljudi. V zadnjem času je prišlo do zmanjšanja tega števila z 956. Pohvalijo se z razmeroma dobro izobrazbeno strukturo, saj jih je kar 42 odstotkov najmanj kvalificiranih. Podjetje veliko vloga v izobraževanje, saj se zaveda, koliko to pomeni pri načrtovanju novih projektov, pri katerih se moraš znesti na izkušene in izobražene ljudi.

Naj naštejemo vse dele sistema: Liko, družba za trgovino, finančni inženiring, razvoj in proizvodnjo, Vrhnika, Liko Vrata, družba za proizvodnjo vrat Borovnica, Liko Stoli, družba za proizvodnjo pohištva, Verd, Liko Borles, družba za proizvodnjo pohištva, Borovnica, Liko Les, družba za predelavo lesa, Verd, Liko Modus, podjetje za zaposlovanje invalidov, Verd, Liko Servis, Verd in Liko Pris, podjetje za računalništvo in industrijske sisteme.

Ob obletnici so izdali lično monografijo in popisali dejavnost podjetja od začetka preko prelomnih let do danes.

Sklicevali so tudi tiskovno konferenco, na kateri je vodstvo sistema predstavilo dejavnost in načrte. Pravzaprav je skoraj cela občina povezana z Likom, saj je tam bil ali je še zaposlen skoraj vsak deseti domačin pa tudi marsikdo drug, ki si je v letih doslej prav v tem kraju našel delo in bivališče.

Nagrade inovatorjem

Na prvem dnevu bistrških kulturnih dni, ki so pod pokroviteljstvom poslovnega sistema LIKO, so bile podeljene nagrade in priznanja INOVATOR LETA 1991.

Nagrado sta prejela Marko Kastelic in Peter Kobal za inovacijo POZICI-ONIRNI MODUL.

KRATKA PREDSTAVITEV INOVACIJE: V podjetju LIKO PRIS se poleg računalniške dejavnosti ukvarjajo tudi z industrijsko avtomatizacijo. Pred leti so razvili programabilni krmilnik PKL 9100, ki je bil uspešno uporabljen pri avtomatizaciji strojev v lesni, strojni in kemični industriji.

Krmilnik odlikuje visoka stopnja modularnosti, s katero je mogoče sestaviti optimalni krmilnik glede na zahteve. V osnovi ga sestavlja procesorski in napajalni modul. K njima pa lahko poljubno dodajamo module digitalnih vhodov, digitalnih izhodov, relejskih izhodov in analognih vhodov. Krmilnik lahko povezujemo v večje sisteme prek vgrajenih serijskih linij. Uporabnik ima možnost vnosa parametrov v krmilnik prek tipkovnice, rezultate pa lahko pregleduje na monitorju.

Pri avtomatizaciji z industrijskim krmilnikom PKL 9100 se je mnogokrat pokazala potreba po natančnem premikanju določenih orodij ali izdelkov. V teh primerih smo uporabljali uvožene samostojne pozicijske krmilnike, ki jih je upravljala naš krmilnik. Ti so bili ponavadi precej dragi, težave pa so bile tudi s servisiranjem. Zaradi tega smo se odločili za samostojen razvoj pozicijskega modula.

Pozicijski modul je namenjen natančnemu premikanju orodij oziroma izdelkov. Premikanje lahko opravlja z asinhronimi ali servo motorji. Vsak pozicijski modul lahko nadzira premikanje enega motorja, v krmilnik PKL 9100 pa je mogoče dodati do osem takih modulov. Slednje pomeni, da lahko krmilnik PKL 9100 kontrolira premikanje v osmih, med seboj neodvisnih oseh.

Pozicijski modul ima vgrajen svoj mikroprocesor, ki tako razbremeni mikroprocesor na glavnem procesorskem modulu. Za krmiljenje motorja uporablja analogni napetostni izhod, povratno informacijo o poziciji motorja pa dobi prek inkrementalnega dajalnika impulzov, za katerega ima vgrajene posebne vhode in števec. Modul vsebuje tudi vse digitalne izhode in

PREJELI SMO

Pa še o telefoniji v Podgori

Tako kot drugje tudi v naselju Podgora v Verdu novi naročniki nestrno čakajo na telefonske priključke. Kljub obvelitvi o poteku oziroma vzrokih časovnega zamika gradnje, o čemer vedno obvešča skoraj vsaka številka Našega časopisa, se je pojavilo govoričenje, da bi v Podgori že bili lahko narejeni, vendar jaz nisem hotel podpisati soglasja za prekop in položitev kabla prek moje parcele.

V zvezi s tem naj pojasnim tako avtorjem kot razmnoževalcem takega besedičenja, da je to neresnica. »Sporno« soglasje sem podpisal pravčasno že lani na Zavodu za načrtovanje na Vrhniki, in sicer tako za prekop in položitev kabla prek dveh mojih parcel, kot tudi za vzidavo objekta oziroma razdelilne omarice na mojo hišo.

Kakšno je trenutno resnično stanje z novimi priključki, mi je prijazno pojasnil direktor PTT podjetja na Vrhniki – g. Kopina. Po njegovih besedah imajo letos v načrtu izdelavo nekaj priključkov od obstoječega objekta (razdelilnika), ki je pri mostu čez Ljubijo, v smeri Podgora. Njihovo šte-

vilo pa je odvisno predvsem od omejenih možnosti priključitve na omenjeni objekt, prostih linij (parov žic) na obstoječem zračnem kabelskem omrežju in tehnične izvedbe same. Natančneje bo to razvidno ob montaži priključkov.

Za nadaljnjo uresničitev želja naročnikov pa je potrebna razširitev (povečanje) tako linij (parov žic v kablo) kot tudi števil objekto oziroma priključkov v njih. Kot je povedal g. Kopina, zato načrtujejo položiti večji zemeljski kabel do objekta pri Ljubiji in naprej proti Podgori. S tem deli naj bi predvidoma pričeli v prvi polovici leta 1993. To pa je odvisno predvsem od denarja – investitor za ta dela je namreč PTT podjetje. Tako naj bi v prihodnjem letu končno dobili telefone vsi naročniki na tem koncu, na zemeljsko mrežo pa bomo potem priključeni tudi ti, ki imamo oziroma bodo do tedaj že imeli telefone priključene na zračno linijo.

Upam, da mi zaradi vzrokov, ki sem jih napisal v uvodu, ne bo treba postati stalni dopisnik Našega časopisa, nejeverneži pa se o resničnosti moje trditve lahko prepričajo tudi osebno, ker kopijo podpisanega soglasja hranim doma.

Žal ugotavljam, da se »špetirčki« med ljudmi iz političnih vrhov očitno prenašajo tudi v najbolj odmaknjene zaselke, kar pa po mojem in tudi mnemu mnogih drugih prav gotovo ne prispeva k tako opevani enotnosti Slovencev. Puhloglavo obtoževanje pač (še) ni demokracija.

JOŽE NOVAK, Verd 243

KAJ JE RES V BISTRI

Brozga netočnosti

Avtorici članka Brozga, ki se je potrudila in v 184 št. Našega časopisa v svojem članku Brozga bralcem natisla kup netočnih informacij o LIKU, v povezavi z gostilno Bistra, ter vsem bralcem časopisa je namenjeno to pojasnilo.

LIKO je gostilno v Bistri odkupil konec leta 1989 od hotela Mantova za nekajkrat višjo ceno, kot jo avtorica omenja v svojem članku. Takoj po opravljeni primopredaji objekta smo se lotili izdelave investicijskega programa razvoja in s še dvema partnerjema ustanovili podjetje LIKO BISTRA, d.o.o., ki naj bi skrbelo za uresničevanje zastavljenih ciljev. Ker omenjeno podjetje ni opravljalo vloge, zaradi katere je bilo ustanovljeno, smo sami kot lastniki objekta nadaljevali z aktivnostmi.

Tako smo pri Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani naročili raziskave terena in temeljev ter predlog sanacije objekta. Nadalje smo izdelali predstavitveno gradivo in video film o možnostih razvoja turizma v Bistri. Na željo predstavnikov občine smo v videofilm vključili predstavitev tudi drugega dela občine.

Že konec preteklega leta smo imeli pripravljen celoten

investicijski program ureditve kompleksa Bistra, ki vsebuje sanacijo oz. ureditev samega gostinskega objekta kot tudi njegove okolice. Doslej smo v naš projekt Bistra vložili že znatna sredstva in upamo, da se nam bodo stroški v prihodnosti povrnili. Da še nismo pričeli uresničevati program ureditve, je kriv sprejeti Zakon o denacionalizaciji v novembru 1991. Na podlagi določb tega zakona spada tudi objekt gostilne v Bistri med nepremičnine, glede katere obstaja dolžnost vrnitve. Upravičenec do denacionalizacije g. Galle je pri pristojnem občinskem upravnem organu vložil zahtevek za denacionalizacijo tudi za naš objekt v Bistri. Z g. Galletom smo imeli že več razgovorov na temo denacionalizacije in upamo, da se bomo z njim dogovorili za odškodnino v denarju, tako da nam ne bo treba objekta vrniti v naravi. To je naša želja, saj kljub težavam ne nameravamo odstopiti od zastavljenega cilja.

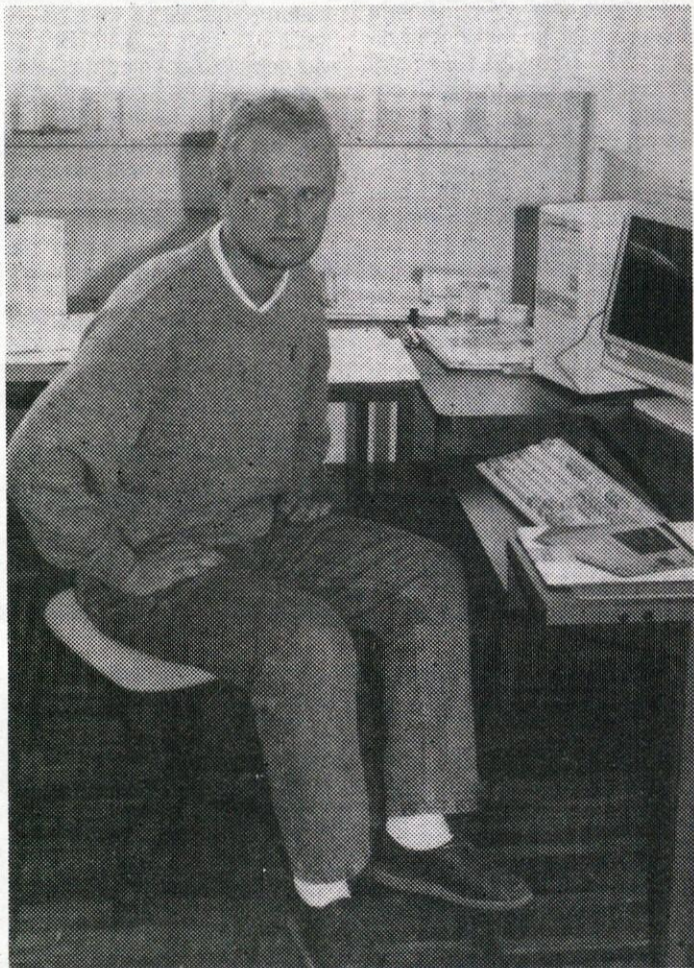
Kmalu po odkupu objekta smo spodnji gostilniški del oddali v najem, ker smo želeli, da se do tedaj, ko bomo lahko pričeli z deli, na tem prostoru opravlja vsaj minimalna gostinska dejavnost. Trditve

o »mastnih« zaslužkih od najemnine ne držijo. Višina najemnine je bila sporazumno določena med pogodbenima strankama, vendar smo morali nadaljnji najem najemniku odpovedati zaradi njegovega neplačevanja najemnine. Sredstva pa, ki so bila z najemnino le zbrana, niso zadoščala niti za tekoče vzdrževanje objekta – popravilo strehe ter za sanacijo po požaru v zgornjih prostorih. Letos smo sklenili najemno pogodbo z novim najemnikom, vendar do njene uresnitve ni prišlo, ker nas je prehitel občinski izvršni svet, ki je ugotovil, da je gostilna v Bistri s svojo okolico najprimernejši prostor v občini za postavitev begunskega centra oz. šotarišča. Mogoče te odločitve v resnici sploh ni sprejel izvršni svet, saj so delavci postavljali ograjo in šotore že dan prej, preden je izvršni svet odločal o lokaciji centra. Kako neurejeno je bilo to šotarišče, pa smo imeli možnost opazovati občani pa tudi številni obiskovalci Tehniškega muzeja Slovenije.

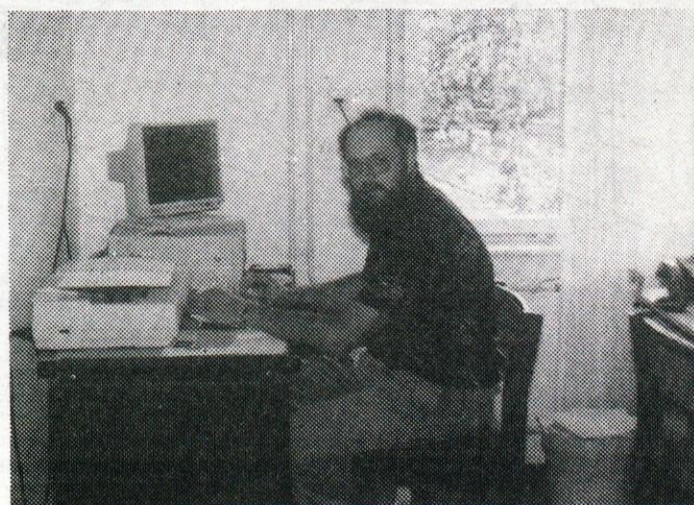
Glede »dobre naložbe«, ki naj bi jo LIKO dobil zastoj z notranjo vodovodno napeljavo za potrebe begunskega centra moramo povedati, da za nas ne predstavlja nikakršne vrednosti, saj jo pri načrtovanju namembnosti objekta ne bomo mogli uporabiti.

S spoštovanjem!

LIKO, d.o.o.

Inovatorja Peter Kobal (zgoraj) in Marko Kastelic (spodaj)

Lokacija sanitarne deponije

I.

Sedanja vrhniška deponija komunalnih odpadkov se polni že prek prvotno načrtovanih zmogljivosti, v času nastanka pa ni bila urejena v skladu s sedaj veljavnimi načeli sanitarnega deponiranja. Po oceni upravitelja, Komunalnega podjetja Vrhnika, bo obstoječa deponija zapolnjena v enem letu. Ob ugotovitvi potrebe za gotovitve novih deponijskih površin so proučevali tudi možnosti odlaganja odpadkov zunaj občine, vendar so se izkazale za neobetavne. Odvoz odpadkov na deponijo Barje zaradi njene omejene zmogljivosti že za potrebe same Ljubljane ni bil sprejemljiv. Prav tako bi bila lahko neka povsem nova regijska deponija s sežigalnico in reciklažo realno uresničljiva šele v daljšem obdobju. Vedno znova se je potrdilo, da mora občina Vrhnika zaradi razreševanja že prisotnega lastnega problema čimprej urediti lastno deponijo.

Določitev lokacije nove deponije je naloga, ki bi morala biti rešena v okviru dolgoročnega družbenega načrta občine. Zaradi strokovne zahtevnosti in ekološke problematike se je odločitev zavlekla, zato ni bila uresničena predpisana družbena verifikacija, ki bi omogočila izdelavo potrebne urbanistične in projektne dokumentacije.

Tako je lokacija nove sanitarne deponije v dolgoročnem načrtu občine opredeljena kot organizacijska naloga.

II.

Po podatkih Komunalnega podjetja Vrhnika je bilo v vrhniški občini v letu 1991 v celotni količini 23 % gospodinskih odpadkov in 76 % industrijskih. Samo delež IUUV je glede na celotno količino znašal 57 %, kar je razlog za posebno preučitev urejanja novega odlagališča.

Po oceni IUUV se bo količina usnjarskih odpadkov v prihodnjih letih zmanjševala; deloma zaradi predvidenega postopnega uvajanja polpredelanih kož, zaradi boljšega izkoriščanja kožne snovi in zaradi delne predelave odpadkov. Večina usnjarskih odpadkov je, ob upoštevanju nemških normativov, primernih za odlaganje na

urejeni komunalni deponiji, zato je smiselno predvideno skupno odlaganje komunalnih in ustrezno pripravljenih industrijskih odpadkov.

III.

Ocena potrebnega deponijskega prostora je izvedena izkustveno. Upošteva vse navedene količine odpadkov, bi letna potreba po deponijskem prostoru na območju Vrhnike znašala približno 30.000 m³: od tega 9.000 m³ za gospodinske odpadke, 9.000 m³ za industrijske odpadke, 9.800 m³ za blato iz čistilne naprave in 10 % za prekrivne inertne materiale. Prostornina za industrijske odpadke je izračunana glede na predvideno količino 18.000 m³ in dejstvo, da je te odpadke mogoče stisniti za približno 50 %.

IV.

Kot osnova za preverjanje možnih lokacij sanitarne deponije je bila v maju 1985 izdelana študija hidrogeoloških razmer za območje občine Vrhnika.

V študiji, ki jo je izdelal Geološki zavod, je bilo s hidrogeološkega stališča raziskanih 5 lokacij:

- v Podlipski dolini 2 lokaciji

- v Bevkah
- v Blatni Brezovici
- območje opuščeni glinokopov na desnem bregu Ljubljane.

Glede vseh teh lokacij je bilo v letu 1985 pridobljeno mnenje Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo narave in kulturne dediščine. Le-ta je lokaciji v Bevkah in Blatni Brezovici ocenil za popolnoma neprimerni – nekoliko manj odločbo odklonil lokacijo v glinokopih (ornitološki pomen) ter menil, da je po njihovih določilih lokacija južno od Špičastega griča še najbolj sprejemljiva.

Najprimernejšo lokacijo naj bi določili predvsem naslednja merila:

- neprepustna, glinasta tla
- naravne ali umetne vdolbine v tleh
- nizek nivo talne vode, nepoplavno področje
- zemljišča slabše kakovosti
- oddaljenost od zbirnih področij pitne vode

- urejena infrastruktura (ceste, elektrika, vodovod)
- bližina prispevnega področja odpadkov
- primerna oddaljenost od naseljenih predelov glede na prevladujoče smeri vetrov
- primerni podnebni pogoji glede na količine padavin in temperature zraka
- bližina čistilne naprave za čiščenje izcednih vod
- bližina lokacije za pridobivanje primerne materiala za prekrivanje deponiranih odpadkov
- zemljišče, ki ni pod arheološko ali naravovarstveno zaščito.

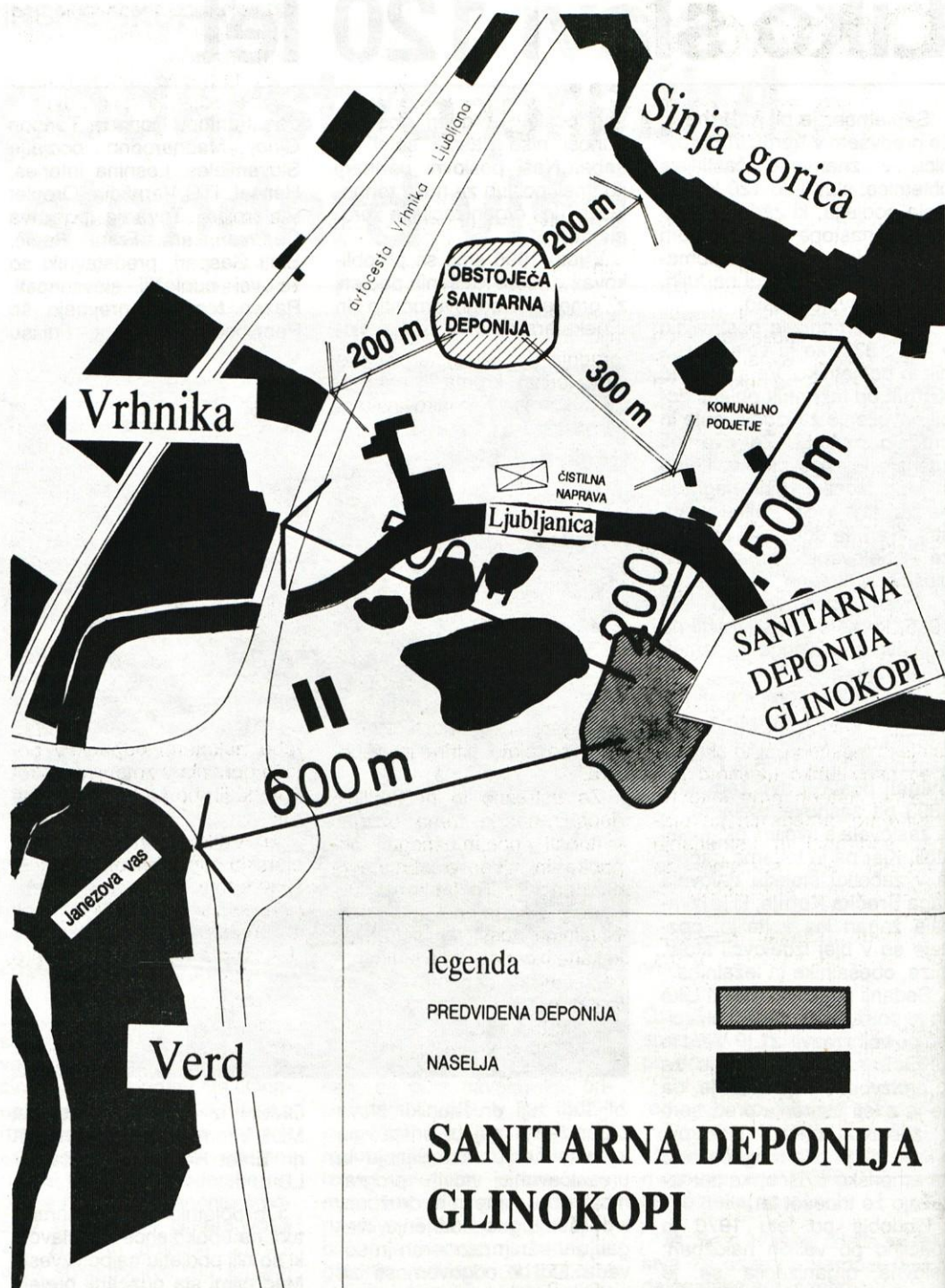
V letu 1987 je bila izdelana strokovna analiza izbranih potencialnih lokacij za komunalno deponijo v občini Vrhnika (Smelt – dr. Ivanc) s predlogom za izbor optimalne lokacije. Analiza je izločila kot primernejšo lokacijo v opuščeni glinokopi v Sinji Gorici.

Lokacija leži vzhodno od opuščene opekarne in južno od Ljubljane kakih 300 do 400 m južno od obstoječe deponije. Na vzhodu bi območje segalo do trase novopredvidene ceste v Sinjo Gorico. Od naselja Vrhnika je fizično ločena z avtocesto. Najbližje vrhniške hiše (onstran avtoceste) so oddaljene najmanj 500 m, hiše južnega obronka Sinje Gorice 500 m, najbližje ležeči objekti (Malnar, ribiški dom) pa 200 m, kar je glede na strokovno ugotovitev Hidrometeorološkega zavoda Slovenije (gibanje vetrov po vetrovni roži, sodobna tehnologija) sprejemljivo in taka organizacija deponije ne bi poslabševala bivalnih razmer.

Lokacija še vedno ni usklajena z interesi ornitologije, kar bi bilo mogoče reševati z maksimalnim ohranjanjem obstoječe vegetacije in ustrezno izbiro mikrolokacije deponije (zadnji opuščeni glinokop).

V.

Tehnološki in ekološki projekt za ureditev sanitarnega deponiranja komunalnih odpadkov in rekultivacijo na določeni lokaciji, ki ga je izdelal Smelt, določa potrebne ukrepe za zagotovitev tehnološko dognano in ekološko sprejemljivo odlaganje odpadkov na obravnavani lokaciji.

legenda

PREDVIDENA DEPONIJA

NASELJA

SANITARNA DEPONIJA GLINOKOPI

Temeljne značilnosti urejanja predlagane deponije so takele:

- dostop po obstoječi lokalni cesti z Verda (preurejena)

- zavarovanje deponije pred stoletnimi vodami Ljubljane z nasipom pred začetkom obratovanja

- stalno črpanje vode: čista meteorna voda bo speljana po cevi v Ljubljano, izcedne vode pa na ČN

- dosledno dnevno prekrivanje deponije

- odplinjevanje, tako da bo zaradi podtlaka zagotovljeno preprečevanje emisije smrada
- sežiganje plina na bakli, kasneje morebitno energetsko izkoriščanje

- sanacija območja
- rekultivacija.

Sklep

Določanje lokacije deponije je v vsakem prostoru in je bilo v vsakem času zahtevna naloga, saj dejavnost okolju (vzdušno in emisijsko) ni prijazna. Preizkušanje omenjenih in trenutno predvidene lokacije je bil zahteven in drag postopek, kar pa še vedno ne pomeni, da je ta lokacija najprimernejša v občini. Zanesljivo je idealno odlagališče tisto, ki je zunaj interesnega območja občine, vendar bi bila vedno v interesnem območju nekoga ali nečesa drugega.

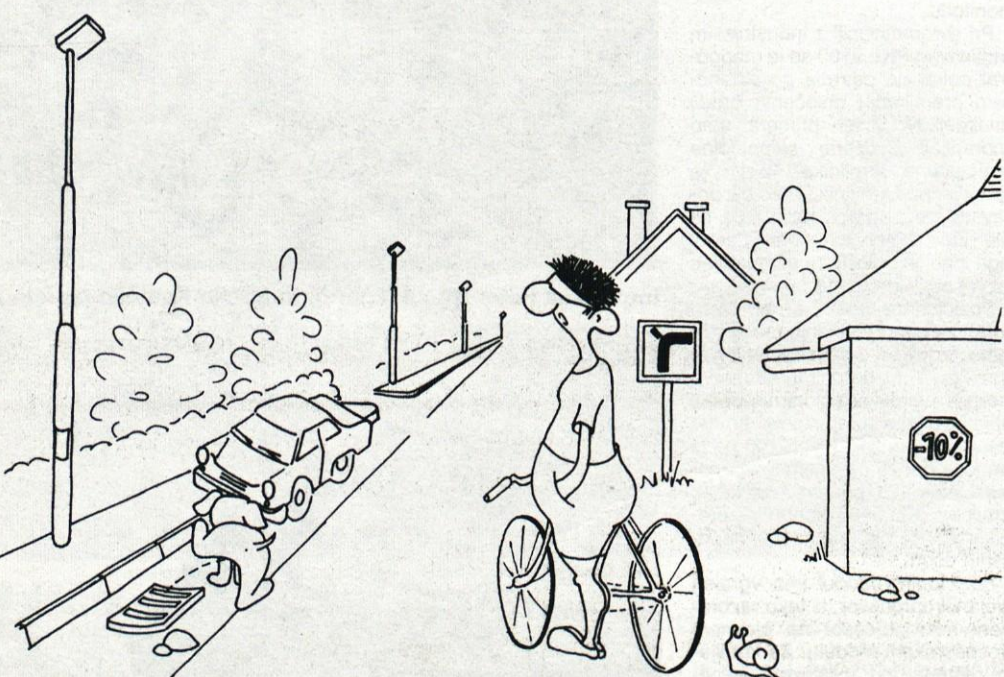
V svetu razvite tehnologije odlagališč, ki jih povzemamo

tudi pri nas, zagotavljajo nemoteno funkcioniranje za bližnjo poselitev (emisije) in se zato intenzivneje ukvarjajo z estetskim urejanjem odlagalnih površin, intenzivnim ozelejenjavanjem in sproti sanaciji.

Lokacijo deponije v opuščeni glinokopi v Sinji Gorici dajemo v javno obravnavo, v času katere bodo na razpravah pojasnjeni vsi dvomi o primernosti, morda z nasprotnimi strokovnimi argumenti, tudi potrjeni. Začete korake je vsekar treba preveriti in jih, če bodo nova strokovna spoznanja tako pokazala, v celoti čimprej preusmeriti.

Vrhnika, september 1992
ODDELEK ZA DRUŽBENO-EKONOMSKI RAZVOJ IN PLANIRANJE

Akcija – 10 %

– Kaže, da bo za kolesarsko stezo zmanjkalo prostora

Odpadki na Vrhniki

Pričetki organiziranega zbiranja in odlaganja odpadkov segajo v šestdeseta leta, ko je bil sprejet prvi odlok o obveznem odlaganju in odvažanju smeti in odpadkov na območju mesta Vrhnika. V želji, da bi se zbiranje in odlaganje uredilo, je bila storjena velika napaka, saj je bil za odlagališče določen opuščeni glinokop – bajer na Tojnicah. Napaka je bila v tem, da se je začelo odlagati kar v vodo, zaradi česar je nastal hud smrad na celotnem območju.

V letu 1981 so pričeli sanirati odlagališče, v letu 1983 pa je IS SO Vrhnika zadolžil upravni organ za pridobitev nove lokacije.

Območje, kjer je bilo zbiranje in odvoz odpadkov, je bilo prvotno le Vrhnika in Borovnica. Takšno stanje je trajalo kar nekaj časa, šele po letu 1979 pa se je pričel krog odvoza širiti. Zdaj je zbiranje urejeno že v vseh območjih občine, razen na Pokojiški planoti, Podlipi in v Zaplani.

Na sedanjo deponijo so pričeli odvažati odpadke ob koncu šestdesetih let, da bi ukinili ali vsaj zmanjšali število smetišč širom občine.

Pri odlaganju so nastajali veliki problemi zaradi močnega smrada, ki se je širil iz zagnite vode. Poleg tega je onesnažena voda iztekala v Ljubljano, in tako zastrupljala ribe, redno pa so nastajali tudi požari.

S sanacijo je bil urejen izpušni odpadnih vod, že odložen odpadki so se prekrili z debeljšim slojem, tako da smo preprečili požare, uredili smo odvajanje meteoritnih vod in delno ozelenili deponijo. V letu 1991 smo glinokop dokončno zasuli, in tako dokončno odstranili vodo. Učinek tega je opaziti tudi pri smradu, ki je bistveno manjši kot prej.

Sama tehnologija zbiranja odpadkov se je prilagajala sistemu odvoza in splošnim priredam.

Prvotno je bilo zbiranje odpadkov urejeno v 80-litrskih posodah. Kasneje smo uvedli še kontejnerje za prostornino 5 m³, in sicer najprej za ustajne nove in podjetja, potem pa še za stolpnice. S širitvijo področij odvoza smo v osemdesetih letih uvedli konterjerski odvoz tudi v posameznih zaselkih, kjer so nameščeni krajevni kontejnerji.

Prvi začetki ločenega zbiranja odpadkov segajo v leto 1986, ko smo namestili kontejnerje za zbiranje steklenic.

V letu 1991 smo na deponiji uredili prostor za ločeno zbiranje kovinskih odpadkov, nameščen je bil tudi kontejner za zbiranje le-teh v Dragomerju.

V oktobru 1992 pripravljamo namestitev več kontejnerjev za zbiranje odpadnega papirja, dočim bo za ločevanje odpadkov v celoti potrebna širša akcija, na podlagi že izdelanih določil.

KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA

Odpadki v Industriji usnja

Pomemben del odpadkov, ki se odlagajo na vrhniški deponiji, nastaja pri proizvodnji usnja v IUV, in v času, ko razpravljamo v novi deponiji, tehnologijah odlaganja in ukrepih za varovanje okolja ter sploh o prihodnjem ravnanju z odpadki, je primerno nekaj besed nameniti tudi usnjarskim odpadkom. Poznamo jih več vrst, vsaka ima svoje značilne lastnosti, ki vplivajo tudi na ravnanje z njimi.

Nestrojeni odpadki nastajajo na začetnih fazah predelave kože. V našem primeru je to predvsem odpadna maščoba, ki ostaja na svinjskih kožah pri odiranju. Približno 13 ton teh odpadkov vsak dan odvažamo v kafilero v Zalog, kjer jih skupaj s klavničnimi odpadki predelajo v krmilno moko in industrijsko maščobo. V to skupino odpadkov lahko uvrstimo tudi ščetine, katerih prav tako ne zavržemo, ampak jih po pranju, sortiranju in usmerjanju prodamo kot surovino za ščetke, čopiče in podobne izdelke.

Strojeni odpadki nastajajo pri mehanski obdelavi usnja (cepjenju, struženju, brušenju in obvezovanju). Pretežno so to odpadki nedodelanega usnja, ki jih zdaj v celoti deponiramo. Ker pa so to sorazmerno velike količine materiala (7 do 9 ton vsak dan), ki vsebuje uporabne sestavine, potekajo

obsežni poskusi za vsaj delno predelavo teh odpadkov. Ena od možnosti je izdelava posebnih vrst umetnega usnja, kar poteka v sodelovanju s podjetjem KONUS iz Slovenskih Konjic, druga pa kemična razgradnja (hidroliza) teh odpadkov, ločitev kroma in uporaba očiščenega beljakovinskega hidrolizata za različne namene. Opremo za polindustrijsko predelavo po tej tehnologiji prav sedaj postavljamo v usnjarno.

Pomemben odpadki je še blato, ki nastane pri mehansko-kemičnem čiščenju odpadnih voda. Njegove količine so velike (20 do 25 ton na dan), zaradi prisotne soli in kroma pa ni primeren za uporabo v kmetijstvu, čeprav ima tudi gnojilne lastnosti. Zaradi tega se blato filtrira in deponira.

Za ustrezno in neškodljivo deponiranje je treba poznati lastnosti posameznega odpadka in njegovo obnašanje na deponiji. To lahko simuliramo s tako imenovanimi izluževalnimi testi, ki pokažejo, kakšne izcedne vode lahko pričakujemo na deponiji. Na podlagi teh izluževalnih lastnosti v svetu tudi določajo vrsto deponije, na katero spada posamezen odpadki. Predpisov, ki bi urejali te stvari, pri nas še nimamo, zato smo pri ocenjevanju primernosti usnjarskih

odpadkov za deponiranje uporabljali tuja (nemška oz. avstrijska) navodila.

Pri tem smo ugotovili, da je večina odpadkov, ki zdaj nastajajo v IUV, primernih za odlaganje na urejeni komunalni deponiji, za preostale pa bi bila potrebna nezahtevna poprejšnja obdelava. Ta relativna neproblematičnost usnjarskih odpadkov je tudi razlog, da jih obravnavamo skupaj z gospodinjstskimi in drugimi podobnimi odpadki, za katere je predvidena skupna deponija.

In kakšna so predvidevanja na področju usnjarskih odpadkov za prihodnost? Glede vrste odpadkov in njihovih lastnosti ni pričakovati bistvenih sprememb, saj ni verjetno, da bi se usnjarska tehnologija v bližnji prihodnosti bistveno spremenila. Spremembe lahko pričakujemo predvsem v količinskem pogledu, saj se bodo prizadevanja za boljši izkoristek kožne snovi, delna zamenjava surovih kož s polpredelanimi, predvsem pa aktivnosti za predelavo in koristno uporabo nekaterih odpadkov gotovo odrazila v zmanjšanju količin, ki jih bo še treba deponirati.

To kratko razmišljanje o usnjarskih odpadkih lahko zaključimo s tem, da jih je po evropskih določilih mogoče odlagati na urejeni komunalni deponiji. V našem, vrhniškem primeru pa lahko pričakujemo, da se bo njihov količinski delež v skupnih odpadkih postopoma zmanjševal, pri čemer pa v bližnji prihodnosti ne predvidevamo bistvenih sprememb v njihovi kakovosti.

TONE GANTAR

Mi in okolje

Zopet objavljamo fotografije, ki nas spominjajo, da je človek del okolja, ki ga mora spoštovati ter ga ohranjati. V tem okolju živimo in delamo ter je nenazadnje ogledalo nas samih.

Peš pot proti Močilniku je skoraj ob vsaki klopki, ki so tudi potrebne obnove, nastlana s smetmi, ki so prišle »same od sebe«. Prav gotovo je nekoga utrudila naporna teža odpadkov, zato se je spočil na klopki ter vso nesnago pustil nemilosti. To je prav gotovo naredil človek.

Plakatiranje na Vrhnikih je urejeno z odlokom, predvsem kje je dovoljeno obesiti plakat. Zato so postavljeni posebni panoji in table, kjer je to mogoče. Vendar tega ne sme opravljati vsak zase, ampak deluje zasebna agencija, ki opravlja to dejavnost. Za kršitelje, ki plakate še vedno lepijo vse povsod (tudi na avtobusnih postajah – prepovedano), pa so določene tudi denarne kazni.

Ná Logu smo pred nedavnimi fotografirali kamione, ki zasedajo športno igrišče. Pa poglejte, kako igrišče z razbitimi tablam sameva sedaj; mogoče čaka na označitev novih parkirnih prostorov na Logu.

JOŽE STRŽAJ

Še o variacijah in molčečih ženskah

Oglašam se kot »gospod iz ozadja«, ker mi ni všeč »branjevski« način obravnavanja materinstva in splava v rubriki Prejeli smo (zmagala naj bi tista, kateri bo zadnji zmanjkalo paradižnikov za metanje v nasprotnico).

Vsakomur je dovoljeno nastopiti v javnosti z napisano besedo, vendar mora prenesti tudi javni odmev na svoje pisanje. Jokati potem, ko so te drugi pretepli, ker si jim kazal jezik, in stresati užaljenost, je smešno.

Pogoj, da bodo bralci napisano pravilno prebrali in prebrano razumeli, je lahko izpolnjen le pod pogojem, da avtor najprej sam stvar pravilno razume ter pravilno napiše. Če se potem oglašijo bralci(ke) in napišejo svoje mnenje, ki je drugačno, še ne pomeni, da so prijeli za kamne. Plazovi se običajno prožijo z enim kamnom ali z eno kepo (»Moj prvi prosti spis je bil ironični odgovor na temo materinstva in splava in tako ga je treba tudi razumeti«).

Če so se javno oglasile ženske, ki se veselijo materinstva, to še zdaleč ni srednjeveška tema. Smrt je tema. Odprtost za življenje je svetloba. Kdo se ne bi prvi veselil materinstva, če ne ravno ženske. Ali ne smejo javno izraziti svojega veselja? Moški (še) ne moremo roditi otrok!

Ne vem, iz katere številke Zdravstvenega vestnika je vzet podatek, da je najpogostejši rak na dojkah ravno pri nunah? Če bi vse nune, kolikor jih je v Sloveniji, imele raka na obeh dojkah hkrati in še na vseh prstih, ne bi prednjačile med ženskami z obolenostjo za rakom!

Merilo za humanost (človečnost) je pozitiven in odgovoren odnos do življenja, saj je to največ, kar imamo (mimo grede: kdaj se pa življenje začne?). Vse drugo izvira iz tega. Seveda so gledanja na življenje lahko različna. Indijska zgodba pripoveduje o budističnem menihu, ki je čistil kanalizacijo. Mimo je prišel

princ in umazanemu menihu dejal: »Ti imaš oči prašiča (ker gledaš umazanijo)!« Menih se je vzravnal, se nasmehnil in princu mirno odvrnil: »Ti imaš pa oči Buda.« Presenečenemu princu je menih nato pojasnil: »Kdor nosi v svojem srcu Buda, ga vidi povsod, kdor pa nosi v svojem srcu prašiča, ga vidi povsod!«

Nihče ne zanika, da človeško življenje ne prinaša preizkušenj, naporov in trpljenja. Marsikdo je ravno takrat postal dojemljiv za razsežnost življenja, ki bi mu drugače ostale tuje. Materinstvo je odrekanje, je pa tudi veselje, Ekonomsko gledano so otroci res čisti deficit (izguba). Po tej logiki prinaša izgube tudi zakon: kosilo za enega je cenejše kakor za dve, tri ali več oseb. Za koga naj pa potem živimo? Zadovoljstvo srca (žal) nima cene.

Zanima me, kje se skrivajo tiste »določene cerkvene inštanice«, ki sovražijo ženske zgolj zato, ker so ženske? Ker spadajo med »inštanice« tudi mežnarji, farovške kuharice, ministranti, ključarji, pritkovalci, vaški župniki, člani župnijskih pastoralnih svetov..., bi bilo pravično, da krivca imenujemo z njegovim praviim imenom, da ne bo senca suma na vseh. V čem je pravzaprav to sovraštvo? Kako se kaže?

Od izida znamenite okrožnice Humane vitae je preteklo 25 let in v tem času je medicina potrdila škodljivost umetnih sredstev proti spočetju (zlasti posledice stranskih učinkov hormonskih preparatov – pilul). Papež v okrožnici zagovarja in priporoča naravne metode. Če se na drugih področjih navdušujemo za vrnitev k naravi (»Zeleni«), zakaj se tu ne bi smeli? Neosveščenim bo še naprej brez težav diktirala farmacevtska industrija, ki si je prisvojila monopol in denar. Zdravnikov od pisanja receptov ne boli glava!

Pravica za načrtovanje družine je osnovna človekova pravica. Starši se po vesti odločajo, koliko otrok bodo imeli, kar pomeni, da odločajo o spo-

četju; o rojstvu pa ne mroejo več odločati, kajti spočeto človeško bitje se nujno rodi! Preprečitev rojstva je nasilni poseg v naravni proces in zaključek tega procesa, torej dejanje proti naravi. Odločanje o življenju že spočetega bitja ni več v »pristojnosti« staršev niti Skupščine. Zgodovina bo presodila (ne)smiselnost in do žensk (ne)človeško vsebino člena 55. Če zakonimo pravico do splava (zato, ker jih pač delajo), enako lahko zakonimo tudi pravico do samomora, pravico do tatvine, pravico do jemanja mamil in podobno. Ne kradi, Ne laži... Tudi papež Aleksander VI. (Borgijec), ki je vodil Cerkev od 1492–1503 in ga prištevajo k najnevrednejšim osebam na papeškem prestolu, ni mogel odpraviti šeste božje zapovedi: Ne nečistuj, ki ga je žulila v letih 1462–1471, ko se mu je kot škofu v Valenciji, kardinalu – diakonu in podkanclerju Cerkve rodilo več nezakonskih otrok. Škof je postal že leta 1455, ko je imel 25 let in ga je na to mesto postavil njegov stric. Kot papež pa ni bil oženjen. Duhovniki v pravoslavni Cerkvi so oženjeni še danes.

Glede vcepjanja občutka krivde pa samo to: odpravimo sodišča, ki obsojencem vcepljajo občutek, da so krivi! Veliko težje bo ukiniti človekovo vest. Marsikdo bi jo rad, pa mu zaenkrat ni uspelo kljub obiskom psihiatra in uživanju pomirjeval. Za ranjeno človekovo vest je zdravilo edino v spovednici. Z razbijanjem prometnih znakov ne bomo zmanjšali prometnih nesreč. Kvečjemu z upoštevanjem.

Rad bi poznal kakšnega »dr.«, ki trdi, »da do dna pozna žensko dušo in telo«. Tega ne zmorejo niti ženski »dr.«.

Naj zaključim s »preparatorstvom« duš. Sem gotovo spada tudi vzgoja za življenje. Bolj ko bomo ljudi »preparirali« z motivi za življenje, s solidarnostjo, s čutom za pravičnost, z razumevanjem in tolerantnostjo, lažje se bomo odločali ZA ŽIVLJENJE.

N. Č.

OBISK PREDSTAVNIKOV GONARSA

Komisija za produktivno sodelovanje

Goste smo sprejeli v Domu Karla Grabeljskega, kjer je bil kratak kulturni program. Po uvodnih besedah Marte Rijavec je g. Dorigo, župan občine Gonars, uradno otvoril razstavo fotografij o Gonarsu.

Pogovore smo nadaljevali v prostorih Skupščine občine Vrhnika. Razdelili smo se v tri delovne skupine.

I. SKUPINA

Navzoči: Guido Dorigo, župan

Alfredo G. Menon, zadolžen za obrt, industrijo in trgovino
Tomaž Mesec, podpredsednik Skupščine občine Vrhnika
Vinko Tomšič, podpredsednik Izvršnega sveta SO Vrhnika

Vili Granda, predsednik Izvršnega sveta SO Vrhnika
V prvem delu je pogovor potekal predvsem o možnostih gospodarskega sodelovanja. Občina Vrhnika je s svojo lego zanimiva za vlaganje italijanskih podjetnežev, zato bi lahko tudi povezava med Vrhniko in Gonarsom spodbudila takšne ukrepe. Nujna bi bila povezava prek institucij, kot so Gospodarska zbornica Slovenije in komercialna zbornica v Vidmu. Za koordinacijo dela so gostje predlagali ustanovitev komisije na lokalnem področju za produktivno sodelovanje (analiza možnosti in ogledi obstoječih obratovalnic, nadaljevanje dialoga).

Obstajajo tudi možnosti za sodelovanje na kmetijskem področju (sir, meso), vendar bi moral poiskati povezave z uvoznimi agenti na italijanski strani.

Glede na stanje obrti in po-

djetništva v občini Vrhnika bi bilo zanimivo predvsem področje lesne in kovinske obdelave (nove tehnologije).

Ob zaključku je bila poudarjena nujnost ohranjanja že obstoječih stikov in poskus navezave novih povezav, ki bi prebivalce obeh mest povezovala ne samo na kulturnem, športnem in institucionalnem nivoju, temveč tudi prek trgovinskih proizvodnih povezav.

Zapisal:
VILI GRANDA

II. SKUPINA

Navzoči: Francesco Budai, zadolžen za šport in prosti čas
Michele Di Bert, predsednik Bibliotekarskega društva in občinski svetovalec

Milocco Claudio, predsednik komisije za sodelovanje z Vrhniko
Marta Rijavec, ZKO Vrhnika
Andrej Kos, podpredsednik IS

Ljubica Lukan, svetovalka za družbene dejavnosti
V prvem delu obiska smo goste iz Gonarsa peljali na obisk v Cankarjevo knjižnico. Ogledali smo si tudi športna igrišča v središču Vrhnike. Pogovarjali smo se o možnostih sodelovanja na kulturnem področju ter se dogovorili za nastop Mojce in Gregorja Oblaka XII/92 v sklopu božično-novoletnih praznikov in na razstavnem področju – fotografija.

Na področju športa smo se okirno dogovorili za sodelovanje nogometnih ekip, moških košarkarskih ekip ter ženske odbojarske ekipe. O točnih datumih športnih srečanj naj bi se dogovorili kasneje – potrebno je usklajevanje glede na različne datume liga-

ških tekmovanj naših in njihovih ekip.

Zapisala:
LJUBICA LUKAN

III. SKUPINA

Navzoči: Lidija Tondon, zadolžena za problematiko starejših občanov

Urban Žirovnik, podpredsednik Društva upokojencev Vrhnika
Jože Trampuš, predstavnik Društva upokojencev Vrhnika
Sonja Pirnat Keršmanc, sekretarka IS

Po ogledu razstave fotografij in prostorov Cankarjeve knjižnice smo se pogovorili o problematiki starejših občanov.

Ugotovili smo, da je problematika podobna. Italijanska država namenja del sredstev tudi tistim družinam, ki skrbijo za svoje starejše sorodnike. 700.000 LIT dobi družina, ki skrbi za svojega starejšega sorodnika doma, torej ga ne da v dom za starejše. Podobno kot pri nas so urejene pokojnine; revalorizirajo jih mesečno in so zadovoljive.

Dogovorili smo se:
1. Da se bodo naši predsedniki udeležili praznika starejših v občini Gonars, 18. 10. 1992.

Uradno povabilo bomo prejeli po faksu. Število udeležencev bomo javili pozneje.
2. V prihodnjem letu bomo organizirali obisk občine Gonars oz. bodo upokojenci iz Gonarsa obiskali Vrhniko.

O vseh podrobnostih za organiziranje izletov se bomo dogovorili v začetku prihodnjega leta.

Zapisala:
SONJA PIRNAT KERŠMANC

Delegacija iz Gonarsa si je med obiskom na Vrhniki udeležila tudi otvoritev razstave fotografij o svojem kraju.

vodu. Kasneje se je vpisal na Tehnični inštitut v Vidmu, vendar je študij opustil še pred koncem tretjega letnika, ker ga je prevzela neustavljiva umetniška strast, zaradi katere je opustil prav vse.

Leta 1882 je spoznal Cesara Simonettija, s katerim ga je vezala slikarska strast: toda kot vsi vemo, samo od umetnosti se ne da živeti in tako si je Tita svoj prvi kruh služil kot litograf v delavnici Passero v Vidmu.

Skupaj s prijateljem je zapustil Furlanijo in se naselil v Firencah, kjer sta oba delala v litografskih delavnicah in ob tem študirala na Akademiji likovnih umetnosti. Marzuttini je bil slušatelj Stefana Ussija in je bil na izpitu za profesorja risanja ocenjen za najvišjo možno oceno, spodletelo pa mu je na izpitu iz geometričnega risanja. To ga je tako potrla, da je, ne da bi se enkrat poskusil, opustil študij in se vrnil v Videm.

Ni pa opustil slikarstva; pravzaprav se mu je posvečal še celo življenje in v njem ohranja florentinski vpliv, ki je viden v njegovih pejzažih, portretih, rožah in živalih. Za svoje slikarstvo je leta 1890 dobil javno priznanje s strani Ettoreja Tita, priznanega beneškega slikarja. Predvsem je blestel v akvarelu, poizkušal pa se je tudi v drugih tehnikah: jedkanica, olje, svinčnik.

Leta 1883 ga je navdalo zanimanje za glasbo in z vsem žarom se je posvetil študiju harmonije in kontrapunkta pod vodstvom dobrega prijatelja in učitelja Luigija Cuoghija. Ker je želel nadoknaditi izgubljeni čas, se je cele dneve posvečal glasbi in predelal celoten program Konzervatorija. Vzporodno s tem je študiral še kompozicijo in instrumentacijo pri Edoardu Arnoldu, ki je bil tedaj dirigent videmske godbe.

Še enkrat in čisto brez potrebe si je želel uradnega priznanja in je zato poslal prošnjo za preizkušnjo na Konzervatorij v Milano, kjer je bil zopet globoko razočaran. »Po vršno so ga izprašali trije mladeniči, medtem ko je slavni Bazzini bral časopis... dali so mu vedeti, da glasba ni zanj.«

Kljub temu mu ni manjkalo priznanj. Leta 1885 je prejel drugo nagrado na sicilijanskem natečaju in v domačem okrožju mu je bilo ponujeno mesto dirigenta pri godbi iz Tarcenta, ki je bila takrat ustanovljena, pa je bila čez slabi dve leti zaradi političnih razmer že obsojena na razpust.

V Tarcentu je spoznal Mario Troiano, s katero se je poročil leta 1889 in mu je bila zvesta in privržena soproga vse do smrti.

V Vidmu je tedaj skupaj s Nicolom Serafinijem ustanovil Društvo tamburašev in kitaristov. Na čelu

društva je ostal štiri leta in se v tem času posvetil študiju tamburice, ki je tedaj veljala še za precej neznan instrument na tem področju. S pomočjo tržaškega izdajatelja Schmidla je objavil zbirko vaj za tamburico, ki jo je leta 1908 izdala še založba Ricordi.

Tržaški Umetniški krožek ga je povabil v Trst, kjer je ustanovil Tamburaški krožek, ki je imel lasten sedež in finančna sredstva.

V tem obdobju uspehov pa tudi precejšnjih naporov se je v Marzuttiniju porodilo zanimanje za furlanske ljudske pesmi in skupaj z Escherjem in Cuoghijem se je odločil obnoviti furlansko glasbeno tradicijo. Velik je njegov prispevek k furlani (star ljudski ples, ki ga plešejo v Furlaniji), kateri je posvetil študijo, ki jo je leta 1914 objavil njegov prijatelj Schmidl. Avtor slavnih vilot (villotte – tradicionalne ljudske pesmi, ki jih pojejo v Furlaniji) je uglasbil tudi besedila drugih znanih furlanskih avtorjev: Pietro Zorutti, Bindo Chiurlo, Emilio Nardini, Francesco Locatelli in Maria Giotti del Monaco.

V letih 1920-30 se je preizkusil tudi v vrstni sakralne glasbe in med drugim zložil štiri mase.

Njegov celoten glasbeni opus je bil ne dolgo tega podarjen knjižnici videmskega Konzervatorija.

V Vidmu je naletel na znatne ekonomske težave, vendar ni opustil umetnosti. Moral se je spoprijeti s konkretnim delom, ki je zagotavljalo preživetje za njegovo družino, ki se je povečala z rojstvom sina Guida leta 1894, prej pa je že utrpela izgubo treh deklic.

Ker so ga zanimali eksplozivni motorji, kar je bilo za tiste čase precej nenavadno, se je raje ukvarjal s trgovino in popraviljem avtomobilov. Bil je vodja Mehanične delavnice delle Grazie, Združenja mehaničnih delavnic, kasneje pa je z inženirjem Carlom Fachinijem ustanovil Furlansko mehanično delavnico. Bil je prvi prebivalec Vidma, ki je dobil vozniško dovoljenje. Skoraj dvajset let je delal kot mehanik.

Njegovo zanimanje za strojništvo je razvidno že iz njegovih mladostniških študij, v katerih najdemo metode za konstruiranje aerostatičnih balonov na toplem zraku, elektromotorjev in drugih strojev.

Njegov ustvarjalni duh se je odražal v odkritjih in poskusih na področju strojništva. Skonstruiral je in spravil v tek navpični štiraktorni eksplozivni motor, sprojektil je in sestavljal enosedežni avtomobil, uspel je skonstruirati celo letalo, katerega poskusni let 17. avgusta 1910 se je nesrečno končal.

Iznašel je tudi izviren sistem za izdelavo vžigalnih škatic, ki ni povzročal prevelikih količin odpadnega papirja. Svoje izkušnje je uporabil tudi pri načrtovanju in izdelavi igrač, za kar je leta 1915 prejel zlato medaljo kralja Vittoria Emanuela III. in razstavi igrač v Milanu leta 1916 tudi prvo nagrado.

Leta 1901 se mu je rodil sin Arnaldo, ki še danes skrbi za ohranitev spomina na očeta.

Z vstopom Italije v 1. svetovno vojno se je za Tita Marzuttinija in njegovo družino začelo novo obdobje v njihovem življenju. Sin Guido je bil poklican na francosko fronto ravno v trenutku, ko se je začel uveljavljati kot nadarjen violončelist. Guido, ki je bil kot oče ljubitelj fotografije, nam je zapustil obsežno in kruto fotodokumentacijo o vojni, ki do sedaj še ni bila objavljena, kot še ni bil objavljen

celoten fotografski arhiv Tita Marzuttinija.

Med vojno se je Marzuttini spoprijateljil z angleškim slikarjem J. M. Princeom, ki je bil nastavljen kot vojni dopisnik nekega londonskega časopisa in katerega je Marzuttini oskrboval s pristnimi vojnimi zgodbicami.

Caporetto je presenetil prebivalce Vidma in jih prisilil v beg proti notranjosti Italije. 27. oktobra 1917 je Tita z družino in ing. Fachinijem odpotoval v Milano, kamor so prišli šele po mesecu dni. V lombardskem glavnem mestu je nekaj časa vodil podružnico tovarne igrač.

Ko se je mudila priložnost za selitev v Neapelj, kjer bi ustanovil in vodil strojni obrat Ingano in Di Lauro z dvesto delavci, jo je Marzuttini nemudoma sprejel, da bi tako izboljšal ekonomske razmere, v katerih je živel njegova družina.

Čas, v katerem so živeli, pa je družini povzročil novo dramo. Iz Blignyja so jim sporočili, da je padel njihov sin Guido, odlikovan s srebrno medaljo. Starševska bolečina je bila tako huda, da sta se, nesposobna za nadaljnje delo, želela čimprej vrniti v Furlanijo.

Šele po koncu vojne, v začetku leta 1919, se je Tita lahko vrnil v Videm, kjer je našel popolno opustošenje. Izguba imetja (plenilci niso priznali niti njegovemu slikarskemu ateljeju) in bolečina ob izgubi sina sta Marzuttinija prisilila, da se je zatekel v hišico v Fauglisu, ki ji je nadel pomenljivo ime »Pustota«.

Življenje v Fauglisu ga ni ločilo od javnega udejstvovanja. V tem času je Tita pravzaprav prvič prevzel politične in upravne funkcije, in sicer kot prefektni komisar občine Gonars v letih 1919-1920. Nato je bil župan iste občine v letih 1924-1930.

Desetletno ukvarjanje s politiko pa ga ni odtegnilo od slikarstva in glasbe, katera se je popolnoma predal in prešel v zrelo obdobje ustvarjanja. Vsak prosti trenutek je posvetil umetnosti. Rad je pisal v furlanskem jeziku in s svojim bistroumnim duhom, ki je včasih že mejil na satiro, preobračal v verzé svoje izkušnje z ljudmi, z naravo. Leta 1920 je nastala prva pesem, ki tudi začena zbirko njegovih pesmi, in je sedaj prvič izdana.

Furlanski umetnik se je moral v zadnjih letih svojega življenja zaradi izčrpanosti oddaljiti celo od Fauglisa. Kljub hudi boleznini je vse do konca nadaljeval s svojim delom. Zapustil je neke vrste duhovno oporoko na nekaj na hitro spisanih straneh. To je neke vrste mešanica misli, ki jih je sam naslovil: »Ker sem norec!« Na teh straneh Marzuttini zapiše nekaj pogledov o času, v katerem je živel, se javno izpove o svojih umetniških zamislih in izrazi svoje mnenje, ki ni vedno pohvalno, o političnem in družabnem življenju tistega časa. Umrli je v Fauglisu 1. decembra 1943.

O sebi je pustil takole mnenje: »Prosim vas, spominjajte se me samo kot furlanskega slikarja in glasbenika in vas rotim, nikar ne pomešajte umetniške plemenitosti s prvim vozniškim dovoljenjem, s strojništvom, avionom, občinskim svetom, častnimi dolžnostmi in še drugimi opravili, ki so običajna diletantom, torej sloju, ki se ukvarja z vsakim po malo in ki ga sovražim z vsem srcem. Reveni, majhen kakor želite, toda Umetnik ne diletant...«

M. P.

RAZSTAVA – ZBIRKA PESMI

Prijateljski obisk iz Gonarsa

Ob obisku predstavnikov iz pobratenega mesta Gonars smo postavili razstavo, na kateri so gostje predstavili stare fotografije mesta – življenje, običaje in opravila v Gonarsu in mestu Fauglisu v začetku tega stoletja ter umetniško fotografijo s popotovanja po Tajski in Indiji.

Ob obisku nam je g. Michele Di Bert, predsednik bibliotekarskega društva, izročil zbirko pesmi njihovega vsestranskega umetnika in pomembne osebnosti – TITA MARZUTTINIA. V uvodu je g. Di Bert zapisal takole:

»Zamisli o objavi furlanskih pesmi Tita Marzuttinija se je porodila znotraj novoustanovljenega Bibliotekarskega društva iz Gonarsa in sicer takrat, ko se je pojavila želja, da bi odkrili in ovrednotili obstoječo kulturno dediščino.

Trg in srednja šola v Gonarsu nosita ime po Titu Marzuttiniju, drugače pa je njegov večstranski opus bolj malo znan.

Srečanje s sinom Arnaldom v Fauglisu je prineslo na plano zbirko furlanskih pesmi, ki predstavljajo živahno podobo življenja v našem kraju v prvi polovici tega stoletja.

Ob Titu Marzuttiniju se v nas, modernih, ozko osredotočenih in specializiranih ljudeh pojavi neka melahonična zavist, ki jo začutimo do umetnika, ki je znal v sebi združiti sakralno, posvetno in ljudsko glasbo, poezijo, slikarstvo in

kiparstvo, in se s svojim ekleticizmom in nedvomno genialnostjo posvetil tudi tehnološkim pridobitvam.

Društvo želi s to publikacijo razširiti med mladimi kulturno dediščino, ki je osnova tako osebne identitete kot tudi identitete skupnosti.«

Spoznavanje medsebojnih kultur prinaša nove vrednote in odnos prijateljstva, zato se mi zdi vredno, da iz zbirke predstavimo zapis o življenju in delu tega vsestranskega italijanskega umetnika.

Za prevod tega zapisa, in tudi za siceršnje sodelovanje in pripravljenost pri navezovanju stikov in sporazumevanju, se iskreno zahvaljujem gospe Emanueli Molek.

»Giovanni Batista Marzuttini se je rodil v Vidmu v zgodnjem popoldnevu 9. februarja 1863 leta in bil zapisan v krstno knjigo v župniji San Giacomo Apostolo, kamor sta spadala tudi njegova starša. To sta bila Paolo Marzuttini iz znane in premožne videmske družine, kot cenilec je služboval pri Monte della Pietà v Vidmu, in Maria Facci, sestra slavnega domoljuba in človekoljuba Carla Faccija.

V Vidmu, ki se je pripravljal na priključitev k Italiji, je vse vrelo. Tudi Marzuttinijevi in sam Facci so delovali v tajnih odborih za združitve.

Zelo malo je znanega iz Titovega otroštva, razen dejstva, da je bil prvi izmed petih otrok in da je imel, kot je bilo takrat v navadi, za domačega učitelja svojega strica Carla Faccija, izobraženega človeka in znanega pianista, ki pa svojega mladega nečaka ni hotel, želel vpeljati v svet glasbe.

Pri šestih letih so ga vpisali v osnovno šolo »Stabilimento alle Grazie«. To je razvidno iz spričevala za šolsko leto 1872-73, v katerem je obiskoval četrty razred, kar je bil tudi zadnji razred za to stopnjo izobrazbe. Njegov sošolec v tem času je bil Nicolo Serafini, s katerim je tudi še kasneje ohranjal dolgo in trdno prijateljstvo.

S šolanjem je nadaljeval do tretjega letnika gimnazije, njegov cilj, najbrž podprt s strani strica Carla, pa je bil doseči vojaško kariero. In tako ga najdemo 1. 1876 v Milanu v Vojaškem zavodu, ki ga je vodil polkovnik Bava Beccaris, ki se je zapisal v zgodovino s tem, da je ob koncu stoletja v Milanu zatrl ljudske množice. Tita se je kmalu zavedel, da je izbral napačno pot, pot, ki ni ustrezala njegovemu impulzivnemu, nekonformističnemu značaju. Po poldrugem letu se je vrnil domov v Videm.

Ker je bil prekinil s šolanjem na gimnaziji, se je odločil, da bo nadaljeval na tehničnem inštitutu, še prej pa je moral opraviti tretji letnik tehniške šole na Čedadskem za-

Klub alternativnih športov Vrhnika

Stara cesta 16

☎ 061/754-484

061/754-083

**SNOWBOARDING
WINDSURFING
BEACH VOLLEY
SKATEBOARDING
FREE CLIMBING
MOUNTAINBIKE TEAM**

Podjetniško obrtna cona pod Hruševco

Z umikom Jugoslovanske armade z Vrhnike je prostor, ki so ga njihove enote zavzele, dobil nov pomen. Po zakonodaji je upravljalec vseh nepremičnin Ministrstvo za obrambo, ki mora delovati v smislu Ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti republike Slovenije (Ur. list RS, št. 1/91) in Kriterijev za upravljanje z nepremičninami Jugoslovanske armade, ki so prešle na Republiko Slovenijo – Ministrstvo za obrambo (IS:RS na 132. seji 11. 11. 1991).

Na osnovi teh dokumentov je bil med izvršnim svetom Skupščine občine Vrhnike in Ministrstvom za obrambo na podlagi razgovorov z dne 4. 12. 1991 sklenjen Dogovor o pooblastilu strokovnim službam SO Vrhnika pri vodenju postopkov in izboru najugodnejših ponudnikov za objekte in zemljišča, ki bi jih lahko do delili v civilno rabo. Med njimi je tudi področje tehničnega bloka vojašnice na Stari Vrhniki, vključno s področjem pod Hruševco, ki naj bi jo izpraznili 31. 12. 1992. Glede tega je bila pri IS SO Vrhnika aprila ustanovljena Agencija za posredovanje armadnih nepremičnin, ki vodi postopke in druge dejavnosti, povezane s posredovanjem objektov.

V Dogovoru je v bližnji prihodnosti omenjena možnost uporabe zgornjega dela vojašnice na Stari Vrhniki, ki so ga sedaj usposobili za potrebe 530. učnega centra TO kot dodatnih možnosti Podjetniško-obrtna cone, predvsem za poslovne potrebe pa tudi za

druge civilne namene.

Vprašanje razvoja obrti in podjetništva je eno izmed pomembnih vprašanj nadaljnjega gospodarskega razvoja občine. Da bi se podjetništvo in obrt lahko nadalje razvijala, nujno potrebujeta prostor za delo. Veliko potrebo po prostoru je bilo čutili v vedno večjem povpraševanju po poslovnih prostorih oziroma površinah na območju občine Vrhnika. Zaradi navedenih potreb je bil že v preteklosti izdelan, vendar žal neuresničen, projekt obrtna cone v Sinji Gorici. Tako je bilo veliko vlog za območje Podjetniško obrtna cone že pred javnim razpisom takoj po osamosvojitvi Slovenije. Prvi javni razpis je prispel prek Obrtne zbornice Vrhnika do vrhniških obrtnikov, ki so bili tako prednostno obveščeni. Razširjeni javni razpis je bil objavljen v juniju.

Prispelo je več kot 50 vlog, ki smo jih obravnavali posamezno.

Na seji IS SO Vrhnika, ki je bila 16. 9. 1992, je bil potrjen izbor bodočih uporabnikov Podjetniško-obrtna cone, kar je prvi pogoj za sklenitev najemne oziroma kasneje odkupne pogodbe. Potrjen je bil izbor uporabnikov za 70% skupnih razpoložljivih površin. Pri izboru uporabnikov, smo upoštevali zagotavljanje smotrne uporabe stavbnega zemljišča, interese varstva okolja, naravne in kulturne dediščine ter interese gospodarskega in socialnega razvoja občine.

V prostorih Podjetniško-obrtna cone bodo do doslej znanih podatkih o izbranih uporabnikih tele dejavnosti:

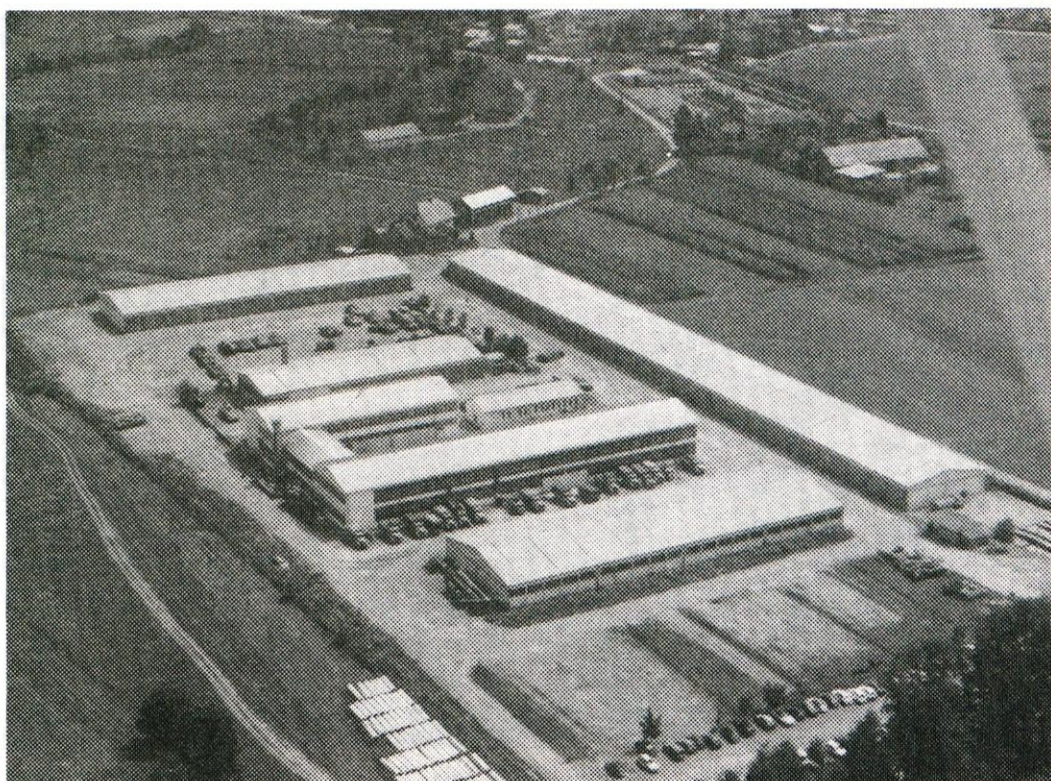
splošno mizarstvo, izdelava dežnikov in sončnikov, izdelava dvigal, izdelava vijakov, kovinska galanterija, izdelava lesnih briketov, predelava plastike in servis strojev za brizganje plastike, livarstvo Al platišč in izdelkov iz Al, servis kmetijske mehanizacije in polnjenje gum delovnih strojev, prodajalna kemičnih izdelkov, izdelovanje disperzijskih mas, avtoservisne storitve, diskontna prodaja, garaže za delovne stroje, skladišče tehničnega blaga in blaga široke porabe ter črpalka za dizel gorivo, kurilno olje in avio bencin.

Sodelovanje z Ministrstvom za obrambo je bilo vseskozi zelo dobro. Tako so nam omogočili ogled s posameznimi zainteresiranimi podjetniki oz. obrtniki in strokovnimi sodelavci ter pridobitev dokumentacije iz arhiva. Sedaj praznijo objekte bodoče Podjetniško obrtna cone, tako da je upanje, da bodo prostore spraznili in predali v uporabo še pred koncem leta. Z ministrstvom smo se dogovorili o višini najemnin, ki so dokaj ugodne.

Za pridobitev poslovnih prostorov bodo sklenjene najemne pogodbe z predkupno pravico. Želimo si, da bi bil omogočen dolgoročni odkup teh objektov.

Prav tako si prizadevamo za lokacijsko in urbanistično ureditev področja Podjetniško-obrtna cone. S projektom urejanja podjetniško obrtna cone smo seznanili vladno republiko Slovenije s pristojnimi ministri, od katerih pričakujemo obisk v prvi polovici oktobra in njihovo nadaljnjo pomoč.

AGENCIJA

ŠE TRI PONUJENE MOŽNOSTI

Urejanje pločnika ob Idrijski cesti

Zaradi zanimanja in potrebe ureditve pločnika ob Idrijski cesti smo v preteklih letih in v letu 1992 lastnike zemljišč, ki meje najužno stran cestišča naprosili, da na podlagi idejnega projekta ureditve pločnika sporoče načelno soglasje k posргу.

Odziv je bil različen, v nekaterih primerih tudi izrazito odklonilen, nekaj lastnikov zemljišč pa je dvomilo v potrebo ureditve pločnika v širini 1,60 m, kot je predvideno v projektni dokumentaciji.

Ker so uporabniki Idrijske ceste poleg številnih pešcev, stanovanj v zaledju, šolarjev in delavcev Iskre tudi starejši občani Doma upokojencev, je neurejena površina za pešce

z morebitnimi počivališči tembolj problematična in zato deležna kritičnih pripomb.

Ob preverjanju širine pločnika smo ugotovili, da je širina določena v skladu s področno zakonodajo (pravilnik), zožitev bi bila možna le v delu grajenih omejitev (stene).

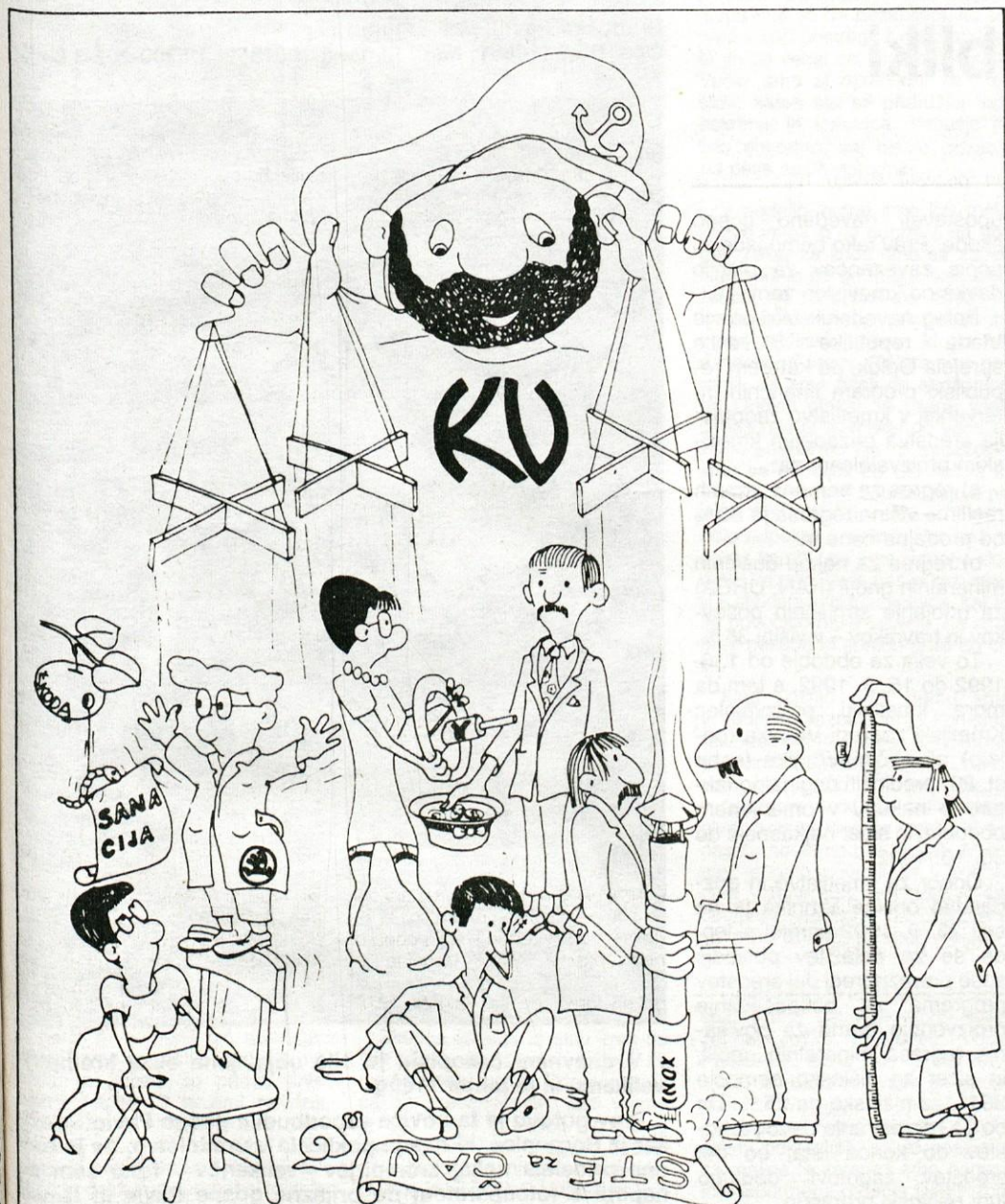
Ker želimo in moramo ob tej cesti zagotoviti površino za pešce, je Biro »PRIMIS« na zahtevo oddelka za družbeno-ekonomski razvoj in planiranje pripravil še tri variantne rešitve pločnika ob Idrijski cesti, ki

predvideva menjajoč potek (leva stran, desna stran ceste) in še sprejemljivo zoženje pločnika.

Dokumentacija variantnih rešitev, ki je izdelana samo za 1. fazo, do odcepa k Žitu, je obsežna in jo je nemogoče objaviti v občinskem glasilu, zato smo jo razgnili na oglasni deski upravne stavbe občine Vrhnika, II. nadstropje.

Prebivalce ob Idrijski cesti prosimo, da si variante poteka pločnika ogledajo in sporoče pisne pripombe na naslov: Oddelek za družbeno-ekonomski razvoj in planiranje občine Vrhnika. Po pridobitvi pripomb bo KS organizirala javno razpravo, da bi izbrali najboljšo, za vse sprejemljivo varianto, ki bi bila osnova za ureditev pločnika.

ODDELEK ZA DRUŽBENO-EKONOMSKI RAZVOJ IN PLANIRANJE

– No, draga GOSPODA, ali vam je bilo prijetno?
Sedaj pa imate nove zadolžitve!

JAVNA DELA

Nekaj je le narejenega

V prizadevanjih za zmanjšanje brezposelnosti so v okviru Slovenije sprejeti sklepi, da se določeno število čakajočih na delo zaposli pri javnih delih.

Tudi na Vrhniki smo se lotili takšnega reševanja in že v letu 1991 sta bila dodeljena dva delavca Komunalnemu podjetju, da pod njihovim vodstvom olepšata videz kraja.

Z njuno pomočjo smo začeli urejati parke, ki so bili zamenjani že nekaj let. Že do konca leta je bil urejen park v Močilniku. Letos pa smo uredili še park pri Sveti Trojici. Že spomladi je bilo posekano grmovje, pokošena trava, razširjene in posute so bile peš poti in odpeljan odpadni material.

Čez poletje je en delavec pomagal pri obnovi zidu in kapelice okrog cerkve.

Tudi septembra so se dela pri Sv. Trojici nadaljevala, saj so delavci GG ugotovili, da je park napadel lubadar in odstraniti je bilo treba večino iglavcev.

Po končanem urejanju Sv. Trojice bomo v letošnjem letu ponovno uredili park v Močilniku in na Drči.

Ugotavljamo, da so takšna dela zelo koristna, saj z minimalnimi stroški (za osebne dohodke poskrbi republika) polepšamo podobo mesta, in bomo zato z njimi nadaljevali tudi v prihodnje.

KOMUNALNO PODJETJE VRHNICA

POSTANITE uspešen PODJETNIK

**Uveljavite se lahko v dejavnosti
trgovine s tehničnim blagom,
saj vam omogočimo stalno,
celovito in prednostno
oskrbo vaše prodajalne,
kar zagotavlja
naša kakovostna blagovna znamka.**

Pokličite nas !

**Metalka Trgovina, p.o., Ljubljana
Dalmatinova 2**

tel.: 061/314 135, 314 454

fax.: 061/320 581

**metalka
TRGOVINA**

Trgovina za ljudi s posebnimi merili

Občni zbor vrhniških zadrušnikov: delovno predsedstvo in gost, predsednik Zadrúžne zveze Slovenije Leo Frelj.

ZADRUŽNI ZBOR

Novo vodstvo

Sredi avgusta so se zbrali vrhniški zadrušniki na občnem zboru, na katerem so izvolili, kakor veleva reorganizacija kmetijske zadruge, upravni odbor in druge organe. Vrhniških zadrušnikov je vseh skupaj 220, zbralo se jih je 119. Na koncu so za predsednika upravnega odbora izvolili Albina Novaka, za podpredsednika Franca Jazbarja in enajst članov: Stefana Gutnika, Franca Hladnika, Janeza Kerna, Jožka Koširja, Petra Marinka, Jožeta Ogrina, Janeza Rodeta, Francija Rusa, Janka Šivica, Janeza Malovrha in Antona Žnidaršiča. V nadzorni odbor so bili izvoljeni Ivan Gabrovšek, Anton Kavčič, Anton Keršman, Franc Umek in Mirko Žust. V disci-

plinski komisiji so Marko Furlan, Franc Jereb, in Pavel Ogrin ter delavki Marija Jereb in Betka Petrovič.

Na občnem zboru je bilo tudi sporočeno, kako zadrušniki vplačujejo članske deleže: do 15. avgusta je polovico deleža vplačalo 220 članov, od teh 7 po 400 DEM, 1 član 100 in 212 članov 200.

Zborovalce je pozdravil predsednik Zadrúžne zveze Slovenije Leo Frelj in jim predstavil tudi 4 njena podjetja. Med drugim je poudaril, da kmetje nasprotujejo vključitvi slovenskega kmetijstva v Evropo vse dotlej, dokler ne bodo izdelani ukrepi za zaščito domačega proizvajalca. Zadrúžna zveza pri vladi zahteva izpraznitve zaloga sira in masla,

pri mleku zahteva dolgoročno razvojno politiko.

Na zboru je direktor Marjan Kržič dejal, da zadruga že zdaj širi dejavnost tudi na odkup lesa.

V razpravi je bila dana pobuda, naj bi na Vrhnikih spet klali živino, in ne tako kot zdaj, v Ljubljano vozili živino, nazaj pa meso, kar povzroča dodatne stroške. Tako zadruga ne more konkurirati.

Udeleženci zbora so bili deležni tudi strokovnih nasvetov predsednika zbora dr. Janeza Verbiča ob letošnji suši.

Udeležence je pozdravil tudi predsednik Slovenske kmetijske zveze Vrhnik, ki je dejal, da je bila zveza tu ustanovljena kot stanovska organizacija in naj taka tudi ostane.

Veseli del zborovanja je bil v Bistri, kjer so si zadrušniki priredili družabno srečanje.

Na mednarodnem kmetijskoživilskem sejmu v Gornji Radgoni že drugo leto zapored uspešna predstavitev vrhniških govedorejcev

Na letošnjem jubilejnim, 30. mednarodnem kmetijskoživilskem sejmu v Gornji Radgoni je bila poleg drugega programa tudi največja slovenska razstava govedi vseh treh pasem: svetlo lisaste, rjave in črno bele.

Razstavo so pripravile rejске zveze za posamezne pasme v sodelovanju z republiško govedorejsko službo. Čutiti je bilo, da so na novo ustanovljene zveze bližje kmetom, da so bolj njihove, zato je bila velika udeležba razstavljalcev in tudi razstava sama je bila zelo odmevna.

Živali so bile ves čas sejma v lepo urejenem hlevu na sejnišču samem. Vsak dan so bile strokovne predstavitve posameznih pasem za obiskovalce sejma. Množica obiskovalcev v hlevu samem pa kaže, da je govedoreja bila in bo najpomembnejša panoga kmetijstva v državi Sloveniji.

Glede na odbire strokovne komisije so na razstavi sodelovale tudi štiri živali naših, vrhniških kmetov, članov Govedorejskega društva Vrhnik.

Od štirih odbranih živali je privesnica lisaste pasme rejca Franca Rusa iz Loga v kategoriji privesnic prejela prvo mesto in zvonec. Telica rjave pasme rejca Pavleta Bradeška iz Ligojne pa je prejela prvo mesto in zvonec v kategoriji telic.

Tako že drugo leto zapored (tudi lani sta bili dve živali uvrščeni na prvi mesti in prejeli zvonce) naši najboljši rejci do-

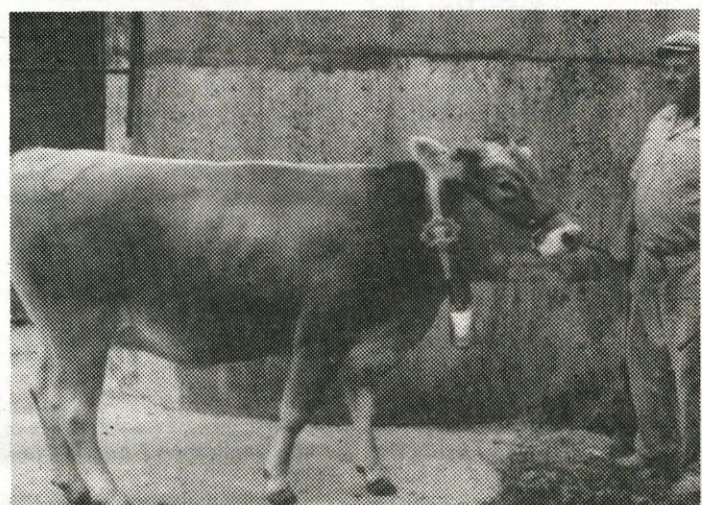
segajo vidne in vzpodbudne uspehe na državni ravni in tako dokazujejo, da vrhniška govedoreja sodi v zgornji ka-

kovostni razred v državi Sloveniji.

Kmetijska svetovalna služba JANEZ DRAŠLER

RIVA 1125572; roj.: 23. 1. 1990; telitev: 30. 3. 1992; 1. kont.: 18,0kg; 2. kont.: 23,4kg; 3. kont.: 21,3kg; v. v.: 138 cm. Rus Franc; Barjanska 2, Log. Oče: Drago 120546; Mati: Rjavka 1012937; 2/4997-204-4,55%; III/4087-174-4,25%.

LINDA 1163896; roj.: 26. 8. 1990; prip.: 12. 2. 1992; Fjord 110502; v. v.: 132 cm. Bradeško Pavel; Vel. Ligojna 17; Oče: Bon 110651; Mati: Limona 1001852; 1/5200-202-3,88%.

OBVESTILO VSEM LASTNIKOM GOZDOV

Preprečevanje in zatiranje podlubnika

Vse lastnike gozda obveščamo, da sta letošnja velika suša in močan semenski obrod smrek povzročila prekomerno širjenje zelo nevarnega gozdnega škodljivca – smrekovega podlubnika, ki ponekod grozi s pravo katastrofo.

V začetku podlubnik napade oslabela ali poškodovana drevesa, ki jih je treba čimprej posekati, obeliliti hlode in panj ter veje zmetati na kupo (debelejši konci vej morajo biti skriti v notranjosti kupa). Podlubnika najbolje zaustavimo, če vejevje in lubje, v katerem je podlubnik, odstranimo iz gozda. Če vsega tega ne naredimo pravočasno, se bo podlubnik zelo hitro razširil v sosednje še zdrave smreke. Tako žarišče se navadno ponavlja nekaj let. Ker pa podlubnik sledita tudi lesar in lesna osa, se tako zelo zmanjša uporabna vrednost lesa, zaradi česar dosega nižjo tržno vrednost.

Vse lastnike gozdv – posebno velja za predele, kjer je večji delež smreke prosimo, da svoj gozd večkrat pregledajo (sedaj, ko se podlubnik naglo širi, enkrat na teden) ter vsak napad podlubnika takoj sanirajo ter najkasneje v roku sedmih dni prijavijo teren-skemu gozdarju na Javno gozdarsko službo v Logatec ali na Vrhniko, da bodo posek evidentirali ter pripravili nadaljnje ukrepe za varstvo vaših

gozdv (lovne nastave, obveščila sosedom, izvedbe sanacij). V vseh gozdovih, posebej še v pretežno smrekovih sestojih, opozarjamo na dosledno izvajanje gozdnega reda, saj lahko vsaka malomarnost (neobdelani neizdelani vrhači, neobdelani panji...) povzroči pojav in širjenje žarišča podlubnika v tej in sosednjih parcelah. S tem ne bi bil prizadet samo malomaren lastnik gozda, temveč tudi lastniki sosednjih parcel.

Tudi gozdarji bomo poostriili nadzor v gozdovih in vsako žarišče podlubnika odkazali ter obvestili lastnika – rok za posek in izdelavo napadenih dreves pa bo največ 8 dni. Ker bi v primeru da lastnik gozda tega ne bi storil v danem roku, bile ogrožene tako druge posesti kot javni interes do gozdv, bomo morali lastnika predlagati v postopek sodniku za prekrške ter posebej za posek na stroške lastnika gozda. Vse navedeno velja tudi za smreke, ki rastejo zunaj gozda (na travniku, pašniku, pri vikendih ipd.).

Javna gozdarska služba pri Gozdnem gospodarstvu Ljubljana zato svetuje lastnikom gozdv, naj pri preprečevanju in zatiranju smrekovega podlubnika sodelujejo z gozdarji na terenu. Le-ti vas bodo tudi seznanili z ugodnimi pogoji odkupa smrekove hlodovine in celuloznega lesa iglavcev pri GG Ljubljana.

JGS Logatec – Vrhnik

OBSEG IN UKREPI ZOPER POSLEDICE SUŠE

Pomoč v obliki regresov

Tudi v občini Vrhnik je bila imenovana komisija za oceno škode zaradi suše v letu 1992. Do 21. 8. 1992 je komisija pripravila oceno višine škode zaradi suše na kmetijskih površinah in jo posredovala Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS.

Škoda je bila ocenjena na podlagi ogledov na terenu in podatkov agrokarte o kmetijskih zemljiščih in povprečnih pridelkih v naši občini. Ocenjena je škoda na posameznih območjih občine, in sicer:

a) v hribovitem delu (Zaplana, Smrečje, Pokojišče) – na travinju 35% (610 ha, povprečni pridelek 4,5 t sena/ha) in na njivah 30% (48 ha),

b) na Barju z obrobjem – na travinju 30% (2738 ha, povprečni pridelek 5,6 t sena/ha) in na njivah 15% (1061 ha).

Vlada republike Slovenije je sprejela sklep o merilih in pogojih za zmanjšanje ali odpis prispevka za zdravstveno zavarovanje (Ur. list RS, št. 42/92), po katerem se zavezanec (občanom, ki so zavarovani kot kmetje) za plačilo tega prispevka prispevek zmanjša ali odpiše, če je bil donos na posamezni parceli ali na več parcelah manjši zaradi suše v letu 1992. Občinska komisija je (namesto posamezne zahteve zavezanca) na podlagi podatkov Geodetske uprave občine Vrhnik (računalniških izpisov lastninskih in posestnih listov) pripravila za vsakega zavezanca podatke, potrebne za znižanje katastrskega dohodka kmetijskih zemljišč in jih posredovala Republiški upravi za prihodke – Izpostavi Vrhnik. Pri pripravi podatkov smo

upoštevali navedeno oceno škode. Prav tako bomo izdelali popis zavezancev za plačilo davka od kmetijskih zemljišč.

Poleg navedenih ukrepov je Vlada republike Slovenije sprejela Odlok, po katerem republiški program finančnih intervencij v kmetijstvo zagotavlja sredstva prizadetim kmetijskim proizvajalcem za:

a) regres za semena krmnih rastlin – višina regresa je 80% od prodajne cene in

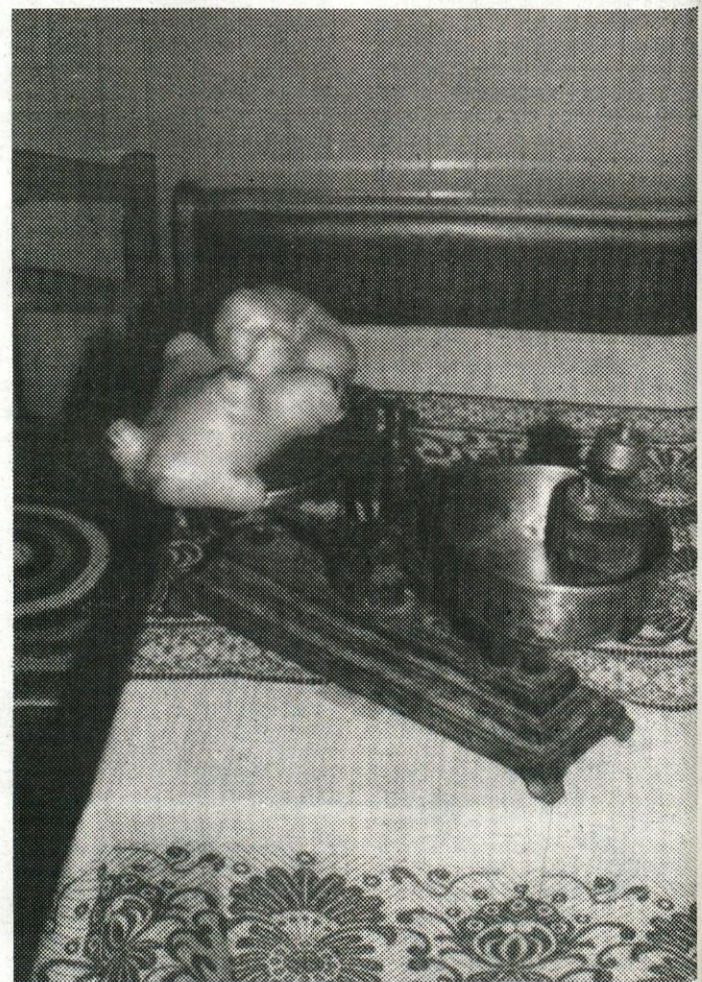
b) regres za nakup dušičnih mineralnih gnojil (KAN, UREA) za gnojenje strniščnih posevkov in travnikov – višina 35%.

To velja za obdobje od 1. 6. 1992 do 15. 9. 1992, s tem da mora kmetijski proizvajalec Kmetijski zadrugi Vrhnik (odkup) ali občini Vrhnik (soba št. 20) predložiti originalno fakturo o nakupu v omenjenem obdobju, in sicer najkasneje do 20. 10. 1992.

Odbor za kmetijstvo in gozdarstvo občine Vrhnik je na seji 23. 9. 1992 sprejel sklep, da se za ublažitev posledic suše prerazporedi del sredstev programa za pospeševanje proizvodnje hrane za povišanje regresa mineralnih gnojil, in sicer za višinsko območje 35%, za nižinsko pa 25%. Da bo za regresiranje dovolj sredstev do konca leta, bo del sredstev zagotovil dodatno tudi občinski proračun.

Odbor za kmetijstvo in gozdarstvo je bil soglasen, da je ta oblika pomoči najprimernejša in dolgoročno zagotavlja primerno kmetijsko proizvodnjo.

KOMISIJA ZA OCENO ŠKODE zaradi suše v letu 1992

V dnevnem časopisju je bila objavljena slika krompirja velikana, ki je tehtal 1160g.

Prav gotovo je ta novica vzpodbudila gospo Pavlo Stražičar iz Borovnice, ki nas je poklicala v uredništvo, da je tudi ona pridelala nekaj krompirjev »velikanov«. Tako sem se napotil s fotoaparatom do prijazne gospe Pavle in izmed velikih krompirjev fotografiral največjega. Da mi boste verjeli, je v dokaz tudi tehnica, ki je pokazala točno 1150g.

Ne glede na veliko sušo, ki je pestila večino krajev po Sloveniji in na poljskih pridelkih naredila veliko škodo, pa sta Barje ter »marostarska« zemlja le dobro obrodila. Obenem nam je tudi povedala, da toliko in tako velikega krompirja ta zemlja še ni obrodila.

Vendar to ni edini rekorder: skoraj vsaka vas ima svojega. S. S.

ŠKODA, KI JO DELA DIVJAD

Pot do odškodnine

Že nekaj časa ugotavljamo, da lastniki in uporabniki kmetijskih zemljišč in gozdnih površin (v nadaljevanju oškodovanci) ne prijavljajo škode, ki jo povzroči na premoženju divjad. V nadaljevanju vas želimo seznaniti s pravno podlago in s postopkom uveljavljanja odškodnine za povzročeno škodo.

Zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter upravljanju lovišč določa, da mora škoda, ki jo povzroči na premoženju divjad, za katero je določen popolni ali delni lovopust in škodo druge divjadi – medveda in divjega prašiča (po 13. členu navedenega zakona) povrniti lovska organizacija, ki upravlja lovišče, na območju katerega je škoda nastala oziroma za škodo, ki jo povzroča divjad, za katero je predpisana trajna ali

začasna prepoved lova, družbenopolitična skupnost, katere organ je odredil prepoved.

Višino škode in plačilo odškodnine določita oškodovalec in lovska organizacija s pisnim sporazumom. Če sporazum ni urejen v 15 dneh od dneva, ko je oškodovalec vložil zahtevo pri lovski organizaciji, lahko v nadaljnjih 30 dneh od dneva, ko je zvedel za škodo, vendar najkasneje v šestih mesecih od dneva, ko je škoda nastala, vloži prijavo povzročene škode z navedbo višine odškodnine, ki jo zahteva. Prijavo je treba vložiti pri za lovsstvo pristojnem upravnem organu tiste občine, kjer je lovska družina vpisana v register (pri občini Vrhnika za LD Borovnica in LD Vrhnika) oziroma kjer ima druga lovska organizacija svoj sedež (za LZS

– Gojitveno lovišče Ljubljanski vrh občina Ljubljana Center).

Pristojni občinski upravni organ imenuje za ugotovitev višine škode posebno komisijo, ki jo sestavljajo predstavnik upravnega organa, kmetijski izvedenec za ocenitev škode na kmetijskih kulturah oz. izvedenec za druge škode ter lovski izvedenec. Na ogledu je treba ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za odločitev o prijavi oz. poravnavi škode – način, kako je bila škoda povzročena, obseg škode, znake, iz katerih je sklepato, da je škodo povzročila divjad in kakšna divjad, ali/ina kako je lastnik oz. uporabnik zemljišča poskrbel za zavarovanje pred škodo, ki jo povzroča divjad, ter ali je lovska organizacija izvedla ukrepe glede na navedeni zakon.

ODDELEK ZA
DRUŽBENO EKONOMSKI
RAZVOJ
IN PLANIRANJE OBČINE
Vrhnika

Drenovski vandrovci na Krnu

Skupina osmih članov športnega društva DREN se je odločila, da bo prvi vikend v mesecu septembru odšla v hribe. Za svoj cilj si je izbrala Krn (2245 m).

Na pot smo odšli v četrtek 3. 9. 1992 od 14. uri v sončnem vremenu izpred športnega parka. S kombijem smo se pripeljali do Savice v Bohinju. Cilj tega dneva je bil, da pridemo do koč pod Bogatinom in tam prespimo. Korajžno smo zakoračili v strmino pred nami in po približno 2 urah poti prišli na Komno. Po krajšem postanku na Komni, kjer smo že ugotavljali, da imajo nekateri iz-

skozi oblake pa so posvetili še sončni žarki, kar nas je opogumilo, da nadaljujemo pot. Počasi, a vztrajno smo se dvigovali proti vrhu Krna, toda tudi vreme se je pričelo ponovno slabšati. Prišli smo v meglo iz katere je močno rosiilo, vendar deževalo le ni. Po približno treh urah hoje, ko smo prišli do sedla, kjer se odcepi pot za Krn, smo si vsi želeli, da bi bili čimprej v zavetišču. Na zadnjih metrih poti do zavetišča nas je ovirala izredno gosta megla in močan veter, kar je marsikomu pobralo veliko moči in je bil sam nase jezen, kaj mu je bilo treba se mučiti

turo našega programa, to je osem ur oddaljena planina Razor. Poledene steze in tudi do pol metra visoki snežni zameti nas niso motili. Korajžno smo se bližali našemu cilju in ob poti z zanimanjem ogledovali ostanke prve svetovne vojne. V krnskem pogorju je tega veliko: od kasarn, bunkerjev, preprek itd. Po štirih urah hoje se je prilegel počitek pri lovski koči. Manjša teža v nahrbtnikih in zamenjava nogavic nas je vzpodbudila, da smo lažje nadaljevali pot. Pred nami je bilo še nekaj manj kot polovica poti in tik za lovsko kočo najhujši vzpon tega dne, vzpon na Dobrenjščico. Med hojo proti opusteli planšariji Kal smo občudovali v dolini reko Sočo in vasi ob njej. Na tem delu poti smo videli veliko planinskih rož planik, ki so rasle tik ob stezi.

Kmalu smo v daljavi zagledali kočo na planini Razor. Še dobro uro hoje in prispeli smo v eno izmed najbolj urejenih koč, kar jih poznam. Vsi napor in križi današnjega dne so bili pozabljeni, ko so nam v koči postregli z makaroni, ki bi jih bil vesel še tak sladkosec. Večer smo si rezervirali za »fešto«, kateri sta se pridružila tudi oskrbnik in kuharica. Vzdušje je bilo enkratno, saj nismo pozabili na petje naših narodnih.

V nedeljo zjutraj smo kar malo pozno vstali in se odpravili na Vogel. Takoj za kočo smo se začeli vzpenjati in po uri in pol hoje smo že bili na vrhu prevala. Sledil je krajši postanek in priložnost za ogled okoliških vrhov, ki so bili ožarjeni od sonca. Tri ure smo porabili, da smo prišli do sedežnice na Orlovih glavah in skoraj vsak izmed nas je zaviskal od veselja, ko je prispel do nje. S sedežnico smo se odpeljali do Ski hotela in v bližnji brunarici potešili žejo s pivom. Po uri počitka smo se z gondolo odpeljali v dolino, kjer nas je čakal kombi, da nas odpelje domov. Voznik Pavle nas je razveselil s steklenico borovničevca, kar je še povečalo naše veselje, da smo brez nezgod in srečno prišli do cilja.

Med vožnjo proti domu smo v veselem razpoloženju komentirali našo pot in si želeli, da čimprej prispemo v športni park na Drenovem griču. Ob 17. uri nas je v športnem parku že čakal zaboj piva in dobrodošlica vseh, ki so nas že nestrno pričakovali. Murči nas je nato povabil še v Ribiški dom v Sinji gorici na postrovi. Ob obujanju spominov na prehojeno pot smo sklenili, da drugo leto organiziramo podoben izlet.

Udeleženci te ture: Miha Petkovšek, Franc Jelovšek-Murči, Miro Jerina, Jožko Ogorevec, Lojze Petkovšek, Boris Rus, Sandi Kavčič in Andrej Petkovšek se ob tej priliki zahvaljujejo za pomoč, ki so jo prispevali Franc Jelovšek-Murči, glavni pokrovitelj, saj je prispeval za majice, s katerimi smo ponesli ime Športnega društva DREN tudi v naše gore. Prav tako se zahvaljujemo za pomoč Gasilskemu društvu Drenov grič – Lesno brdo in voznikom Tonetu in Pavlu, gostilni Kavčič in mizarstvu Jelovšek.

Planinski pozdrav vam vsem pošiljajo DRENOVSKI VANDROVCI!
Sestavil:
LOJZE PETKOVŠEK

Lepo vreme je dalo vsem moči, da smo se odpravili na najdaljšo

Udeleženci ekološkega tabora v Bevkah

KAJ SE JE ŠE DOGAJALO POLETI

Ekološki tabor Bevke '92

Zeleni Vrhnike so na pobudo predsednika dr. **Marjana Vezjaka** v tednu od 29. junija do 4. julija organizirali ekološki tabor Bevke '92. Na njem je sodelovalo dvanajst učencev tedaj sedmih, sedaj že osmih razredov vrhniške in borovniške osnovne šole. Prijavilo se jih je sicer veliko več, a so lahko učitelji biologije zaradi pomanjkanja denarja izbrali le po enega iz vsakega razreda. Pri tem so upoštevali predvsem zanimanje za probleme, povezane z ekologijo, pa tudi splošni učni uspeh.

»Del mladih ljudi,« pravi gospod Vezjak, »kaže zelo veliko občutljivost za težave, povezane z varovanjem okolja, zato je tudi njihovo zanimanje za ekologijo večje. Tem obvezni program v šoli po našem mnenju ne nudi dovolj. Prav njim je namenjen naš tabor. Škoda le, da se ga niso mogli udeležiti vsi, ki so to želeli.«

Tudi Bojan Gabrovšek, ki je vodil tabor skupaj s Terezo Oblak in Jernejem Mrzeljem: »Mlade je treba ne le učiti, ampak predvsem vzgajati za prihodnost. Pomembno je, da sami začutijo utrip narave, povezanost človeka z njo in predvsem, da o tem začnejo sami razmišljati. Tudi mi nismo

sprejeli nalog voditeljev tabora kot člani stranke, ampak – če se lahko tako izrazim – kot pripadniki zelenega življenja na Zemlji.«

Program tabora je bil zastavljen dokaj široko. V ponedeljek dopoldne so se udeleženci s pomočjo socialne delavke Lučke Kenk najprej spoznali med seboj, popoldne pa se je začelo zares. Študent geologije Andrej Smrekar je predaval o nastanku in zemljepisnih značilnostih Ljubljanskega barja in okolice. Naslednje dopoldne so šli na izlet do Ljubljane, kjer so se pogovarjali o mejnih področjih znatnosti in z videokamero, ki jo je posodil videoklub OŠ Ivana Cankarja, snemali žuželke in rastline. Popoldne je bilo na sporedu predavanje Jane Horvat o zgodovini Barja in okolice, dopolnjeno s prikazom diapozitivov. Naslednji dan, v sredo, je biologinja Ivana Leskovar predstavila rastline na tem območju, tečajnike opozorila na ogrožene med njimi, popoldne pa so si jih ogledali v naravi. Da ne bi bilo prenaporno in preveč dolgočasno, so poskrbeli tudi za zabavo in zvečer skupaj odšli v disko v Bevkah.

Naslednje jutro pa spet zares, saj je bilo zjutraj na pro-

gramu predavanje Tomaža Trilerja o pticah na Barju. Popoldne so videli, kako se ptice lovijo v mreže, jih obročkali in si od blizu ogledali približno deset vrst. Predavatelj jim je predvajal tudi petje ptic, posneto na kaseti. Skupaj so skušali ugotoviti, za katero vrsto gre, a se, kot sami pravijo, niso najbolje odrezali. V petek dopoldne so poslušali predavanje o glivah na Barju in odšli do osamelca, kjer so si jih tudi ogledali. Popoldne je g. Andrej Petrovič govoril o lovu in predvsem o varovanju divjadi na Barju. Zvečer je bila »poslovilna« zabava, čeprav se tabor še ni končal. V soboto je bilo namreč še najbolj zanimivo. S kombijem, ki ga je – tako kot prostor v šoli v Bevkah – dala na voljo OŠ Log-Dravograd, so se odpeljali na izlet po Barju. Pogovarjali so se o vsem, kar so na taboru novega izvedeli, si ogledali fosile v kamnolomu na Lesnem Brdu, bili pa so tudi pri čebelarju, kjer so poskusili domači kruh in med.

Denarna sredstva za tabor je zagotovila SO Vrhnika, sponzorirala pa sta ga še Gambit d.o.o. iz Ljubljane in picerija Boter z Vrhnike. Vsi sodelavci in predavatelji so se honorarju odpovedali.

DARINKA KODERMAN

Nekoliko okrogli in močni fantje so se veselili in polni novih vtisov vrnili iz opisane poti na Krn.

med nas več kondicije kot drugi, smo se odpravili še v 15 minut oddaljeno kočo pod Bogatinom. Veseli, da smo premagali napor tega dne, smo v koči odprli svoje nahrbtnike in se okrepčali. Večer smo preživeli v prijetnem vzdušju, ki pa ga je malo pokvaril oskrbnik, ker nam je povedal, da je za naslednji dan napovedano slabše vreme. Domenili smo se, da bomo naslednji dan, ko bomo vstali in videli kakšno je vreme, določili pot vnaprej.

Jutranje nebo v petek je bilo oblačno. Okrepčani z ajdovimi žganci smo se odločili, da nadaljujemo pot do koč pri Krnskem jezeru. Nebo nad nami je postajalo vedno bolj temno in v meglo zaviti Bogatin ni pomenil nič dobrega. Dvigali smo se proti bogatinskemu sedlu in pričele so padati prve dežne kaplje. S svojimi rekviziti proti dežju, ki smo jih imeli v nahrbtnikih, smo se zavarovali proti dežju in nadaljevali pot. Nam v veselje je dež kmalu prenehal in je le še rahlo rosiilo. V takšnem vremenu smo prišli v kočo pri Krnskem jezeru. Peč v koči je bila zakurjena in ob njej smo si posušili mokro obleko, dušo pa smo si privzeli s čajem in rumom. Murčju smo naredili uslugo s tem, da smo pojedli njegovo salamo in zmanjšali težo njegovega nahrbtnika. Počitek nam je dal novih moči,

s hojo v hribe. Topla peč v Gomiščkovem zavetišču na Krnu in vroča jota ter priboljški iz nahrbtnikov so nam ponovno vrnila veselje. Še bolj smo bili zadovoljni, da smo na toplem in suhem, ko se je takoj po prihodu v zavetišče ulil močan dež. Zvečer se je nevihta še razbesnela tako, da je padala toča, dež in sneg. Skozi okno smo opazovali kako udarjajo strele v dolino pod nami. Za marsikoga je bil to pojav, ki ga je prvič videl. Nevihta pa ni preprečila planinskega krsta, ki ga je moral prestati Murči, ki je bil prvič v življenju na nadmorski višini nad 2000 m. Dolgo v noč smo sedeli v koči in se smejali Mirovim šalami in pozabili na utrujenost.

Skupna ležišča in slab zrak so bila vzrok, da smo v soboto že navsezgodaj vstali. Zunaj nas je čakalo presenečenje, kajti vreme je bilo kot v pravljici. Ponoči je zapadlo nekaj cm snega, o deževnih oblakih pa ni bilo niti sledu. S Krna je bil čudovit razgled na vse strani. Videla se je cela Furlanija, Videm in obe Gorici sta bili tik pred nami. Oskrbnik nam je povedal, da imamo izredno srečo, saj le malo lahko uživa tak razgled. Po zajtrku smo odšli na vrh Krna, kjer je sledilo obvezno slikanje.

Lepo vreme je dalo vsem moči, da smo se odpravili na najdaljšo

Ob 50. obletnici ustanovitve Dolomitskega odreda so se borci tega odreda srečali v Ribiškem domu. Tako se je v soboto, 5. 9. 1992, zbralo kar precej nekdanjih soborcev Dolomitskega odreda. Srečanje so izrabili tudi za letno skupščino odreda ter izvolili novo vodstvo domicilnega odbora. Nov odbor bo vodil Vrhnčan, Janez Rozman. Slavnostni govornik pa je bil Rudolf Hribnik-Svarun.

S.S.

ZGODOVINSKI DOGODEK

Italijani plezajo po Ellesovih lestvah

Majhno podjetje ELLES iz Borovnice, ki se je vseskozi borilo za obstoj v gospodarstvenem svetu, je v letošnjem juliju prvič izvozilo v Italijo 500 kosov A lestev. Nemalo zaslug ima tudi direktor podjetja, ki skupaj zaposluje 25 delavcev, Franjo MODRIJAN.

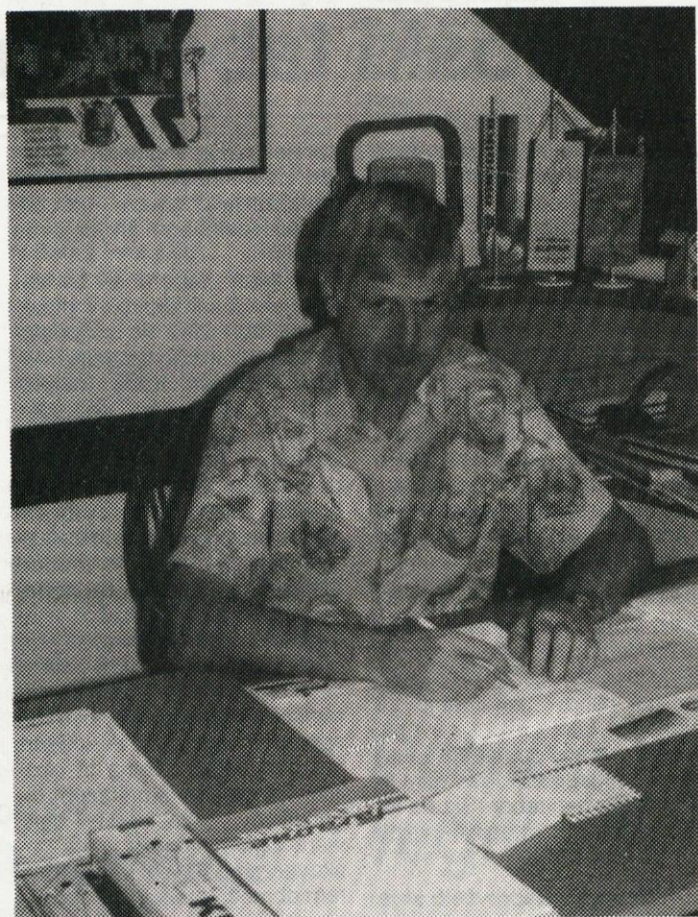
Z njim smo se pogovarjali predvsem o sedanjem poslovanju ter o velikih težavah s pridobivanjem novih trgov. Težave so se začele z zaprtjem bivšega jugoslovanskega trga, saj so v Srbijo, na Hrvaško in v BiH prodali okoli 50% svoje proizvodnje, v glavnem elektroinstalacijskega programa. (V celotni proizvodnji je ta še do nedavnega pomenila 80%, lesni program pa 20%). Odločili so se za večjo proizvodnjo lesnega programa, predvsem podstrešnih stopnic in različnih A lestev. S tem pa se je pričel boj za prodajo teh izdelkov na domačem in tujem trgu. Obiskali so precej lesnih kupcev v Belgiji, na Nizozemskem, v Italiji in Nemčiji. Ugotovili so, da je na teh trgih veliko ponudb enakih izdelkov z nizkimi cenami iz vzhodnih držav, predvsem iz Češke. S sedanjo tehnologijo in visokimi stroški teh cen ne morejo dosegati. Tujcev namreč ne zanima, od kod je proizvajalec, pomembna sta kakovost in cena. Pripravljeni so sicer tudi sovlagati v proizvodnjo, vendar s pogojem, da je podjetje v zasebni lastnini.

Po vseh razgovorih jim je v juliju, kljub slabši tehnološki opremljenosti, le uspelo izvoziti 500 kosov A lestev za italijanskega kupca. Ta izvoz se je septembra ponovil, načrtujejo pa, da bodo tudi do konca leta vsak mesec izvozili enako količino.

Direktorja podjetja smo povprašali o nadaljnji proizvodnji elektro programa?

Sama proizvodnja in pro-

daja sta se zmanjšali za polovico, vendar pa je glavni problem v tem, da sedanji izdelki niso primerno oblikovani in standardizirani za prodajo na zahodna tržišča. Prav sedaj potekajo intenzivni razgovori z dvema proizvajalcema inštalacijskega materiala iz Nemčije. Obstaja možnost kooperacije, vendar pa je njihova proizvodnja na tako visoki tehnološki stopnji, da bi ELLES težko dosegel konkurenčne cene. Zaenkrat kaže le na možnost montažnih del, ki pa v strukturi cene izdelka predstavljajo le 5 do 6 odstotkov.

Direktor Franjo Modrijan

Ob razgovoru o težavah in uspehih ELLESA smo izrabili priložnost ter Franju MODRIJANU postavili še nekaj zanimivih vprašanj:

Kako ocenjujete delovanje ukrepov sedanje republiške vlade?

Mislím, da so sedanji ukrepi vlade pravilno naravnani, vendar pa bo uspešna šele tista vlada, ki bo uspela znižati družbene stroške na raven, sprejemljivo za sedanjo stopnjo gospodarske razvitosti. Slišimo lahko za zelo pozitiven odnos do Slovenije v razvitem svetu, kar bi morali s pridom izkoristiti, bolj izrabiti znanje in

Pošiljko v Italijo nalagajo

energijo mladih, obetajočih strokovnjakov na vseh področjih.

V občinski skupščini ste delegat socialistične stranke, kako ocenjujete delo vrhniške vlade?

Nova občinska struktura je našla posluh za dokončanje začetih investicij v prejšnjem obdobju (semaforizacija Vrhniške, vrtec v Borovnici, javna razsvetljava in drugo). Premalo pozornosti pa namenja vzdrževanju infrastrukture, predvsem cestnega omrežja. Uspela tudi ni pridobiti več sredstev iz republiškega proračuna, predvsem ministrstva za obrambo, saj je Vrhnika, kljub številnim protestom, še vedno precej vojaško mesto. Več bo treba narediti na področju razvoja drobnega gospodarstva in obrti, ki imajo po mojem mnenju možnosti razvoja in zaposlovanja v občini.

V predlogu nove komunale ureditve je Borovnica omenjena kot samostojna občina. Kaj mislite o tem?

Borovnica ima možnosti kot samostojna občina, saj po znanih podatkih Borovničani prispevamo v občinski proračun več kot 20 odstotkov raznih prihodkov. Zato mislim, da bi Borovnica v občinskem proračunu morala dobiti glede na

svoj prispevek precej več sredstev kot sedaj.

Letošnje sušno poletje je marsikje povzročilo pomanjkanje vode. Pred 10 leti ste bili član strokovnega tima za vodooskrbo občine Vrhnika. Kako sedaj gledate na takratne odločitve?

V obdobju 1981/82 so bile res velike polemike o strokovnih rešitvah vodooskrbe na Vrhniku za dolgoročne potrebe. Menim, da je bila ena najpomembnejših odločitev takratnega izvršnega sveta pod vodstvom Franca Krašovca, izbira Borovniškega vprašaja kot glavnega vira za oskrbo občine z vodo. Poudariti moram vsestransko strokovno pomoč Zavoda za načrtovanje Vrhniške in vztrajnega in požrtvovalnega strokovnjaka inž. Zvoneta Menceja iz Dragomerja. Pravilnost odločitve je bila potrjena tudi na obeh referendumih tako leta 1982 in leta 1985, vidna pa najbolj ob sušnih obdobjih.

V razgovoru z vami pa ne moremo mimo vaše velike ljubezni – košarke. Več kot 20 let ste bili aktivni igralec, med drugim tudi v ekipi, ki je igrala v takratni II. zvezni ligi. Kako vidite perspektivo tega tradicionalnega športa v občini Vrhnika?

Razmere v slovenski košarki so se v sedanjem času popolnoma spremenile. Odnosi v klubih so se skoraj profesionalizirali. Ekipa iščejo bogate sponzorje, s tem si zagotavljajo sredstva za nakup kakovostnih igralcev. Manjši klubi teh možnosti nimajo in se morajo zadovoljiti z domačimi igralci. Vrhnika je sposobna finančno podpreti eno ekipo, ki bi igrala v I. državni ligi, zato pa bo potrebno več posluha in več sodelovanja med obema članskima ekipama iz Borovnice in Vrhniške ter podpore vrhniškega gospodarstva.

In za konec še vaše mnenje o bližajočih se volitvah.

Volitve moramo Slovenci pametno izkoristiti in se svetu izkazati kot zrel narod, kateremu demokracija v pravem pomenu besede ni tuja.

Glavna naloga volivcev bo zato izbrati ljudi, ki jim zaupajo in za katere so prepričani, da so sposobni podrediti lastne interese splošnemu napredku in blaginji vseh ljudi. Pri tem po mojem mnenju pripadnost stranki ni najpomembnejša, kar je pokazalo že prvo večstrankarsko obdobje zadnjih dveh let.

Spraševal je:
SIMON SELJAK

BALAJC GEZA 61360 VRHNIKA Pavkarjeva pot 9

V vseh krajevnih skupnostih na območju občine Vrhnika od 1. 5. 1992 dalje, na osnovi sklepa Izvršnega sveta Skupščine občine Vrhnika št. 2/2-sl/92 z dne 9/3-1992, opravljam dimnikarsko službo, t.j. čiščenje in pregledovanje kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav.

Razpored dimnikarskih del po dnevih, mesecih in krajevnih skupnostih je objavljen posebej in prosim vse krajanke, da, če bo le mogoče, upoštevajo urnik. Za vse storitve pa se priporočam s kakovostno opravljenim delom.

RAZPORED DELA V MESECIH: JANUAR, MAREC, MAJ, NOVEMBER

I. PONEDELJEK

Vrhnika – Pot na Košace, Ljubljanska cesta, Robota cesta
Blatna Brezovica

I. TOREK

Vrhnika – Partizanski tabor, Ob progi, Sivkova ulica, Možinova ulica, Blatna Brezovica

I. SREDA

Vrhnika – Delavsko naselje, Opekarska ulica
Bevke

I. ČETRTEK

Vrhnika – V zatišju, Travniška ulica, Ob izviru, Mokrice, Vrtinarija, Kolodvorska ulica
Bevke

I. PETEK

Vrhnika – Jelovškova ulica, Na livadi, Rožna ulica, Kučarjeva ulica
Mala Ligojna

I. SOBOTA

Delo po naročilu strank.

II. PONEDELJEK

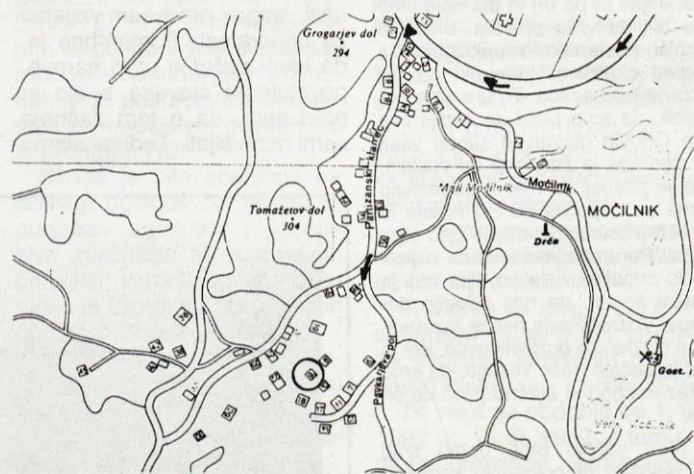
Stara Vrhniška
Velika Ligojna

II. TOREK

Stara Vrhniška
Velika Ligojna

II. SREDA

Stara Vrhniška
Borovnica – hišni sveti in centrale

Ob čakanju na telefon, ki ga za svojo dejavnost nujno potrebujem, vam prikazujem načrt, kje me lahko najdete na Pavkarjevi poti 9 (označeno z krogcem).

II. ČETRTEK

Vrhnika – Gradišče, Kurirska pot
Sinja Gorica

II. PETEK

Vrhnika – Gradišče, Kurirska pot
Sinja Gorica

II. SOBOTA

Delo po naročilu strank.

III. PONEDELJEK

Vrhnika – Hrib, Na Klisu, Močilnik
Drenov grič

III. TOREK

Vrhnika – Cesta 6. maja, Drenov grič

III. SREDA

Vrhnika – Na zelenici, Drenov grič

III. ČETRTEK

Vrhnika – Poštna ulica, Krpanova ulica
Lesno brdo

III. PETEK

Vrhnika – Cesta gradenj
Log – Cesta borcev, Cesta v Mole, Hercegovskega odreda, Rimska cesta, Ulica 8. maja

III. SOBOTA

Delo po naročilu strank.

IV. PONEDELJEK

Verd – Cankarjevo nabrežje, Kotnikova cesta, Cesta na Barju, Čolnarska cesta, Brigadirska cesta
Log – Ob potoku, Cesta v Hrastovec, Cesta v Lipovec, Rimska cesta, Ulica OF in drugo

IV. TOREK

Verd – Janežova cesta, Kačurjeva cesta, Cesta na polju, Ledina
Log – Loška cesta, Rimska cesta, Vrhovčeva cesta, Dolomitskega odreda

IV. SREDA

Verd – Jagrova cesta, Cesta krimskega odreda, Pionirska cesta, Stemenova cesta, Stranska cesta
Log – Cesta na Ferjanko, Pionirska, Cesta Ivana Kavčiča
Borovnica – hišni sveti, centrale

IV. ČETRTEK

Verd – Barjanska cesta, Loška cesta, Molska cesta

IV. PETEK

Verd – Borovnica – Zavrh, Pokojišče, Padež, Lašče, Pristava

IV. SOBOTA

Delo po naročilu strank.

V MESECIH: FEBRUAR, APRIL, OKTOBER, DECEMBER

I. PONEDELJEK

Vrhnika – Stara cesta, Kopališka ulica, Vas
Dobovičnikova ulica
Borovnica – Dol pri Borovnici

I. TOREK

Vrhnika – Stara cesta, Ob Ljubljani, Loška, Dobovičnikova ulica
Borovnica – Dol pri Borovnici, Laze

I. SREDA

Vrhnika – Na klancu, Prečna pot, Pot v Močilnik, Tičnica
Borovnica – Laze, Ljubljanska cesta, Zalarjeva cesta

I. ČETRTEK

Vrhnika – Na klancu, Usnjarska cesta, Betajnova
Borovnica – Zalarjeva cesta

I. PETEK

Vrhnika – Čuža, Mrakova cesta, Sušnikova cesta, Betajnova
Borovnica – Pot na Malence, Na griču, Švigljiva, Cerkova

I. SOBOTA

Delo po naročilu strank.

II. SOBOTA

Delo po naročilu strank.

III. PONEDELJEK

Vrhnika – Tržaška cesta
Borovnica – Ulica Bratov Mivšek, Mikurjeva

III. TOREK

Verd – Podgora
Vrhnika – Raskovec
Borovnica – Ljubljanska, Obrtniška, Ulica bratov Debevc, Pod goro, Demšarjeva

III. SREDA

Vrhnika – Pavkarjeva pot
Borovnica – Breg pri Borovnici

III. ČETRTEK

Vrhnika – Turnovše
Borovnica – Pako

III. PETEK

Vrhnika – Grličev grič, Mirke
Dragomer – Kotna pot, Kratka pot, Mirna pot, Pot na Polane, Ob gozdu, Vrhna pot

III. SOBOTA

Delo po naročilu strank.

IV. PONEDELJEK

Smrečje
Dragomer – Pot ob Snežaku, Pot za stan, Lepa pot, Stara cesta, Na vasi, Pod Lovrencem

IV. TOREK

Podlipa
Dragomer – Dragomerška, Laze, V Loki, Na grivi, Ljubljanska cesta

IV. SREDA

Podlipa
Borovnica – hišni sveti in centrale

IV. ČETRTEK

Zaplana
Lukovica – Partizanska pot, V dolini, Vrhniška cesta, Cesta za Tičnico
Bistra

IV. PETEK

Zaplana
Lukovica – Pod gradom, Na pobočju, Vrhniška, Pot na Plešivico

IV. SOBOTA

Delo po naročilu strank.

IZBOR SIMBOLA BODOČE OBČINE BOROVNICA

Krajevna skupnost Borovnica je letos v juniju razpisala nagradni natečaj za znak (grb) bodoče občine Borovnica. Na natečaj je prispelo deset predlogov, od katerih je strokovna komisija, ki jo je imenoval Svet krajevnih skupnosti Borovnica, v ožji izbor uvrstila štiri. Ker komisija želi, da bi prebivalci borovniške kotline znak sprejeli za svojega, se je odločila, da končni izbor znaka prepusti širšemu krogu občanov. Tako bo izbran znak, ki bo glede na poslane kupone prejel največ glasov. Glasuje lahko vsak krajan s stalnim bivališčem v krajevni skupnosti Borovnica. Posameznik lahko glasuje le enkrat. Upoštevali bomo pravilno izpolnjene kupone, poslane po pošti ali oddane v zaprti kuverti na sedežu Krajevnih skupnosti Borovnica, Paplerjeva 15, 61353 Borovnica.

Rok za oddajo kuponov je 15. oktober 1992.

Vsi oddani kuponi bodo vključeni v nagradno žrebanje, ki bo na javni prireditvi v drugi polovici novembra 1992, kjer bo tudi predstavljen izbrani znak Borovnice.

V izbiro simbola so vključeni rezultati javnomnenjske raziskave v NAŠEM ČASOPISU. Poleg borovniškega mostu sta bila predlagana še močvirski tulipan in slapovi PEKEL. Odločila sva se za prvega, ker:

- se je zanj odločilo največ krajanov,
- je preprost, pa še vedno značilen in dovolj realističen,
- je pregleden, bolj razpoznaven in uporabnejši za druge namene (odtis na dopisih, zastava in drugo).

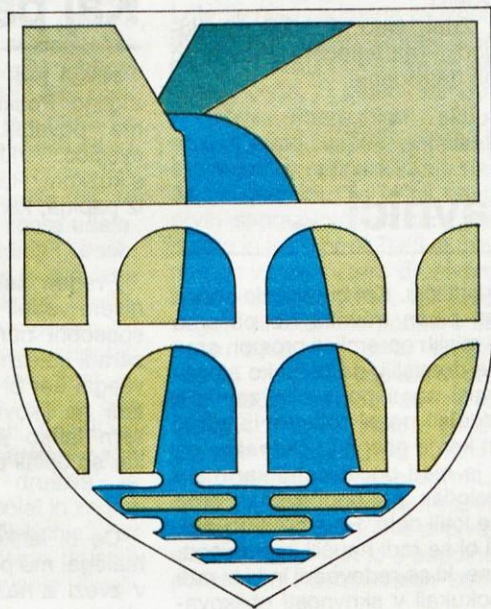
Razmišljala sva tudi o vključitvi preostalih dveh predlogov, vendar bi kopičenje znakov in detajlov bilo zaradi navedenih razlogov neustrezno in estetsko neprimerno.

Izključila sva možnost uporabe preostalega stebra ter se rajši odločila, da nakaže celotno konstrukcijo, ker je bolj razpoznavna in estetsko stabilnejša kot pa ruševina.

Viadukt predstavljajo trije dvoetažni oboki od skupno petindvajsetih. Stebri niso zaključeni, tako da je z obeh strani nakazano nadaljevanje. Avtentična konstrukcija ima sicer močno izražen lok (majhen krivinski radij), vendar sva ga izpustila, ker bi simbol preveč spominjal na amfiteater.

Most je izdelan v sivi barvi – HKS 91 K (stebri so bili zidani iz klesanega kamna). Rdeči obokani del je namerno izpuščen zato, da je zmanjšan premočan realističen učinek, ki se ne sklada z izrazito abstrahiranim ozadjem. Podlaga grba je razdeljena na osem barvnih ploskev v modri HKS 46 K in zeleni barvi – HKS 54 K. Modre ploskve nad spodnjimi arkadami mostu predstavljajo izvire (na ta način so s kombinacijo barve in ploskve v ozadju inkorporirani slapovi v PEKLU), ki se skupaj z drugimi vodotoki v bližini mostu zlijejo v enoten tok – Borovniščico. Predstavlja jo modro polje, ki poteka pod srednjim obokom mostu. V spodnjem delu pa dve zeleni polji, povezani z mostom, predstavljata dva hriba (realistični pomen), širši pomen pa takšna kombinacija dobi s klasično simboliko mostu, povezava med različnimi svetovi, kar je nenazadnje funkcija mostu tudi bila.

Dve zeleni polji v zgornjem delu, povezani v stičišču z modrim poljem v spodnjem delu, predstavljata dve dolini (levo polje Strmec in desno polje Pekel). Obe dolini sta simbolizirani v zeleni barvi, ker upava, da bo tudi »leva« dolina spet postala zelena v pravem pomenu besede.

Znak sem oblikoval glede na smernice iz javnega mnenja Borovničanov, da bi postal naš simbol borovniški most ali soteska Pekel. Bil naj bi preprost, vendar bi povedal vse.

V svojem predlogu sem združil most in Pekel skupaj, pa še nekaj svojega sem dodal, kar mislim, da je tudi neke vrste znamenitost Borovnice in (ali) njene okolice. To je Barje (Morostarij). Na spodnjem delu znaka se to izraža kot prekinjene črte (polja) na »mokri« podlagi. V srednjem delu se pojavlja oblika mostu, ki ostaja v beli barvi oziroma barvi materiala, iz katerega bo izdelan, zadaj pa mogočen slap, ki ponazarja oziroma simbolizira celotno sotesko Pekel z vsemi večjimi in manjšimi slapovi. Soteska se pojavi na zgornjem delu znaka, kjer je temnejše zeleno polje.

Zasnova in oblika znaka je že narejena tako, da daje možnosti izdelave kot relief, ki bo v bodoče večkrat potreben (razni znaki, odlikovanja, značke, pripone, obeski itn.). Relief je zamišljen tako, da ga je mogoče izdelati iz različne kovine in potem simbol postane zlat, srebrn, bronast, ..., kot je bilo že prej omenjeno. Za pečate in tisk je predvidena obdelava v črno beli tehniki.

Osnovni obliki sta dve: okrogla in oblika grba, tako da bi se lahko uporabljali obe, saj se vsebina ne spreminja.

Barve so tri: zelena – Borovnica je obdana z zeleno barvo, to so širni gozdovi okrog nje in Barje; svetlo modra – voda iz soteske, slapovi ter velike zaloge pitne vode na Mahu; bela – svetloba osnovnega simbola.

V zastavi, ki sem jo oblikoval malo drugače, kot je v navadi, morajo ostati enake barve kot v grbu, to so zelena, ki je vedno na vrhu, modra, ki je v spodnjem delu, ter bela, kjer se lahko tudi postavi simbol oziroma grb, v sredini.

Pogojni elementi – SLAPOVI, MOST – VIADUKT in STEBER – so vključeni v zaščitni znak v treh različnih tehnikah in s tem poudarjajo vsak element posebej.

1. SLAPOVI: črtno – linijska tehnika

Ponazarjajo razgibanost in lepoto grape v Peklu. Pri barvni različici je linijski raster podložen z modro barvo (PANTONE 300 C), ki z vrhnjega dela (100%) prehaja proti sredini znaka v belo. Slapovi niso podloženi z nobeno barvo, da dosežemo večji kontrast in da ustvarimo večjo dinamiko.

2. MOST – VIADUKT: grafična tehnika – kontrast

Silhueta viadukta v sredinskem delu znaka za stebrom ponazarja nekdanjo mogočno gradnjo, ki je povezovala levi in desni breg – Dunaj in Trst. Črno-beli kontrast pripoveduje gledalcu, da je še vedno zelo jasno prisoten pri domačinih, čeprav ga že dolgo ni več. Izbrane so samo linije, ki so bile zelo značilne za viadukt.

3. STEBER: risarska tehnika – realistični prikaz

Center znaka je mogočen stebler, ki še vedno krasi Borovnico, ter pomeni center kraja-občine. Gledan je s strani Pekla proti odprti dolini, kar naj bi dalo tudi neko simboliko.

Pri barvni varianti je stebler podložen spodaj s sivo (PANTONE 422 C), ki prehaja na belo v višini 2/3 stebra. (Pri ČB tehniki sivo nadomestimo s 35% črno.) Pod stebrom ter na levi in desni strani je zelena (339 C), kar ponazarja ekološko čisto dolino in okolico. Barva navzgor tudi prehaja v belo.

Levi, desni in spodnji trikotniki so modre barve – prisotnost vode oz. talnice. Barvna različica vsebuje tudi siv rob, kar daje znaku večjo kompaktnost in vidljivost.

GLASOVALNI KUPON ZA IZBOR ZNAKA BOROVNICE

Glasujem za znak pod zaporedno številko:

1 2 3 4

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Lepota in dopadljivost znaka sta ponavadi posledica logičnega in postopnega pristopa pri izdelavi znaka in napisu. Vendar pa mora oblikovalec upoštevati pri izdelavi nekaj temeljnih pravil:

ENOSTAVNOST je eno takih pravil, brez prevelikega števila simbolov in z enostavnimi potezami, kar zagotavlja, da bo znak dovolj zapomljiv in berljiv. V prikazanem primeru je osnovni lik, iz katerega sem izhajal, KVADRAT, znotraj katerega se po logični razporeditvi (zlati rez) eden nad drugim zvrstila znak in napis.

Naslednje tudi zelo pomembno pravilo je tipografija izpisa – to je oblika črk v izpisu, ki mora na nek način odražati REALNOST. V tem primeru je uporabljena na novo izrisana tipografija (s tem se izognemo plačilu copyright pravic), ki lahko odraža stabilnost, moč in nežnost hkrati, obenem pa s svojimi visokimi črkami lahko spominjajo tudi na KOLONE MOSTU, čemur dolgo ime Borovnice le še dodatno prispeva.

Različna UPORABNOST v barvi in obliki je prav tako lastnost dobrega znaka saj omogoča enkrat sredinsko, pokončno ali ležečo uporabo (dopisni papir, štampiljka, pano, tabla ob cesti).

BARVA znaka in napisu naj bi bila barva gozda, saj GOZD popolnoma obvladuje Borovniško dolino in ji daje svoj značaj. Zaradi uporabnosti (fotokopije, telefaks, tisk) sem pripravil tudi različico v črni barvi, saj je zelo preprosta in cenena pri tisku.

Se nekaj besed o grbu. Grbi so stvari, vzete iz zgodovine, in odražajo tradicijo oblasti in s tem trdnost sistema. Grbi so in so bili privilegij mest.

Znak, katerega sem vam predstavil, ni delan za zgodovino (čeprav je iz nje vzet), temveč za prihodnost.

Če pa bo Borovnica v prihodnosti kdaj pridobila mestne pravice, se grb po potrebi izvede iz treh kolon borovniškega mostu.

KS BOROVNICA

KOMISIJA ZA PRIPRAVO
IN IZVEDBO ZNAKA BOROVNICE

Borovničani vabijo

Prihodnje leto bodo Borovničani priredili veliko »fešto« v čast občinskih sklepov in odlokov, ki so v neznansko korist njihovu edinemu preostalemu stebri nekdanjega železniškega mostu.

Zadnji Odlok o zaščiti ostankov borovniškega viadukta so sprejeli lani 30. oktobra na seji IS SO Vrhnika.

Tudi v »gnilem delegatskem sistemu« so o potrebni zaščiti tega stebra veliko razpravljali na vseh ravneh: od borovniške KS do občinskih skupščinskih sej. Celotna železnica je tedaj še imela denar in je ponudila znatno vsoto za morebitno soudeležbo pri zavarovanju stebra, če bi se seveda kdo lotil tega posla, pa se ni.

Poročilo o takih prizadevanjih v korist ostanka mostu sežejo v leto 1963, ko so na občinski seji zbora proizvajalcev 12. aprila 1963 sprejeli sklep, da poleg drugih objektov sodi med spomeniško varstvene objekte tudi stebler viadukta v Borovnici.

Sklep je bil objavljen 7. junija 1963 v Glasniku, uradnem vestniku okraja Ljubljana, na strani 187 (evival).

Zato bodo Borovničani povsem upravičeno z velikim slavljem praznovali tridesetletnico poskusa vsestranske skrbi za zaščito njihove znamenitosti. Vsi, ki bi radi s svojim nastopom popestrili program praznovanja, se bodo lahko prijavili Inicijativnemu odboru v predpustnem času.

FRANČIŠKA CELARC

Moja »šica«

Pod tem naslovom bi moral biti v junjski številki Našega časopisa objavljen zapis pogovora, ki sem ga pripravila z (že upokojeno) vrhniško učiteljico. Je ena tistih, ki mi je ostala v spominu iz šolskih dni, saj ni bila zgolj suhoparna »podajalka« šoloobvezne snovi, ampak je bila in je še vedno predvsem ČLOVEK.

Takrat davnega leta 1949 je peljala naš tretji b razred na izlet na Reko. Večina nas je prvič videla morje, ladje, črne mornarje. Na železniško postajo Verd smo se vrnili zvečer ob 11^h, ko je bila že trda tema.

Seveda smo bili vsi peš, jaz pa sem imela še to smolo, da sem morala sama proti Podgori. Bilo me je neznansko strah. Učiteljica je to opazila in me pospremila do vrhniškega pota, potem pa se je sredi noči sama peš vračala domov proti Vrhniki. In katera je ta učiteljica? Ne smem povedati, ker jo je strah.

Vidite: z njo sem se dogovorila za pogovor. Prijazno me je sprejela, mi ponudila kavo in

poklepetali sva o stvareh, ki so me zanimali. Natipkala sem najin pogovor in ga ji poslala v »cenzuro«. Strinjala se je z objavo.

Nekaj dni kasneje pa sem dobila njeno pismo, v katerem je prosila, naj sestavka ne objavim, ker bi bila potem preveč izpostavljena mulariji, ki je že prej večkrat razgrajala po njeni ulici in okrog hiše. Potem bi bilo najbrž še huje, saj bi bilo iz zapisa moč ugotoviti, da živi sama in mladi znajo biti pozno v noč zelo nesramni in razgrajški!

In zdaj razmišljam: Starši smo dostikrat sili svojih dveh, treh otrok, učiteljica pa se razdaja leto za letom razredom s po trideset otroki. Koliko potrpljenja, razumevanja, živcev pa tudi ljubezni je vtakano v njeno delo. In čisto na koncu se boji!

Meni je takrat davnega leta 1949 pomagala premagati strah, jaz pa sem danes brez moči, ko je strah moja »šica«...

FRANČIŠKA CELARC

(KOTIČEK, KI GA PRIPRAVLJAJO V DOMU UPOKOJENCEV NA VRHNIKI)

Naš glas naj seže do vas

Pozdravljeni! Spet se oglašamo iz Doma upokojencev na Vrhniki. V prejšnji številki Našega časopisa smo obljubili poročilo z izleta. Tako vam v nadaljevanju posredujemo kar nekaj mnenj udeležencev. Povprašali smo jih, kaj jim je bilo všeč in s čim niso bili preveč zadovoljni.

»Dobro se mi zdi, da sem v Stiškem samostanu srečala patra Ašiča. Povedal mi je, da nimam postelje prav obrnjene. Pripombo pa imam na kosilo in tudi kava ni bila dobra.«

(Marjana Menart)

»Všeč mi je bila družba, spremstvo in šofer. Narobe pa je bilo, da se nismo prej ustavili na kavi, da je bil grad Bogenšperk zaprt in da nismo nič peli domov grede.«

(Stane Dolar)

»Naužili smo se zelenja, narave, všeč mi je bila tudi Forma viva in razstava v domu na

Tisju. Vendar pa je vodička premalo povedala o NOB na tem območju.«

(Marjana Maček)

»Tako lepo je dišalo po senu na Zaplazu. Ravno so ga obračali in pravi lojtnik je čakal tam zraven. Škoda le, da je bil zaprt grad Bogenšperk.«

(Julka Molek)

»Všeč mi je bilo, da smo šli po zdravilno vodo za oči k izviru na Zaplazu. V slabem spominu pa mi je ostalo, ker drugi dan nisem nič slišala zaradi višine.«

(Fani Nusdorfer)

»Pot mi je bila všeč, na vsak način pa je bilo premalo postankov. Če bo še tako, ne bom šel več na izlet!«

(Jože Lenič)

»Dobre so bile divje češnje. Grajski vrt na Bogenšperku bi mi bil pa še bolj všeč, če bi bil moj.«

(Hermína Maček)

Zdaj pa k naši kroniki!

Sredi junija je šest naših stanovalk obiskalo cvetlično razstavo v Ljubljani v Cekinovem gradu.

Sredi julija je bila pri nas »likovna delavnica«. Obiskala nas je likovna pedagoginja iz bližnje šole. Pod njenim vodstvom so nastajali reliefi in različni okrasni predmeti iz gline.

V začetku septembra smo na našem dvorišču pripravili piknik. Udeležilo se ga je zelo veliko stanovalcev in delavcev Doma: ga. direktorica, glavna sestra, sestre, negovalke, kuharice, ekonomka, hišnika in drugo. Za glasbo je bilo poskrbljeno, igrali so »Stari po-

vratniki«, nekateri so tudi zaplesali. Za hrano in pijačo je bilo ne samo dobro, odlično poskrbljeno. S tem so bili vsi zadovoljni. Kdor se ni mogel udeležiti piknika, je dobil za večerjo kar obilno zakusko v sobo. Tudi naša fotokronika je postala za nekaj fotografij bogatejša.

Za šalo pa še tole: na pikniku je bil tudi neki očka z malim sinkom, ki je junaško povedal: »Očka, jaz pa ne bom šel nič v šolo, bom šel kar v službo.«

Sredi septembra so nekateri naši stanovalci obiskali cvetlično razstavo v Volčjem po-

toku. Peljal jih je hišnik s kombijem. Rado bi šlo več stanovalcev Doma kot je prostora v kombiju. Tam je bilo prelepo, videli smo prekrasno cvetje, ki je bilo lepo aranžirano, in drevesa, menda z vsega sveta.

Tam smo srečali tudi našo znanko Marjano Deržaj. Obljubila je, da bo prišla k nam, če jo bomo povabili.

V septembru so štiri stanovalke obiskale Teološko fakulteto oz. razstavo ročnih del invalidov, ki so jo pripravili tam. Dve naši stanovalki sta na razstavi tudi sodelovali s svojimi izdelki.

Zdaj smo z našimi »dogodki« na tekočem. Prihodnjič pa nasvidenje.

VERA

Še o likovni delavnici...

Čeprav je omenjena že v kroniki, zasluži malo več pozornosti. Morda vas zanima, kako se je pravzaprav začelo. To je dolga zgodba. Že dalj časa smo se namreč pogovarjali, da bi nekateri prostore v naši veliki hiši napravili bolj prijetne, tople. Ampak kako?

Obrnili smo se na gospo Lučko Selan, likovno pedagoginjo na vrhniški osnovni šoli in prijazno nam je obljubila svojo pomoč. Tako sta njeni učenki najprej poslikali veliko stekleno okno

v pritličju. Kot bi posijalo sonce na pisan travnik! Ko pa smo v mislih opremljali prostor, smo se domislili, da bi lahko stanovalci sami po svojih zamislih izdelali nekaj reliefov iz gline. In ker je gospa Lučka rekla, da ji je med počitnicami kar malo dolgčas po poučevanju, smo se lotili dela. Povabili smo vse, ki bi se radi naučili kaj novega, vse, ki so radovedni in ki bi radi pokukali v skrivnosti oblikovanja gline. Tisti julijski četrtek so udeleženci delavnice prihajali počasi, malo obotljivo. Ne-

kateri z običajnim: »Kaj pa bo tukaj? Bom samo malo pogledal.« Kmalu jih je bilo že kakšnih deset in pod njihovimi rokami so nastajale najrazličnejše figure. In da ne boste mislili, da je bila to edina tovrstna izkušnja, je treba povedati, da zdaj vsak petek, ko se

srečamo pri ročnem delu, kdo prav rad oblikuje tudi glino.

Naj se ob tej priložnosti zahvalimo gospe Lučki Selan in njenima učenkama Katji Petavs in Evi Malavašič za njihovo dobro voljo in trud. Še si želimo sodelovanja z njimi!

Kaj pa pravijo udeleženci?

Nikoli prej še nisem delala z glino. Poskusila sem, ker so me povabili. Naredila sem cvetlico, mucka in figurico s kužkom. Rajši pa delam rože iz papirja, ker jih znam bolje.«

(Marja Ploj)

Preden sem prišel v dom, nisem vedel, kaj vse so ljudje sposobni narediti. Človek pa zaradi bolezni ne more narediti vsega, kar bi rad. Tako je bilo tudi na likovni delavnici. Jaz sem lahko samo občudoval, kar so delali drugi.«

(Stane Dolar)

Če bi lahko napisala nekaj malega, me povpraša Andreja, v zvezi z našo likovno delavnico.

Bilo pa je žal tako, da moje srečanje s sicer prijazno likovno pedagoginjo ni bilo prav nič vzpodbudno in veselo. »Kaj pa vi delate?« – »Oh, nič,« rečem, »naredila sem kroglico, jo pritisnila in nastal je gumb.« – »O, ne, to je prelahko, naredite raje ptička, takole, vidite, tako in tako se to dela!

Moram priznati, da mi je šlo na jok kot učenki pri pouku. Zato tudi nisem mogla ne takrat ne pozneje ničesar izoblikovati. Tudi druge so bile začetnice, a so imele veselje in uspeh in so marsikaj lepega naredile.

Je že tako žal včasih v življenju, da če ni prirojene ročne spretnosti, ne gre in ne gre.«

(Vida Štefančič)

Da, likovni tečaj. Tudi sama sem se ga udeležila in ko mi je naša delovna terapevtka predlagala, da bi o tem napisala kakšno misel, sem se odločila, da bom res zapisala eno od misli, ki so se mi ob tem delu porajale.

Znano je, da vsak človek že ob rojstvu prinese s seboj zasnovane nagnjenosti in ideje, ki bodo rasle z njegovim razvojem. Ko sem obdelovala glino in pri tem opazovala druge, s kakšno zavzetostjo gnetejo in oblikujejo svoje izdelke, sem razmišljala takole: ali ne bi vsaj nekateri od njih postali pravi umetniki, če bi imeli ob svojem doraščanju in dozorevanju srečo, da bi naleteli na ljudi, ki bi jim pri tem pomagali in njihova nagnjenja negovali in vzpodbujali. Ker pa te sreče niso imeli, so nagnjenja, hoteli ali ne, ostala skrita globoko v njih. Ko se je zdaj ponudila priložnost, je to ponovno pokukalo na dan, toda žal, mnogo, mnogo prepozno.

Dragi bralci, preberite te vrstice in odločite se za obisk naše vsakoletne razstave. Poleg drugega si oglejte tudi naše izdelke in prepričana sem, da bo marsikdo od vas ugotovil enako kot jaz.

(Marjana Maček)

V prihodnji številki boste lahko izvedeli več o razvoju in delovanju našega doma in o srečanju, ki ga pripravljamo za konec novembra.

OCENJEVANJE TRGOVIN

Blagajane petim in dva osata

September je, za nami pa dolgo, vroče poletje. In dolgo in vroče ocenjevanje vrhniških trgovin. Ocenili smo jih 65. Nemalo dela, vendar široko zastavljena akcija, več ocenjevalcev različnih poklicev in mnenja občanov, da bi bil rezultat kar najbližje resnici. V trgovine smo prihajali nenapovedani, posamično, kakor običajni kupci.

Ocenjevali smo zunanjo urejenost, med katere sodijo znaki razpoznavanja, izložba, čistoča in vkapljanje v okolje; notranjo urejenost, kjer je vsakor spet pomembna čistoča, razvrstitev artiklov in primeren inventar. Ocenjevali smo prodajalce: pristop, prijaznost, urejenost. Še turistična ponudba v trgovini je lahko prinesla dodatne točke in ocene bralcev v dobro ali slabo. Nazadnje smo v sodelovanju z Rafaelom Jurjevčičem in Društvom invalidov ocenili tudi dostopnost lokalov za invalide in gibanje v njih. Vse preveč pozabljamo, da med nami žive ljudje, ki ne morejo hoditi po stopnicah in mimo preutesnjenih polic, pa četudi bi radi kupovali in živeli kot vsi. Zavedamo se, da vsega na vsakem mestu ni mogoče zagotoviti.

Poskušali smo biti stvarni in upoštevali smo možnost: »ni mogoče«. Tako so rezultati in Komisija za lepše okolje pri

Turističnem društvu in Izvršni odbor TD Vrhnika smo se odločili, da podelimo PET BLAGAJAN

● **trgovini PIKO Sinja gorica. Je prijetna, lepo urejena trgovina, kjer ne manjka prijaznosti;**

● **ZLATO RUNO Ivice Glušič gre v korak s časom, ponudbo oblikuje po željah kupcev, skrbi za obveščnost in ne skopari s prijaznostjo.**

● **Cvetličarna Karmen – tu gre pohvaliti predvsem zunanjo urejenost, ki je gotovo pravi biser v nemogočem okolju.**

● **Boutique IUV, kjer sta zunanost in notranost vzorno urejeni, tudi osebe je prijazno in ustrežljivo.**

● **Delikatosa Kmetijske zadruga, ki je najbolj prijetna živilska trgovina.**

Je pa žal tudi druga stran medalje, kakor radi pravimo. Nič kaj nismo želeli podeliti OSATA, pa vendar se mu nismo mogli izogniti. Dva bomo podelili:

● **Mlečni trgovini Kmetijske zadruga, ki je zbrala najmanj točk in**

● **Mercatorju za vse trgovine na Vrhniki, ki so na**

splošno slabo ocenjene. DO Mercator premalo pozornosti posveča tem trgovinam. Menimo, da bi bil skrajni čas, da v te trgovine tudi nekaj investira in jih posodobi.

Daleč najbolj moteča je prodaja delicat. Pri tem pa smo kupci zelo občutljivi.

Že ob razpisu smo zapisali, da ne bomo ocenjevali in podeljevali BLAGAJANE in OSATA zato, da bi komu delali reklamo ali da bi koga grajali. Naša želja je, da bi bile dobre trgovine še boljše in da bi se slabo ocenjene potrudile in si morda že prihodnje leto prislužile BLAGAJANO. Vse za dobro nas vseh: prodajalcev in kupcev.

Svečana razglasitev in podelitev diplom bo na javni prireditvi v prvi polovici oktobra.

Takrat bomo med glasovalci izžrebali dobitnike obljubljenih nagrad:

– uokvirjeno fotografijo vrhniškega portala – prispevek ZKO Vrhnika

– Monografijo Vrhnike – prispevek SO Vrhnika

– 5 x 2 pizzi Pizzerije Boter.

Vašega sodelovanja bomo veseli tudi v prihodnje. Če kdo želi dodatna pojasnila glede akcije ocenjevanja trgovin, naj vprašanje pošlje v Turistično-informativni biro, Cankarjev trg 4, 61360 Vrhnika. Na vaše vprašanje bomo pisno odgovorili.

Turistično leto 1993

V letu 1993 bo v Sloveniji potekala celoletna turistična akcija »Turistično leto 1993«, ki ima namen, da se Slovenija predstavi Evropi z vsemi svojimi turističnimi zmogljivostmi, naravno lepoto in da predvsem privabi čimveč turistov, kot je že bilo pred leti. Tudi vrhniško turistično društvo je ocenilo, da se je potrebno z vso zagnanostjo pripraviti na akcijo ter Vrhniko z naravnimi, kulturnimi in zgodovinskimi danostmi približati turistom.

Pripravljena so programska izhodišča, ki naj vzpodbudijo še kakšno nedorečeno misel in idejo ter razpravo oziroma kritiko, predvsem z namenom, da bi izboljšali turistično ponudbo in dejavnost turizma na Vrhniki. Zato Turistično društvo prosi vse zainteresirane, ki lahko pomagajo da svoje ideje in zamisli pisno pošljejo ali oddajo v Informativni pisarni (pod Črnim Orlom). Za lažje razmišljanje pa navajamo samo nekaj poglavitnih ciljev iz osnutka izhodišč:

1. Videz kraja in njegova komunalna ureditev:

● urejanje in vzdrževanje ulic, parkov, zelenic, drevoredov, parkirišč, naselkov, vasi, blokov;

● ureditev turističnih tabel, kažipotov in napisov;

● videzi javnih zgradb, balkonov, oken, vrtov ter odlagališča smeti in čistilne naprave;

2. Priprava turističnih točk: (Bistra s tehničnim muzejem, Močilnik in Retovje, Cankarjeva pot, Sv. Trojica, Stari maln, področje Zaplane in Ulovke, camp pri bazenu, ribiški dom, Podlipska dolina)

3. Obuditev turistične ponudbe z izleti in pikniki ob sodelovanju gostinske ponudbe;

4. Povečati razne dejavnosti za razvoj turizma;

● reklamiranje, propa-

ganda;

● prospekt in turistični vodič Vrhnike;

● organizacija raznih turističnih prireditev (v povezavi z raznimi institucijami);

S. S.

TIME OUT

TRGOVSKO ŠPORTNI CENTER

BOGDAN BLAZNIK

Bogdan Blaznik, Poštna 7, Vrhnika

NOVA TELEFONSKA ŠTEVILKA
753-079 753-079

Velika izbira otroških in odraslih copat (DIADORA, ADDIDAS, HEAD, SPALDING, coca cola) ter zelo ugodne cene športnih torb.

NOVO – NOVO – NOVO – NOVO
PREDSEZONSKO ZNIŽANJE SMUČARSKIH ARTIKLOV

– smučarske vezi SALAMON 20 %
– tekaške vezi SALAMON 20 %
– razne smuči 20 %
– smučarski čevlji SALAMON 20 %
– tekaški čevlji SALAMON 20 %
– JAKNE ADIDAS 30 %
– ROKAVICE ATOMIC 30 %

Popust velja ne glede na način plačila:

– gotovina ali ček;
– brezgotovinsko – kreditna kartica, eurocard, amerikan expres

Možnost plačila tudi na 2 čeka, popust je manjši za polovico.

Plačilo na 3 čeke brez popusta.

Vsi popusti veljajo do 20. 10. 1992 ali do prodaje zalog.

DESETLETNICA DELOVANJA DRUŠTVA INVALIDOV

Volja je močna

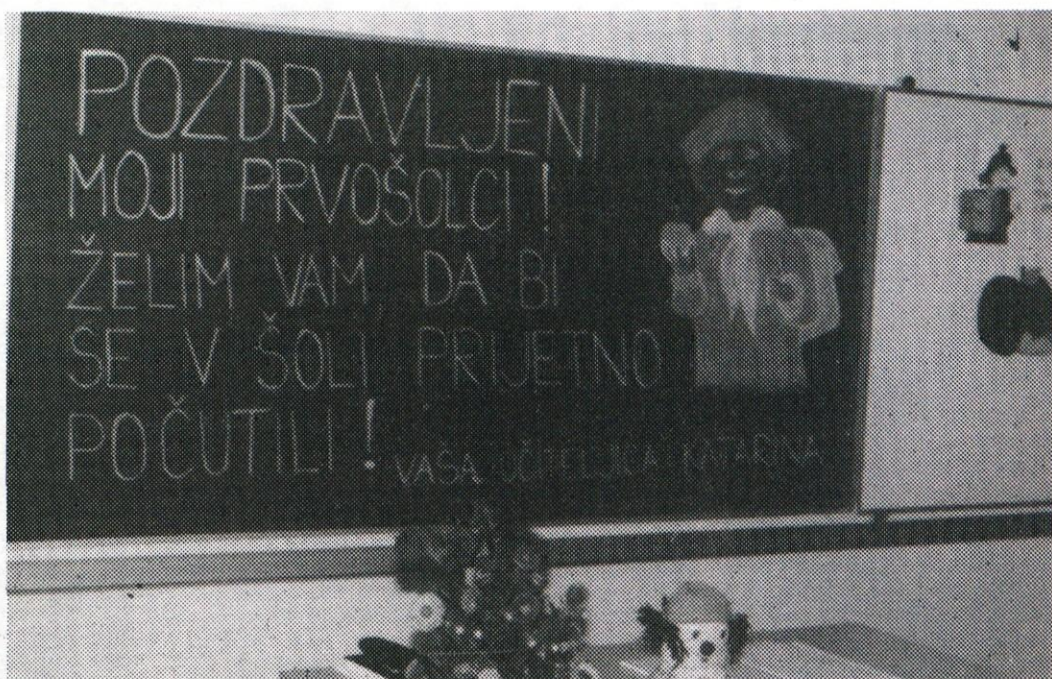
Društvo invalidov Vrhnika v letošnjem letu praznuje 10-letnico plodnega in humanega delovanja. V ta namen so pripravili proslavo, ki je bila v polni kinodvorani Cankarjevega doma.

Proslave se je udeležil tudi podpredsednik vlade republike Slovenije Viktor Žakelj. Poleg njega so se svečanosti udeležili še predsednik vrhniškega izvršnega sveta Vili Granda, predsednik zveze društev invalidov Slovenije Vili Medved ter invalidi iz Slovenj Gradca, Radgone, Cerknice in Logatca. Po kratkem kulturnem programu je navzoče pozdravil podpredsednik republiške vlade Viktor Žakelj, ki je poudaril ves trud in življenjsko voljo invalidov v sedanjem težkem času, ko je vedno manj sredstev za razne humanitarne aktivnosti, saj nekateri živijo že na robu eksistence. Vendar pa bo sedanja vlada storila vse, da bodo tudi invalidi ohranili sedanji življenjski standard.

Nato je besedo prevzel predsednik društva invalidov Vrhnika Janez Petrič, ki je orisal 10-letno prehojeno pot, ki vam jo predstavljamo.

Na pobudo ZDIS-a se je v pomladnih mesecih leta 1982 pri SZDL Vrhnika pričela akcija za ustanovitev društva invalidov. Inicijativni odbor za ustanovitev društva je zadevo vzel zelo resno. Po dopustniškem premoru se je v relativno kratkem času odbor odločil za sklic ustanovnega zbora. Prijetno presenečenje je bil že podatek, da se je zbora udeležilo 116 invalidnih oseb. Izredno posrečena je bila prva sestava 11-članskega izvršilnega odbora, ki je v prvem štiri letnem mandatnem obdobju pokazal izredno zavzetost za delovanje društva, saj je bila udeležba na sejah, verjeli ali ne, 98%. Dobro izdelani načrt bodočega dela društva je v polni meri dala polet in zagon širokemu krogu članstva. Zavedajoč se, da nismo društvo samo za združevanje invali-

dov, temveč je naša naloga mnogo širša, samo v naši strategiji dela vanjo postavili na prednostno mesto socialni program – predvsem program ohranjanja zdravja. Žal smo hitro spoznali, da sredstva, pridobljena od ZDIS-a oziroma Loterije niso zadostna za izpolnjevanje zadanih si nalog in moramo torej poiskati še druge sofinancerje. S petimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi smo uspeli podpisati sporazum o sofinanciranju naših programov. To je bil eden prvih sporazumov na tem področju in je bil prek ZDIS-a razposlan vzorec vsem društvom invalidov v Sloveniji. Ko smo zagotovili finančno podporo za naše programe smo smelo štartali in z vidno uspešnim delom začeli pridobivati novo članstvo. Danes lahko z veseljem povemo, da smo v minullem obdobju v okviru programa ohranjanja zdravja uspeli nuditi v objektih ZDIS-a bivanje 140 članom in to s popolno poravnavo nastanitvenih stro-

Tako je prvošolčke sprejela učiteljica na Drenovem griču.

Prvošolčki prestopili šolski prag

Prvega septembra se je uradno pričel prvi šolski dan. 251 otrok iz vse občine pa je resnično prvič pričelo hoditi v osnovno šolo, kjer bodo spoznali mariskaj novega.

Vsaka šola se je različno pripravljala na prvi šolski dan, vsi pa so se trudili, da bi prvošolčke čimlepše sprejeli, saj naj bi jim ta dan ostal vsaj nekaj časa v spominu.

Vrhniški in ljubljanski policisti ter pripadniki narodne zaščite so poskrbeli za prometno varnost na vseh prehodih v bližini šol. Še posebno svečano je bilo na Drenovem griču, kjer so se v novo zgrajeni šoli šolska vrata sploh prvič odprla. Tu so sprejeli 17 prvošolčkov.

Tudi Bevkani so si pridobili en prvi razred, v katerem je 12 učencev. V os-

novni šoli Log-Dragomer pa je na prvi šolski dan pričelo hoditi v šolo 34 učencev, ki bodo v dveh razredih.

Na vseh teh treh šolah so pripravili krajši kulturni program, vse prvošolčke in njihove starše pa je pozdravil ravnatelj Lovro Novinšek.

Na Vrhniki je v osnovni šoli Ivana Cankarja 135 učencev v prvih razredih, v Borovnici pa 53 učencev.

Gostje z zanimanjem spremljajo kulturni program.

Utrinek z razstave ročnih del invalidov.

škov. Hkrati smo registrirali 70 članov v zdraviliščih. Socialni program pa ni samo ohranjanje zdravja. Sodelovali smo pri pridobitvi stanovanjske pravice za naše člane in opremi le-teh. Letno oskrbimo 25 do 30 članov z najnujnejšo ozimnico, obiska na domu je vsako leto deležno večje število težje obolelih oseb. V času, ko je na tržišču primanjkovalo določene prehranske dobrine, smo s pomočjo trgovskih organizacij nabavljali le-te in jih razdeljevali nujno potrebnim. V akciji odstranjevanja arhitekturnih ovir smo uspeli sprožiti nekaj prenovitvenih del, sami pa udarniško opravili več kot 300 ur pri ureditvi zunanosti in izdelavi klančine ter stopnic pri društvenih prostorih. Čeprav vseskozi dajemo prednost socialnemu programu, pa vzporedno z njim delujemo tudi v športno-rekreacijskem programu. Imamo dobre strelce, balinarje, šahiste. Z žensko in

moško ekipo smo leta 1989 dosegli prvo mesto v avtoreliju. Posebno pozornost smo namenili sodelovanju z društvi v regiji pa tudi po Sloveniji. Menimo, da ravno sodelovanje z društvi prinaša bogate izkušnje o delu z invalidsko populacijo. Šest let smo bili nosilci koordinacije Notranjske, pripravili smo prvo srečanje invalidov Notranjske – leta 1989 smo podpisali listino o pobratentvu z DI Slovenj Gradec in z DI Gornja Radgona. Društvo je odprto za vsa sodelovanja. S svojimi člani se vključujemo tudi v delovanje občinskega Rdečega križa, kjer pomagamo pri pripravi razne pomoči beguncem iz vojnih območij Hrvaške ter Bosne in Hercegovine. Čeprav je naša dejavnost bogata in lahko trdimo tudi uspešna, deluje celotni odbor brez vsakršnih nadomestil oziroma honorarjev, saj smo prepričani, da le s takim načinom dela lahko obdržimo zdravo

društvo, v katerem je delo res tovariško.

Na koncu je predsednik podelil priznanja najbolj zaslužnim in delovnim članom društva, ki so vseh deset let marsikatero uro in dan prostovoljno podarili za delovanje društva.

Priznanja so prejeli: Miro Bizjan, Francka Pristavec, Anica Čamernik, Albin Nagode, Rezka Bunjevčič, Jože Pivk, Berto Zalar, Tončka Bizjak, Pavle Dobrovolje, Jože Vogrinc, Ivan Potrebuješ, Konrad Benkič, Franc Peterle, Franc Postružnik, Ivan Brancelj, Miro Mladenovič, Mojca Seljak, Janez Petrič, Miro Šinkovec, Miha Tominc in Pevski zbor Dragomer.

Po končani proslavi je bila v Mali dvorani Cankarjevega doma otvoritev razstave ročnih del invalidov, ki jo je odprl predsednik Izvršnega sveta Vili Granda.

Laura je že prvi dan pazljivo poslušala prva navodila v šoli Log-Dragomer.

Malo zaskrbljeni in veseli obrazi otrok in staršev prvega šolskega dne v Bevkah.

V enem izmed prvih razredov osnovne šole Ivana Cankarja.

Bistra '92

Letošnje bistriške kulturne prireditve, že 16. po vrsti, so nam v treh večerih, od 11. do 13. septembra, postregle s tremi predstavami različnih zvrsti.

Otvoritveni večer je bil v Cankarjevem domu, kjer so najprej podelili občinska priznanja inovatorjem za leto 1991. Osrednji dogodek večera pa je bila gleda-

liška komedija Alda Nikolaja Prva klasa, v kateri so nastopili dramski umetniki Iva Zupančič, Jurij Souček in Danilo Benedičič. Njihova dognana igra in lahkotni žanr predstave sta seveda ogrela občinstvo, ki pa na žalost ni bilo ravno številno.

Drugače pa je bilo naslednji večer. Otroci, ki so

se v spremstvu staršev prišli zabavati ob lutkovni igrici Veliki Kikiriki Lutkovnega gledališča Ljubljana, so zapolnili vse klopi na dvorišču starega bistriškega gradu. Nadja Vidmar in Nace Simončič sta s svojo predstavo o zajčku, ki mijavka, petelinčku, ki pohrusta lisico, in dedku, ki se hvali na vsa usta, spravila v dobro voljo prav vse.

Bistriške kulturne prireditve sta sklenila Meri Avsenak in Bojan Adamič z večerom šansonov slovenskih

avtorjev. Za svoj nastop zaslužita vso pohvalo; ne le zaradi občutenega nastopa in umetniške dovršenosti, s katero sta nas popeljala skozi besedila najboljših slovenskih avtorjev tovrstnih besedil, ampak tudi zato, ker sta se potrudila za popoln nastop navkljub skoraj praznim klopi pred seboj. Poslušalcev je bilo, verjeli ali ne, le nekaj več kot 30. Se ne bi kazalo nad tem zamisliti?

DARINKA KODERMAN

Kolumb in doba odkritij

Letos se je Slovenija prvič vključila v mednarodni literarni kviz, ki je bil ob 500-letnici odkritja Amerike posvečen Krištofu Kolumbu. Občinske knjižnice so prostovoljno sprejele organizacijo kviza; Cankarjeva knjižnica je dolžnost z veseljem sprejela in ni nam žal.

Mladi so se z navdušenjem lotili reševanja. Pri tem so jim bili v knjižnici v Borovnici in na Vrhniki na voljo priročniki in enciklopedije, v katerih so lahko s pomočjo knjižničark poiskali odgovore na vprašanja v kvizu. Prav to je bil poglavitni namen kviza: da se mladi na zanimiv, neprisiljen način srečujejo s knjigo in iz nje črpajo znanje in vedenje o svetu in življenju na njem.

Prizadevnost pa je dobro tudi nagraditi: en reševalec iz Slovenije se bo udeležil mednarodnega bralnega tabora, eden iz vsake občine je šel 17. septembra na izlet, ki ga je organizirala Zveza prijateljev mladine Slovenije. Iz naše občine je bil to Marko Trček iz Verda.

Nagrade preostalim reševalcem naj bi priskrbel knjižnica. V ta namen smo se obrnili na Izvršni svet SO Vrhnika, na naša podjetja, trgovine in nekatere obrtnike. Odziv je bil več kot razveseljav: IS SO je namenil za nagrade in prireditve ob žrebanju 50.000,00 SIT, darovalci so prispevali svoje izdelke, usluge ali blago, ki ga prodajajo.

Ko smo izločili nad 17 let stare reševalce, je ostalo 65 pravih rešitev. Toliko smo pripravili tudi nagrad, tako da je bil nagradjen vsak reševalec. Na zaključni prireditvi, ki je bila 31. avgusta v Cankarjevem domu, vodil jo je Janez Dolinar, sta med žrebanjem nastopila pevec Janez Zmazek in rokohitrec Marjan Filipič. Veselja je bilo polno prgišče, navdušenje pa se je preneslo tudi na prvi šolski dan, ko so za mudniki prihajali po nagrade v Cankarjevo knjižnico.

Namen kviza je bil vsekakor dosežen. Človek, ki v mladosti začne prijeteljevati s knjigo, bo živel bogatejše in ustvarjalnejše življenje. Velika naklonjenost darovalcev pa je dokaz, da potrebujemo izobražene in ustvarjalne ljudi, ki bodo sposobni opravljati zahtevne naloge, ki jih prinaša čas.

Da smo cilj dosegli, so pripevali:

Izvršni svet SO Vrhnika
Frizerski salon KATI
Gostilna MARINČIČ
Gostilna SIMON
Industrija usnja
Iskra antene
Keksarna ADAMIČ KOVAČ
Kopališče BAZEN
Krojaštvo STANOVNIK
KZ MLEKARNA
LIKO
Optik JELOVČAN
Žito PEKARNA

Pizzerija BOTER
Slaščičarna BERZO
Testenine BAŠKOVIČ
Trgovine:
ANVINA
BARBY
BLAGO – MIX
CANKARJEVA ZALOŽBA
COMING
CVETLIČARNA JANA
KARA
KOCKA, BOROVNICA
MEDO
MERCATOR
OREL
PRODAJA ZELEN, C. 6. maj
TIME OUT
ZLATO RUNO

Zahvala velja tudi knjižničarkam osnovnih šol, ZKO za gostoljubje v njihovi dvorani ter Centru za informiranje in NAŠEMU ČASOPISU za uspešno obveščanje.

M. J.

Reševalci nestrno čakajo na številne nagrade, ki so jih prispevali sponzorji.

FILMSKI SPORED ZA NAJMLAJŠE v vrhniškem kinu do konca leta:

16. 10., petek, ob 17.00 in 18.10, nedelja, ob 15.00:

REŠITELJI IZ AVSTRALIJE – ameriška barvna risanka

Disneyeva celovečerna risanka nam predstavlja osemletnega dečka Cadyja. V avstralski puščavi ga ugrabijo nevarni tolovaji. Mišji agenti-detektivi iz mednarodnega društva za reševanje izgubljenih se spustijo v nevarno pustolovščino, da bi ga rešili...

30. 10., petek, ob 17.00 in 1. 11., nedelja, ob 15.00:

PETER PAN – ameriška barvna risanka

Fantastični svet Walta Disneya nam bo tokrat predstavil znano pravljico o Petru Panu, Kresnički Wendy in drugih junakih pravljice J. Harrisa in njihovem boju proti hudobnemu gusarju kapetanu Kljuki v čudežni deželi.

13. 11., petek, ob 17.00 in 15. 11., nedelja, ob 15.00:

RAČJE ZGODBE – ameriška barvna risanka

Tudi to so Disneyeve risanke – nekaj manj kot deset jih je – v njih pa boste srečali vrsto znanih junakov z racmanom Jakom na čelu.

Vse tri filme vam nudim kot ABONMA po 300 SIT, posamezna vstopnica pa stane 150 SIT.

Poleg teh filmov vam v decembru pripravljamo za Miklavža risanko OLIVER, prav tako Disneyeve produkcije, kjer se junaki Dickensovega Oliverja Twista predstavljajo v živalski preobleki.

V tednu pred Božičem bomo predstavili najnovejšo risanko LEPTICA IN ZVER ali SNEGULJČICO, prav na Božič pa bo na sporedu film BELI OČNJAK po romanu Jacka Londona – pustolovska zgodba o psu volčjaku na daljnem severu Aljaske.

27. 9., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:

BUGSY – ameriški barvni stereo

Režija: Barry LEVINSON
V gl. vl.: Warren BEATTY, Annette BENING, Harvey KEITEL, Ben KING-SLEY, Elliot GOULD, Joe MANTEGNA
V tridesetih letih je Benjamin »Bugsy« Siegel veljal za »najnevarnejšega človeka v Ameriki«. Skupaj z Johnom Dillingerjem in Alom Caponejem je dal pečat nekemu celemu obdobju...

Razkošen gangsterski ep po vzoru na BOTRA in BRAZGOTINCA zagotavlja verno rekonstrukcijo tega obdobja. Film je bil nominiran za celo vrsto oskarjev.

2. 10., petek, ob 19.00:

4. 10., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:

SKODRANA SUZY – ameriški barvni stereo

CURLY SUE

Režija: John HUGHES

V gl. vl.: Jim BELUSHI, Kelly LYNCH, Alison PORTER

Romantična komedija simpatične osemlatne deklice, ki s pomočjo svojega uličnega prijatelja (Jim Belushi) osvaja simpatije trde in cinične bogate odvetnice.

9. 10., petek, ob 19.00

11. 10., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:

PRINC PLIME – ameriški barvni stereo

PRINC OF TIDES

Režija: Barbra STREISAND

V gl. vl.: Nick NOLTE, Barbra STREISAND

Srednješolski profesor književnosti in newjorška psihiatrinja sta privlačen in umsko čustveno bogat par. Izvrstni dialogi dvigajo film med najboljša dela.

16. 10., petek, ob 19.00

18. 10., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:

F/X-2 – ameriški barvni stereo

Režija: Richard FRANKLIN

V gl. vl.: Bryan BROWN, Brian DEN-NEHY

Na začetku leta je bil na TV sporedu film F/X-UMOR S TRIKOM, tokrat pa bomo v kinu predvajali nadaljevanje: Rollie Taylo se ne ukvarja več s posebnimi efekti in filmskimi triki, ampak si izmišlja nove patente. Nekdanji policist Brady ga prosi, da bi mu pomagal nastaviti past morilcu, ki ubija osamljene ženske. Nered pristane, kmalu pa ugotovi, da je vse skupaj past, saj ga hočejo kot nezaželeno prico likvidirati. Pomaga mu lahko le nekdanji prijatelj, bivši policaj Leo McCarthy. Film po kavovosti in napetosti prav nič ne zaostaja za prvim filmom.

23. 10., petek, ob 19.00

25. 10., nedelja, ob 18.00 in ob 20.00:

V ZADNJEM TRENUTKU – ameriški barvni stereo

FINAL ANALYSIS

Režija: Phil JOANOU

V gl. vl.: Richard GERE, Kim BASINGER

Psihater Isaac Barr se zaljubi vestro svoje pacientke, ki je v mladosti ubila svojega očeta. Toda stvari se zapletejo, ko njegova nova ljubezen ubije soproga. Kako mu jo bo uspelo rešiti? Je morda samo ona kriva? Napet triler po vzoru Hitchcockove Vrtoglavice.

30. 10., petek, ob 19.00:

1. 11., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:

GLADIATOR – ameriški barvni stereo

Režija: Rowdy HERRINGTON

V gl. vl.: James MARSHALL, Cara BUONO, Robert LOGGIA, Ossie DAVIS, Cuba GOODING Jr., Brian DEN-NEHY

Nezakonite stavnice in lažirani boksarski boji niso redkost; težko se je upreti, saj gre za veliko denarja...

6. 11., petek, ob 19.00

8. 11., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:

NE RECI MAMI, DA SMO SAMI

– ameriški stereo

DON'T TELL MOM – THAT BABY-SITTER IS DEAD

Režija: Stephen HEREK

V gl. vl.: Christina APPLEGATE, Joanna CASSIDY, John GETZ

Pred odhodom na počitnice mama prepusti svojih pet otrok ostareli varuški, ki nenadoma umre. Da ne bi mami pokvarili počitnic, otroci strpajo truplo v zaboj z napisom: »Stara gospa je umrla naravne smrti«...

13. 11., petek, ob 19.00

15. 11., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:

ROKA, KI ZIBA ZIBKO – ameriški stereo

HANDTHAT ROCKS THE

Režija: Curtis HANSON

V gl. vl.: Annabella SCIORRA, Rebecca de MORNAY, Matt MCCOY, Ernie HUDSON

Claire Bartel toži svojega ginekologa zaradi neokretnega pregleda. Zaradi ogrožene kariere se ginekolog ustrelji, njegova žena pa zaradi pretresa splavi. Sovražstvo usmeri na Claire in na njeno pravo novorojenega otroka. Kot varuška pri Bartelovih pripravlja peklenški načrt...

20. 11., petek, ob 19.00

22. 11., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:

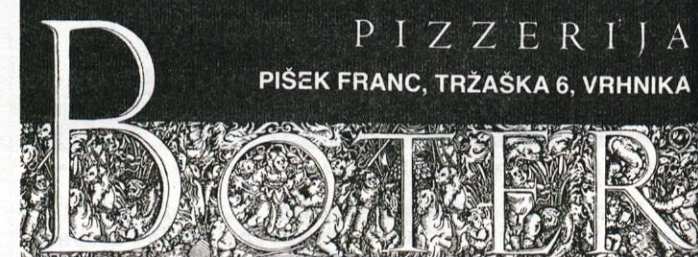
MESTNI FANTJE – ameriški stereo

CITY SLICKERS

Režija: Ron UNDERWOOD

V gl. vl.: Billy CRYSTAL, Daniel STERN, Bruno KIRBY, Helen SLATER, Jack PALANCE

Trije razvajeni možje srednjih let se odločijo, da bodo počitnice preživeli »aktivno«, kot gonjaki živine na Divjem zahodu. Nove izkušnje in poklicni kavboj (J. Palance – OSCAR letos za stransko vlogo) jim bodo pomagali pri premagovanju krize srednjih let.

odprto:

torek, sredo, četrtek od 12.00 do 23.00

petek, sobota, nedelja od 12.00 do 24.00

ponedeljek zaprto.

Nudimo vam vse vrste PIZZ – boter, mornarska, kraška, madžarska, calzone, capriccisa ter znano družinsko pizzo za štiri osebe. Poleg pizz vam nudimo pri nas malo znano špansko jed zurzuello, ki je pripravljena iz školjk, sira, paradižnikove omake in česna. Na željo gosta pa pripravimo tudi: lasagne, školjke v buzari, pečeno svinjsko kračo, kanelone, morsko ploščo, palačinke ter več vrst sadnih kup.

Prav ponosni smo tudi na našega državnega prvaka v mešanju pijač Aleša Ogrina, ki vam lahko pripravi več vrst napitkov in naših znanih koktejljev. Točimo odprto pivo ter briško belo vino in črni koprski refošk.

VRHNIČANKE USPEŠNE ŠE NAPREJ

V novi slovenski državi so se odprle nove možnosti za uveljavitev v mednarodnem prostoru tudi telovadkam v športni ritmični gimnastiki. Elvira Dreškovič je junija nastopila na evropskem prvenstvu v Stuttgartu.

Vrhničanke so iztržile kar precej lepih uspehov na številnih uradnih in prijateljskih tekmovanjih na državnem in tudi mednarodnem nivoju v sezoni 1991/92.

Na prvo mednarodno tekmo so se podale 7. decembra. V konkurenci 11 športnih društev jim je pripadlo tretje mesto, med posameznicami pa je dosegla najvišji uspeh 13-letna Sandra Bikar z drugim mestom v kategoriji mladink. VRSTNI RED: EKIPNO: 1. TJ Slovan Plzen, 2. SK Jihvalova, 3. SZ Vrhnik. Članice: 6. Dreškovič (SZ Vrh), mladinke 1. Fialova (Motorlet), 2. Bikar (SZ Vrh), 3. Kudrnova (Plzen); pionirke 6. Jeremič, 14. Pajnič, 16. Cvetko (vse SZ Vrh).

članice in mladinke v Sloveniji. Pri članicah je bil vrstni red pričakovani. Morda je bila še najbolj presenetljiva uvrstitev Sandre Žilavec pred Elviro, vendar pa po prikazani vadbi prav nič, saj je Sandra pokazala v mnogobojno mnogo več odločnosti in prepričanja vase. Tako je bil VRSTNI RED takle: članice: 1. Podpečan, 2. Zaletel, 3. Žnidarič, 4. Žilavec, 5. Dreškovič; mladinke: 1. Rakuša, 2. Kokalj, 3. Lazič, 7. Bikar.

Sandra Žilavec je naša prva tekmovalka, ki je kot članica državne reprezentance v individualnih vajah nastopila na uradni evropski tekmi. Tako je 2. maja v avstrijskem mestu Feldkirch v zelo močni konkurenci reprezentantk iz najmočnejših držav v svetu ritmike (štiri prvovrščene tekmovalke so se kasneje uvrstile tudi v finala na olimpijskih igrah) dosegla več kot odlično 14. mesto v konkurenci 29. telovadk. Njene ocene so bile skoraj za točko višje, kot

V sredini Elvira Dreškovič, poleg nje Sandra Žilavec

jih sicer dobiva na slovenskih tekmovanjih. VRSTNI RED: 1. Petrova, 2. Popova (obe Bolgarija), 3. Oulehlova (Csr), 11. Tvrkovič, 14. Žilavec (obe Slovenija).

Državno prvenstvo za pionirke in kadetkinje je bilo 23. in 24. 5. v Mariboru. Tu smo po zaslugi Dušice osvojili kar štiri medalje: srebrno v mnogoboju, zlato v vaji brez rekvizita si je razdelila skupaj z Moščanko Peganovo, v preostalih 2 finalih pa je osvojila 2. mesto. Lepe nastope sta pokazali tudi Urška in Tina, ki sta v skupni razvrstitvi dosegli 4. in 5. mesto. V kategoriji kadetkinj je nastopila tudi Borovničanka Klara Suhadolnik, ki pa po vidnejših mestih ni posegla. Uvrstitve: mnogoboj 1. Pegan, 2. Jeremič, 3. Bač (MB) brez rekvizita: 1. Jeremič in Pegan, 3. Bač; Kolečnica, žoga: 1. Pegan, 2. Jeremič, 3. Bač.

Končno tekmovanje za najmlajše je bilo 16. maja. Edina, ki se je uspela uvrstiti med deseterico, je bila Biljana s 7. mestom. Vrstni red: 1. Šuštaršič, 2. Despot, 3. Pahernik (vse Moste).

Po končanih državnih prvenstvih pa nas naša dekleta še niso prenehala razveseljevati. Zadnji dan v maju je bilo v Zagrebu prijateljsko tekmovanje med slovenskimi in hrvaškimi klubi. Vrhničanke so se izkazale kot ene izmed najboljših, saj so z izjemo kategorije kadetkinj vedno stale na stopnicah. Vrstni red: pionirke: 1. Žerpinko (Maksimir), 2. Jeremič (SZ Vrh), 3. Jurinec (Maksimir), 4. Milasinič (SZ Vrh - Borovnica). Zaradi omejenega števila tekmovalk je Tina Pajnič tekmovala zunaj konkurence, a je dosegla enak re-

zultat kot tretjevrščena Jurinec; kadetkinje: 1. Radanović (Varaždin), 2. Reher (ND), 3. Bajza (Maksimir), 7. Suhadolnik (SZ Vrh - Borovnica); mladinke: 1. Cerovec (Var), 2. Bikar (SZ Vrh), 3. Salamon (Leda Zg). Članice: 1. Lipovac (Maksimir), 2. Žilavec (SZ Vrh), 3. Kim (Mb).

Dušica in Sandra Bikar pa sta sezono končali na najboljši možni način - s pokalom na mednarodnem turnirju. 20. junija sta tekmovali na Dunaju. Vrstni red: pionirke: 1. Borgna (Udine - I), 2. Jeremič (SZ Vrh), 3. Hinterleitner (Dunaj - A). Članice: 1. Taborsky (Dunaj - A), 2. Mc Kenzie (London - VB), 3. Bikar (SZ Vrh).

Dunaju je sledilo še prijateljsko tekmovanje v poljskem mestu Lodz. V vseh kategorijah so zmagale predstavnice naše športne zveze; med pionirkami Dušica, pri mladinkah Sandra Bikar, pri članicah pa Žilavec.

Na novo sezono so se tekmovalke pričele pripravljati že v začetku avgusta. Konec meseca pa so se Sandra Bikar, Dušica, Tina, Urška in Biljana udeležile skupnih priprav najboljših slovenskih mladih telovadk. Trenirale so pod vodstvom profesionalne baletne pedagoginje in strokovnjaka za akrobatiko.

Po uspešnih pripravah sta obe Sandri, Dušica, Tina, Urška in Biljana kot posebne gostje odpotovale v Ancono. Tam so na glavnem trgu mesteca Chiaravalle nastopile v okviru polletnih prireditvev. Naše nastope so prireditelji tankajšnje tekmovalke in številni gledalci zelo lepo sprejeli in objubili smo jim morali, da prihodnje leto lahko spet računajo na nas. Tudi vi lahko!

SPELA MOHAR

Oh ta kultura

Matevž in Matilda sta bila mož in žena že kar dobra štiri desetletja. Dovolj dolgo, da sta med tem časom imela kup otrok in da so se ti otroci razkropili po svetu in sta zdaj sama - kot na začetku. Zdaj jima seveda ni kazalo in tudi ni bilo mogoče, da bi si omislila nov naraščaj; bila pa sta tudi mnenja, da bi se tudi v drugo vsa zadeva enako obnašala in končala.

Včasih sta po kosilu kar obsedela za mizo in se pogovarila o tem in onem in včasih celo o kulturi. O ja, prav je zapisano, zakaj tudi preprost človek ima o njej svoje mnenje in poglede; prav tako kot jih imajo tisti, ki jo imajo nekako za svojo last in mislijo, da imajo le oni do nje vso in edino pravico.

Na manjšem posestvu sta živela, ki jima je dajalo obilo dela, a malo dohodka. Toda niti nista tako godrnjala in se jezila kot se nekateri, ki imajo dosti večje dohodka in še večje apetite.

Nedelja je bila tisti dan. Dež je padal, kot da so se odprle vse zapornice neba in vreme še zdalec ni bilo primerno za kakšen sprehod ali posedanje na vrtu. Zato sta po kosilu spet obsedela za mizo in se tako vneto pogovarjala, kot da sta prvič skupaj.

In je tako nanese, da sta to nedeljo pričela kramljati prav o kulturi, čeprav sprva tega niti nista imela v načrtu. Res pa je, da sta bila v mladih letih - in še tudi nekoliko pozneje - vneti igralca v vaški igralski skupini. Matevž je bil, v zadnjih letih svojega delovanja v dramski skupini, celo režiser. Res so jih zmerjali za amaterje, na oder pa so le spravili marsikaj lepaga. Tudi kaj takega, kar ni bilo pristojnim veličinam najbolj vseč, a je bilo zato ljudem! Ona, Matilda, je imela še žilico, da je od časa do časa »stol-kl« skupaj kakšno pesmico, ki so ji jo tu in tam celo objavili.

»Ja, ja, veš, Matilda, saj je bilo včasih tudi lepo, če pomislil nazaj v tista leta. Je že res, da nam za ves naš trud ni nihče rekel hvala, raje nasprotno. Toda neko osebno zadovoljstvo smo pa le imeli.«

»Oh, Matevž, kar priznaj, da ni prav nič čudno, da je dandanes ta dejavnost skoraj zamrla - razen, seveda, v poklicnih gledališčih. Nekaj časa človek že dela zastoj in iz veselja, toda pride čas, ko se mu vse skupaj zaždi neumno in začne premišljevat, zakaj bi se izpostavljali, morda celo upravičenim, še večkrat pa neupravičenim in tudi zlonamernim kritikam. Jaz zase že lahko rečem, da se ne bom nikoli več vtikala v te zadeve. Raje doma sedem in napišem, kar mi narekuje srce in čeprav morda to ne bo nikoli objavljeno.«

»Ja ja, veliko knjig sem že prebral in lahko ti rečem, da pisatelja ponavadi najbolj kritizirajo ljudje, ki njegovih knjig sploh niso prebrali in tudi drugih ne veliko ali nič. Zdi se mi, da je kar precej takih, ki se tolčejo po prsni, kako silno da so kulturni, čeprav niti nimajo jasnega pojma, kaj naj bi kulturna sploh bila. Saj to še veš, da sem nekaj časa pel pri prosvetnem zboru. Ko pa se je začelo tisto: te in te pesmi morate prepevati, teh in takih pa ne, sem neki večer kar pozabil iti na vaje in potem nisem šel nikoli več. Veš, spomnil sem se na tiste besede: Pusti peti mojga slavca...«

»O, Matevž, je že tako - vsaj jaz sem teh misli - da če nekdo nekaj dela iz čistega veselja in zastoj ter s tem nikomur ne škoduje in se še trudi, da bi to tudi naredil čim bolj in

s tem razveselil ljudi, potem ga zaradi tega ne bi smel nihče obsojati in črniti.«

»Tako naj bi bilo, a ni! Zato pa sem se tudi povsem umaknil iz javnega delovanja. Lepo doma sem ob večerih in na deske ter krožnike rišem in vžigam take podobe, kot mi jih narekuje srce in jih vidijo oči. In če kakšno komu podarim, mi je vsaj hvaležen. Saj je tudi to delček kulture, čeprav nepriznan.«

»Kolikor starejša sem, toliko bolj sem prepričana, da ni kulture vsak, ki se za takega razglasa, pa če ima še toliko šol. Dve vrsti kulture sta in le če obe združimo, nastane ona prava: velika kultura. Nekdo ima tako, drugi drugačno, obe skupaj pa le nekateri. In veš, tega mnenja sem, da je ona druga, tako imenovana srčna kultura, še bolj pomembna, čeprav jo je vse manj in manj. O, veš, zato se ne čudim, če vidim včasih koga z visoko izobrazbo in zvanečim naslovom, a se obnaša kot slon med gredičami - marsikdo je že to opazil.

Spomnila sem se na človeka, ki je obnemogel in padel v občestni jarek in ni mogel sam iz njega. Prišel je mimo človek z doktorskim naslovom, mlad, poln moči, znanja in navdušenja za socialno pravičnost - vsaj v besedah - in je šel mimo. Saj, naj si mar umaže obleko in roke, pa mudilo se mu je, delo za pravico in resnico ga je čakalo tam za prvim vogalom. Gledal je naravnost predse in ni ga mogel, no, hotel videti. Oni nesrečnik pa je še naprej stokal v jarku. A je nanese, da je prišel mimo starejši človek; preprost delavec je bil in komaj da se je znal za silo podpisati. Stopil je na rob jarka in nesrečniku ponudil roko ter ga spravil iz blata in vode na trdna tla. Ko ga je za silo očedil, ga je odvedel na njegov dom. Kdo od teh dveh je bil bolj kulturni, kaj misliš?»

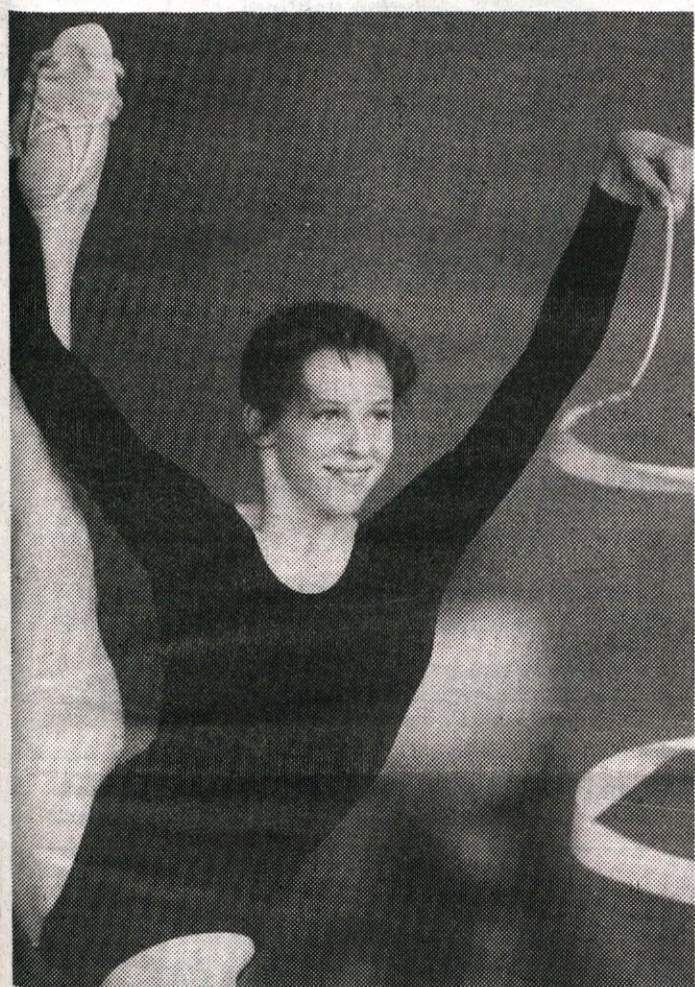
»Nič, ker je zadeva jasna kot sredozemsko nebo sredi poletja. Mene, veš, pa najbolj moti, da nekateri, ki se imajo za izobražene in kulturne in imajo v rokah moč peresa, tako radi in kot naročeno zlivajo žolč in gnojnico ter pošiljajo strele na glave tistih, ki hočejo biti poštene in pravični. Pa me ponavadi pomiri misel, da strele vedno udarjajo le v visoka drevesa in vrhove, nikoli pa ne v grmovje in blatne kolovoze. Oh in da o nekaterih, ki se po mačehovski obnašajo do narave, raje sploh ne govorim.«

»Tako je, Matevž, da resnica vedno ostane resnica; laž pa ima lahko ne vem koliko obrazov, lahko je tudi razglasila za kulturno, toda še vedno ostane laž in prej ali slej se to tudi pokaže. Pa je kakor je in kaj midva moreva...?«

»Nekaj že...! Če drugega ne, srčno kulturo lahko gojiva samoti in razočaranju navkljub! In rečem ti, če bova dosledno spoštovala tisti nenapisani zakon o srčni kulturi - tako v odnosu do ljudi kot do narave - bova precej bolj srečna in zadovoljna, kot sva bila včasih na odru.«

»Še kako prav imaš. Veš, Matevž, le še naprej delaj svoje krožnike in druge temu podobne reči, jaz bom pa kaj napisala in bova tudi tako, na malo skrit način, nekaj doprinesla v mozaik slovenske kulture. Morda le droben kamenček, toda tudi ti morajo biti, da je slika popolna. In še nekaj je, Matevž, česar sem vesela: Nikogar ne sovraživa in upam, da tudi naju nihče ne. Tudi to je kultura - kultura srca!

Ivan Malavašič

Sandra Bikar

Murska Sobota je 18. 1. gostila najboljši mlade tekmovalke v Sloveniji. Kar prvi dve mesti pa sta zasedli tekmovalki iz naše občine: Maja Švigelj in Borovničanka Biljana Milasinič sta bili najboljši v 1. selekciji. Tudi v kategoriji pionirk (10 let) so slavile Vrhničanke dvojno zmago, saj je Dušica Jeremič ponovno dokazala, da je eden največjih upov slovenske ritmike. Drugo mesto pa si je Urška Cvetko razdelila z Mariborčanko Polono Baš. VRSTNI RED: 1. Baš, 2. Švigelj (SZ Vrh), 3. Milasinič (SZ Vrhnik - Borovnica), 8. Rode, 20. Kump, 30. Sekulič (vse SZ Vrh) pionirke: 1. Jeremič, 2. Cvetko (obe SZ Vrh) in Baš (Mb), 4. Pajnič (SZ Vrh) in Loncec (Mb).

Ze drugi pa se je naš klub udeležil mednarodnega turnirja Westminister International v Londonu. 10. 4. je naša edina predstavnica Žilavec dosegla deveto mesto. Žal pa se ni uvrstila v finale. Vrstni red: 1. Siefert (Hill), 2. Southwick (Mer), 3. Cieslak (Poljska).

Teden dni za tem je bil v Ljubljani že 5. mednarodni turnir mladih. Le-ta je bil nekoliko uspešnejši za naše telovadke, saj se je Dušica in Elviri uspelo uvrstiti tudi v finale; slednji celo dvakrat. Omeniti velja, da je bila Dušica že drugo leto zapored najmlajša udeleženka turnirja in da je tekmovala med dekleti, ki so bila tudi dve leti starejša od nje. VRSTNI RED: mnogoboj skupina C (pionirke) 1. Gril (ND), 2. Zachilli (Fano - Italija), 3. Rebov (ND), 11. Jeremič (SZ Vrh); skupina B (mladinke) 1. Lazič (ND), 2. Rakuša (Moste), 3. Tasariz (Schmidlen - Nemčija), 11. Bikar (SZ Vrh); skupina A (članice): 1. Podpečan (ND), 2. Krafczyk (Schmidlen - Nemčija), 3. Zaletel (ND), 12. Dreškovič (SZ Vrh). Finale: C: 1. vaja 1. Gril, 2. Rehar, 3. Vengust, 5. Jeremič; A: Kolečnica: 1. Podpečan, 2. Žnidarič, 3. lačenko, 5. Dreškovič; žoga 1. Podpečan, 2. Krafczyk, 3. Žnidarič 7. Dreškovič.

V tem času pa se je na osnovi testiranja oblikovala tudi državna reprezentanca za skupinske vaje s ciljem: nastop na evropskem prvenstvu v Stuttgartu. Naša Elvira je preskus opravila odlično - bila je četrta po vrsti. Od takrat naprej se je redno udeleževala treningov državne reprezentance in junija ji je vrhniška športna zveza finančno omogočila 1. nastop naše telovadke na evropskem prvenstvu.

Konec aprila je bilo prvo v vrsti državnih prvenstev v SRG. 25. in 26. so se glede na kontrolna selekcijska tekmovanja med letom pomerile le najboljše

18. Pohod Vrhnika - Triglav

Ze osemnajsto leto ni minilo brez peš pohoda z Vrhniko na Triglav. Povzraj smo jo mahali proti očaku od 21. do 23. avgusta. V organizaciji SD POVŽ je na pot odšlo 17 pohodnikov, med njimi dve ženski. V petek po 14. uri smo se podali s Stare Vrhniko čez Sušo v Podlipo, od koder smo po krajšem postanku krenili proti Šentjostu in Suhem dolu, najvišji točki prvega dne. Navzdol v dolino Brebovnico smo kar padli. V koritu prijetno hladnega studenca se je že hladila osvežujoča pijača, zraven pa je prijal tudi prigrizek. Pot smo nadaljevali mimo Rudnika Urana Žirovski vrh v Gorenjo vas in naprej v Hotavljce, kjer smo se utaborili na kmetiji. Naši kuharici sta se lotili večerje, po njej pa smo

odšli spat na seno. V soboto zjutraj smo že z dnem krenili proti Blegošu in se čez Črni Kal spustili v Selško dolino. V Zalem logu nas je že čakala malica, ki nam je dala novih moči, da smo premagali pot na Soriško planino, pa še soparno je bilo, da je teklo od nas. Kosila še nismo pojedli, ko so se nad nami začeli zbirati temni oblaki. S pospešenim korakom smo se zapodili proti Bohinjju, toda že na pol poti se je vilo in treskalo kot za stavo. Mokri kot miši smo pritekli v Bohinjsko Bistrico. Še dobro, da na Uskovnici ni bilo »nabito« polno in smo se posušili in normalno prespali.

V nedeljo navsezgodaj je naša četica korakala naprej čez planino Konjščico do Vodnikovnega doma.

Pohod so materialno podprli:

Borut Birtič, Gostilna Povž, Trgovina Veronika, Stara Vrhnik, Zavarovalnica Triglav, Coming, Orel Jelko, Kmetijska zadruga Vrhnik, Pekarna Vrhnik, Trgovina Simon, Anton Baškovič, Mercator, Bife Jernejev kot, IUUV Vrhnik, Stenplast, Bife Martin Merlak, Diskont Frank, Gostilna Jurca Podlipa.

Ko smo malo zajeli sapo, smo šli naprej na Kredarico. Triglav se je sramežljivo skrival v oblakih. No, kljub temu smo ga šli »pokoškat« in nato sestopili prek Planike do Vodnikovnega doma. Čakal nas je še najbolj neprijeten kos poti v Voje, kjer nas je čakal kombi. Utaborili smo se ob koči, si spet napolnili prazne želodce in si odpočili od naporov zadnjih dveh dni. Proti večeru pa smo se odpeljali proti domu.

S. J.

Ko se je nekoč gospoda s kočijami po cesarski cesti pripeljala na Vrhniko, ji je vse od začetka trga delal senco lep drevored. Danes se po avtocesti pripeljemo na Vrhniko, pa nas že na izhodu dokaj dotrajane ceste pričakata le neugledno grmičevje in zapuščen zeleni pas in potem naprej...

Kako prijetno je vstopiti v pospravljeno stanovanje, kjer je na pogrnjeni mizi svež šopek cvetja.

Kdaj se bomo tako zelo zavedali, da je Vrhnika naš dom, da bomo zanjo tudi resnično nekaj storili?

POSKUSIMO TAKOJ!

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE
OBČINE VRHNIKA
IN TURISTIČNO DRUŠTVO VRHNIKA

RAZPISUJETA JAVNI NATEČAJ ZA UREJANJE DELA JAVNIH POVRŠIN

- zeleni pas ob izhodu z avtoceste,
- zelenica z vrtnicami pri Črnem orlu,
- Cankarjev spomenik,
- zelena otočka ob vhodu na parkirišče pred teniškim igriščem,
- nekdanji vodnjak v parku pred Športno zvezo,
- spomenik in park K. Grabeljska,
- zelenica ob parkirišču pri cerkvi sv. Pavla,
- zelenica za mostom v Verd (Enajsta šola).

Pogoji:

1. K sodelovanju vabimo zainteresirane podjetnike, obrtnike in druge, ki so pripravljeni urejati ali sofinancirati urejanje javnih površin.
2. Urejanje oziroma sofinanciranje daje sponzorju možnost postavitev reklamnega panoja na izbrano površino v skladu z enotno ureditvijo, ki jo bo določila urbanistična služba biroja »PRIMIS« Vrhnika.
3. IS SO Vrhnika in Turistično društvo Vrhnika bosta z izbranimi sponzorji sklenila pogodbe za leto 1993, s katerimi bo natančneje določen način sodelovanja.
4. Vaše prijave pričakujemo do **30. 10. 1992**. Prijave zbira Občina Vrhnika, Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje, kjer lahko dobite tudi podrobnejše informacije (Viktor Razdrh, tel. 755-121, int. 242).

Vrhnika,
september 1992

**ODDELEK ZA
DRUŽBENOEKONOMSKI
RAZVOJ IN PLANIRANJE**

**ŠPORTNA ZVEZA
VRHNIKA**
tel. 754-484

PROGRAM ŠPORTNIH PRIREDITEV V OKTOBRU 1992

4. 10. ob 10. uri	7. odprto prvenstvo Vrhnike v teku z dvokolesnimi rolniki na Ulovko
11. 10. ob 10. uri	tradicionalni GOZDNI TEK ULOVKA 92
18. 10. ob 10. uri	občinsko prvenstvo v kolesarjenju PODLIPA 92

**DRUŽBA ZA PROIZVODNJO IN
TRŽENJE ELEKTROINSTALACIJSKEGA
MATERIALA IN LESNIH IZDELKOV**
61353 BOROVNICA, Obrtniška 2
tel.: (061) 746-159, 746-348
fax: (061) 746-072

obvešča podjetnike, ki še nimajo urejenega računovodstva in financ, da lahko svoje težave zaupajo našim strokovnjakom.

Storitve opravljamo na PC tekoče, kakovostno in poceni.

Poslovna tajnost podatkov je zagotovljena.

Pridite, prepričajte se, ne bo vam žal.

AVTO MOTO DRUŠTVO VRHNIKA AVTO ŠOLA

Obveščamo vas, da organiziramo tečaj iz cestnoprometnih predpisov **v ponedeljek, 12. 10. 1992, ob 16. uri** v Osnovni šoli Ivan Cankar na Vrhniki.

Pri pouku bomo uporabljali računalnik.

Po tečaju CPP organiziramo tudi tečaj iz prve pomoči in zdravniški pregled, v oktobru pa tudi teoretični izpit iz cestnoprometnih predpisov, ki ste ga morali doslej opravljati na Izpitnem centru v Ljubljani.

Informacije in prijave: AVTO MOTO DRUŠTVO VRHNIKA, Stara cesta 7, tel. 754-292.

Delovni čas: vsak dan od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure.

UPRAVNI ORGANI OBČINE VRHNIKA Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje

objavlja prosto delovno mesto

vodenje investicij in izvajanje nadzora

Kandidat mora poleg splošnih pogojev, določenih z Zakonom o delavcih v državnih organih, izpolnjevati še tele pogoje:

- visoka izobrazba (VII/1) gradbene smeri
- 3 leta delovnih izkušenj
- preizkus iz ZUP-a (v roku 6 mes.), strokovni izpit za področje gradbeništva
- poskusno delo 3 mesece.

Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas in s polnim delovnim časom.

Ponudbe z dokazili o izpolnjevanju navedenih pogojev pošljite v roku 8 dni (do vključno 10. 10. 1992) na naslov: Upravni organi občine Vrhnika, Tržaška cesta 1, 61360 Vrhnika.

O izidu bodo kandidati obveščeni v 8 dneh po izbiri.

NUDIMO VAM BUKOVE BRIKETE ZA KURJAVO

1.000 kg BRIKETOV = 2,6 m³ BUKOVH DRV
PAKIRANO V VREČAH!
INFORMACIJE tel. (061) 769-124 OD 14. ure DALJE (razen srede).

V sredo, 16. 9. 1992, sva se s sodelavko odpeljala v Poljče. Na cestninski postaji na Logu sem kot ponavadi plačal 25,00 SIT. Šele v Poljčah sem ugotovil, da temu verjetno ni bilo tako, ampak sem desetlarski bankovec zamenjal s tisočlarskim. V mislih sem se od tisoč SIT že poslovil. Presenečenje me je čakalo ob povratku. Na isti carinski postaji mi je delavec izročil modro kuverto, na kateri je pisalo: Jesenko Tone, bela škoda, 1.000 SIT, PERKO ALEŠ. Na ta način se Alešu iskreno zahvaljujem in si želim, da bi bilo v naši državi še več takih poštenjakov.

Tone Jesenko

VABIMO VAS NA 3. TABOR SKD – SLOVENSKE KRŠČANSKE DEMOKRATOV V LJUBLJANI 17. OKTOBRA

Prvo poznanstvo smo navezali na Ptuj ob 1. taboru leta 1990

Ponovnega srečanja smo se veselili na 2. taboru v Novi Gorici 1991.

Na tretjem taboru, ki bo v **LJUBLJANI, 17. oktobra**, utrdimo naše medsebojne vezi v iskreno prijateljstvo, ker

KER NAM NI VSEENO...

**SKD VRHNIKA
OBČINSKI ODBOR**

BOUTIQUE GREGORY
STARA CESTA 46, VRHNIKA
tel.: 752-347

Nudimo vam: ženska, moška, otroška oblačila (jeans – jakne, kavbojke, bluže, puloverje, srajce, bundice...) po ugodnih cenah:

ženski, moški puloverji	- 2.600,00 SIT
ženski pleteni kompleti	- 3.900,00 SIT
moške srajce, dolgi rokavi	- 2.300,00 SIT
kavbojke diesel	- 2.900,00 SIT
REPLAY	- 3.200,00 SIT

ODPRTO: ponedeljek – petek od 9. do 12. ure
sobota od 16. do 19. ure
od 9. do 12. ure

Vljudno vabljeni

ANTON REMŠKAR

61357 N. Gorice
Podpeška 236
Tel./fax. 061/651-309

Popolna ponudba oljnih gorilnikov thyssen, API in ecoflam, cistern 1000 do 3000 l z opremo, vključno z montažo.

Servisni pregledi, priprava na kurilno sezono.

Ljubljanska banka

**AG. BOROVNICA
OBVESTILO**

**SPREMENJEN POSLOVNI ČAS
OD 1. OKTOBRA 1992 NAPREJ:**

OD PON. DO PETKA	od 7.30 do 11.00
OB SOBOTAH	in od 14.00 do 16.30
	NE POSLUJE

BIROSISTEMI co. ce.

STARA C. 7, 61360 VRHNIKA, TEL. 061/752-212, FAX +38 61 751-292

PRODAJA Canon

- FOTOKOPIRNI STROJI
- TELEFAXI
- KALKULATORJI
- RAČUNALNIŠKA OPREMA

• prodaja biroopreme po ugodnih cenah • možnost nabave po sistemu staro za novo
• garancija 18 mesecev • originalni rezervni deli in reprodukcijski material • hitro odzivanje na klic po servisiranju • pri vzdrževanju in dostavah ne zaračunavamo potnih stroškov
• kakovostno servisiranje in vzdrževanje •

SERVIS Canon

- SERVISIRANJE
- VZDRŽEVANJE
- REZERVNI DELI
- POTROŠNI MATERIAL
- STROKOVNA POMOČ

Pedikura

Odprto
od toka do potka
9-12. in 16-19.
tel.: 752-530

Mateja Bizjak
Kopaliska 4 - Vrhnika

CENITVE VSEH NEPREMIČNIN
VAM STROKOVNO IN POCENI
NAREDIM -

ZAPRISEŽENI SODNI IZVEDENEC IN
CENILEC.

MARTINA PLEHO
PAVČIČEVA 18,
LOGATEC

TELEFON (061) 741 877

MALI OGLASI

PRODAM parcelo - pašnik
v katastrski občini Breg, veliko-
sti 1748 m²; cena 4.000 DEM.
Telefon: 811-324

Sošolci - sošolke, rojeni
leta 1920 in 1921!

Vabimo vas na ponovno
srečanje, ki bo v soboto, 3.
oktobra 1992, ob 11. uri v go-
stilni Caserman.

Nasvidenje na srečanju
Pripravljalni odbor

ŠPORTNA ZVEZA VRH-
NIKA prodaja kombinirano vo-
zilo CIMOS CITROEN 25 D,
leto izdelave 1986, prostornina
2500 ccm, moč 55 KW, nosil-
nost 950 kg, št. reg. mest 8+1,
stanje števca 150.000 km. In-
formacije po telefonu 754-484,
dopoldan.

ZAHVALA G. KÄTHE GRAH
IZ BOROVNICE,
ZABOČEVO 12

Občinska organizacija Rdečega križa Vrh-
nika se v imenu beguncev, ki so nastanjeni
pri sorodnikih in znancih na Vrhniki, toplo
zahvaljuje g. Käthe za osebno samoinici-
ativno zbiranje denarnih sredstev, oblačil in
hrane.

00 RK Vrhnika

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega

**Marka
Berganta**

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na
zadnji poti, posebej še njegovim prijateljem, sode-
lavcem z RTV Slovenija, vsem sosedom in go-
spodu župniku.

Mama, oče, brat

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame, stare mame in prababice

Alojzije Kralj - Glažar

iz Stare ceste 54

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, znancem, so-
sedom, posebno g. Milki Selman, g. Hribniku ter
g. Šavliju za izkazano pomoč, izrečeno sožalje in
spremstvo na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ni besed, s katerimi bi se dalo ubla-
žiti bolečino ob izgubi dragega brata
in sina

**Marjana
Beleta**

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki
ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in izrekli sožalje.
Posebna zahvala gospodu dekanu za lepo opravljeni pogrebni
obred in pevcem za poslovinne pesmi. Iskrena hvala kolektivom
pošt Vrhnike, Logatca, Horjula, Presejra, Hotedršice, Rovt in
Cerknice, kolektivu VVZ Vrhnika, Zvezi paraplegikov in stano-
valcem Krožna pot 8 za pomoč in darovano cvetje.

mami, oči in sestrji Katarina in Kristina

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža,
očeta in brata

**Benjamina
Rudolfa**

se iskreno zahvaljujemo kolektivu IUV, vsem sorodnikom, sosedom in
znancem, ki so nam pomagali v teh težkih trenutkih. Zahvaljujemo se
vsem za darovano cvetje in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji
poti. Hvala kolektivu IUV za svečanosti ob pogrebu. Hvala govorniku IGD
IUV Vrhnika gospodu Janezu Petriču za ganljive besede ob slovesu od
dolgoletnega sodelavca in prijatelja ter gasilcem iz gasilskih društev IGD
IUV Vrhnika, Vrhnika, Sinja Gorica, LIKO Verd, Borovnica, Blatna
Brezovica, Podlipa - Smrečje, Log, Zaplana in Šmartno pri Litiji, ki so
razvili svoje prapore nad grobom pokojnega. Hvala pevskemu zboru IUV
Vrhnika za ganljivo petje in domačim gasilcem, ki so ga položili v njegov
zadnji dom. Zahvaljujemo se tudi gospodu duhovniku za opravljeni
obred. Vsem, ki ste kakorkoli pomagali v težkih trenutkih, se še enkrat
najiskrenejše zahvaljujemo. Hvala Vam.

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Društvo invalidov Vrhnika se zahvaljuje
podjetju OREL, ŽITU Vrhnika, gospodu
Istencu in vsem, ki so nas gmotno podprli
pri organizaciji proslave in razstave ob
našem jubileju.

Vsem najlepša hvala in veliko delovnih
uspehov!

RAZPIS

DELAVNIC ZA PROSTI ČAS

Dragi učenci, spoštovani starši!

Glede na izkušnjo minulega šolskega
leta Vas obveščamo in vabimo, da del
dragocenega prostega časa preživite
ustvarjalno.

**Z GLEDALIŠKO IN LIKOVNO DELAVNICO
POD MENTORSKIM VODSTVOM**

za učence, ki se jim lahko pridružijo tudi
starši, bomo nadaljevali

V MESECU OKTOBRU.

Informacije lahko dobite na šoli in na
Zvezi kulturnih organizacij,
tel. 753-648!

NASVIDENJE!

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, ata in
starega ata

**Sava
Mihajloviča**

železniškega upokojenca iz
Verda 256

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem, ki ste nam izrazili sožalje, darovali cvetje in
sveče. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji
poti. Posebna zahvala gospodu dekanu in pogrebem za
lepo opravljeni pogrebni obred.

žena Marija, hčerki Slavka in Milena

Na podlagi 46., 50. 51. in 52. člena zakona o stavbnih zemljiščih
(Ur. list SRS, št. 18/84 in 33/89), 3. do 19. člena odloka o stavbnih
zemljiščih občine Vrhnika (Ur. list RS, št. 6/92) in sklepa 9. seje
UO Sklada stavbnih zemljišč občine Vrhnika z dne 22/4 - 1992

OBJAVLJA

SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ OBČINE VRHNIKA

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO NEZAZIDANIH STAVBNIH
ZEMLJIŠČ ZA PROIZVODNO POSLOVNE OBJEKTE IN
INDIVIDUALNO STANOVANJSKO GRADNJO

I. ZA PROIZVODNO POSLOVNO DEJAVNOST

I/1. Predmet oddaje so komunalno opremljena zemljišča v k.o. Vrh-
nika (Sinja gorica - Tunjice):
parc. št. 2718/10 - 1.841 m²
parc. št. 2718/3 - 1.843 m²
parc. št. 2718/8 - 1.886 m²
parc. št. 2718/7 - 1.904 m²

I/2. Za območje oddaje so izdelane programske zasnove kot sesta-
vina srednjeročnega plana občine Vrhnika za obdobje 1986
- 1990/92, ki določajo usklajeno z dolgoročnim planom občine
Vrhnika, proizvodno poslovno cono. Za gradnjo na oddanih
zemljiščih bo za posameznega investitorja izdelan zazidalni načrt
oz. lokacijska dokumentacija, s katerim bo določen podroben
program dejavnosti z ekološkimi in urbanističnimi pogoji.

I/3. Cena stavbenga zemljišča na dan 16/9 - 1992 je 2.526,00 SIT za
1 m².

I/4. Višina sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje
stavbnega zemljišča z že zgrajenimi komunalnimi objekti in na-
pravami sekundarnega pomena znaša za mesec september
795,00 SIT za m² zemljišča.

I/5. Posebni kriteriji
- ekološko neproblematična dejavnost
- zagotavljanje novih delovnih mest

II. ZA INDIVIDUALNO STANOVANJSKO GRADNJO

Predmet oddaje je komunalno opremljeno zemljišče:

parc. št. 1840/6, 1839/17 k.o. Log - skupaj 629 m² (1840/6
- 370 m², 1839/17 - 259 m²) za 1 vrstno hišo po predpisanem
projektu 28/86 - biro »PRIMIS« Vrhnika.
(cena za 1 m² stavbnega zemljišča na dan 16/9 - 1992 je
2.326,00 SIT, višina stroškov za opremljanje stavbnega zem-
ljišča za mesec september je 582,00 SIT za m² zemljišča).

III. Ponudniki morajo predložiti ponudbe z navedbo podatkov iz
odloka o stavbnih zemljiščih (Ur. list RS, št. 6/92) najkasneje do
15/10 - 1992. Komisija za oddajo stavbnih zemljišč mora o iz-
boru obvestiti ponudnike v 15 dneh od zaključka razpisa.

Rok za sklenitev pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča je 30 dni
od zaključka razpisa.

IV. Rok plačila cene stavbnega zemljišča je 15 dni po podpisu
pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča oz. ga glede na interes
obeh pogodbenih strank določi UO Sklada stavbnih zemljišč.

V. Rok za zaključitev gradnje do III. gradbene faze je 2 leti po izdaji
gradbenega dovoljenja, ki ga mora pridobiti investitor.

V primeru, da investitor v določenem roku ne bi zgradil objekta
do III. gradbene faze, se zemljišče vzame iz uporabe in vpla-
čana kupnina za zemljišče, valorizirana vrne.

VI. Udeleženci morajo ponudbe poslati v zaprtih ovojnica z oznako
»ZA JAVNI RAZPIS« in priložiti dokazilo o plačani varščini
v višini 130.000,00 SIT (proizvodna dejavnost) oz. 30.000,00 SIT
(stanovanjska gradnja) na žiro račun št. 50110-654-45036
- Sklad stavbnih zemljišč občine Vrhnika.

VII. Vse tolarne vrednosti so vezane na DEM, po prodajnem tečaju
SKB.

VIII. V primeru, da uspešni ponudnik odstopi od ponudbe oz. ne
sklene pogodbe v predpisanem roku, mu vplačana varščina
v celoti zapade.

Neuspešnim ponudnikom se vplačana varščina vrne brez-
brestno, najkasneje v 15 dneh po zaključnem razpisu.

Uspešnim ponudnikom se varščina vračuna v pogodbeno ceno.

Vsa pojasnila v zvezi z razpisom lahko dobijo zainteresirani na Biroru
PRIMIS Vrhnika, Tržaška c. 23, tel. 755-616 oz. na Občini Vrhnika,
tel. 755-121 int. 241.

Vrhnika, 25/9 - 1992

SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ
OBČINE VRHNIKA

ŠPORTNA ZVEZA
VRHNIKA
tel.: 754-484

Urniki zimske vadbe v telovadnicah

V času od 12. 10. 1992 do 15. 4. 1993 bo v telovadnicah v popoldanskem in večernem času organizirana vadba za selekcije športnih društev in za rekreacijske skupine.

Cena za uporabo katerekoli telovadnice v navedenem času je 20.000 SIT za enourni termin in 30.000 SIT za termin, ki traja 1,5 ure za skupino, ki jo sestavljajo odrasli občani (selekcije športnih društev uporabe telovadnice ne plačajo).

Uporaba telovadnice je mogoča:

- če je prisoten vodja posamezne skupine,
- če je prisotnih vsaj 8 članov skupine,
- če imajo vsi uporabniki s seboj primerno športno obutev.

Če bi se vadbe dvakrat zapored udeležilo manj kot 8 članov, bo taka skupina izgubila termin, dobila pa ga bo druga, saj je želja za uporabo telovadnic več, kot je možnih terminov.

URNIK VADBE V TELOVADNICI OŠ LOG-DRAGOMER

URA	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK	URA	SOBOTA	NEDELJA
18.00 do 19.30	Odbojka ŠD Dragomer V: Smirnov	Rekreacija nogometna sekc. V: Trček	Tenis ŠD Dren V: Kucier	Šolski program	Košarka ŠD Bl. Brezovica V: Šušteršič	8.00 do 9.30	Badminton V: Smirnov	
19.30 do 21.00	Košarka ŠD Dragomer V: Pečlin	Aerobika V: Strajnar	Tenis ŠD Dragomer V: Pečan	Rekreacija ženske	Košarka ŠD Dren	9.30 do 11.00	Tenis ŠD Dragomer V: Pečan	Tenis Sportna zveza V: Gruđen
						11.00 do 12.30	Tenis ŠD Dren V: Kucier	Tenis TO V: Molik

URNIK VADBE V TELOVADNICI PARTIZAN

URA	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK	URA	SOBOTA	NEDELJA
	POUK	POUK	15.00 - 16.30 Učni center TO V: Nikolavčič	POUK	13.15 - 14.30 Upraviteljski organi V: Razdrh	8.00 do 9.15	Nogomet Dren PI V: Matič	Rezervirano za prireditve po razporedu Sportne zveze Vrhnika
16.30 do 17.30	Š R G V: Mohar	Košarka 4. razred V: Zupan	Cicibani 4-6 let V: Šajn	Cicibani 2-4 leta V: Gazič	Š R G V: Mohar	9.15 do 10.30	Nogomet Dren ML, ČL V: Matič	
17.30 do 18.30	Š R G V: Mohar	Smučarsko društvo CI V:	Nogomet Usnjari PI V: Hvala, Selšek	Tekaški smuč. klub V: Grom	Tekaški smuč. klub V: Grom	10.30 do 11.45	Nogomet Usnjari PI V: Hvala, Selšek	
18.30 do 20.00	Nogomet Usnjari ČL V: Krasnik	Košarka ŠD Verd V: Jesenovec	Nogomet ŠD Partizan V: Brajkovič	Smučarsko društvo PI V:	Nogomet KS Vas V: Maržon	11.45 do 13.00		
20.00 do 21.00	Aerobika V: Miljkovič	Rekreacija ženske V: Močina	Tekaški smuč. klub V: Grom	Rekreacija ženske IUV V: Rajakovič	Aerobika V: Miljkovič	13.00 do 14.30	Sportway V: Erčulj	
21.00 do 22.30	Planinsko društvo V: Verbič	Odbojka ženske V: Bičajec	Odbojka moški V: Rožmanec	Košarka ŠD Povž V: Petkovšek	Košarka ŠD Partizan V: Pahor	14.30 do 16.00	Karate V: Mustafič	
						16.00 do 17.30	Rekreacija moški IUV V: Butko	
						17.30 do 19.00	Nogomet AS Šaba V: Šurca	
						19.00 do 20.30	Rekreacija ŠD Lipa V: Kuzmič	
						20.30 do 22.00	Namizni tenis IUV V: Vrbanič	

URNIK VADBE V TELOVADNICI RAZREDNE STOPNJE

URA	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK	URA	SOBOTA	NEDELJA
16.45 do 17.45		Alpeka šola smučanja V: Šraj	Šolski program	Šolski program	Alpeka šola smučanja V: Šraj			
17.45 do 19.00	Tekaški smuč. klub V: Grom Z.	Karate V: Mustafič	Šolski program	Tekaški smuč. klub V: Grom Z.	Karate V: Mustafič			
19.00 do 20.00	Športno plezanje V: Grom A.	Rekreacija upokojenke	Športno plezanje V: Grom A.	Sportway dekleta V: Miljkovič	Športno plezanje V: Grom A.			

Športna ponudba na OŠ Ivana Cankarja

Značilno za človeka je tudi, da zna hoditi, teči, skakati v višino in daljavo ter metati. Zato lahko rečemo, da so ta gibanja toliko stara kot človek, saj jih je uporabljal v različne namene predvsem zato, da je preživel in ohranil vrsto. Toda ko se je nameril in si tako za določen čas zagotovil osnovno eksistenco, si je zaželel tudi igre. Izbral si je tudi takšne, pri katerih se je lahko primerjal z drugimi: kdo je močnejši, kdo hitrejši, kdo skoči dlje in višje, kdo dlje vrže. Ščasoma je to počel vse bolj organizirano. Končno so Stari Grki to igro poimenovali z eno besedo – atletika (beseda atletika pomeni v starogrškem jeziku boriti se, tekmovali).

V začetku je bil motiv igre tisti, ki je človeka vzpodbudil, da je začel gibanje v atletiki študirati in razvijati, da bi presegel že preseženo: da bi nekdo skočil še višje in še dlje in še hitreje pretekel neko razdaljo in še dlje vrgel neki predmet vedno bolj določene oblike in teže. Ob tem pa je zanemaril dejstvo, da ta gibanja prvenstveno niso namenjena preverjanju največje sposobnosti človeka, pač pa so sestavila življenja vsakogar. To biološko dejstvo je zanemaril zato, ker je postalo gibanje z razvojem civilizacije vse manj nujno. Tako se je ščasoma preprosto »vsedel«. Med ekstremnimi rezultati, ki so jih dosegali posamezniki in rezultati množic, pa je nastajal vedno večji razkorak. Posamezniki so napredovali prav neverjetno, zmogljivost množic pa je vedno bolj slabela, kar je mnogokrat dokazano. Ker pa to ni ostalo brez posledic, je hipokinezija (premalo gibanja) postala naenkrat problem, ki ga zlasti v zadnjem času poskuša človek reševati s kinezofili (ljubezen do gibanja), torej z nagovarjanjem ljudi, naj ta gibanja vendarle vključijo nazaj v življenje. Res je, da ta niso več tako nujna kot nekoč, so pa ponovno nujna, le da tokrat drugače. Kako je človek ta gibanja in gibanja nasploh zmanjšal, zgovorno kaže izračun I. Brega: v prejšnjem veku je človek od vse energije, ki jo je potreboval za življenje, kar 96% ustvaril z močjo svojih mišic in mišic domačih živali, le 4% pa z jadr, vetrnicami,

vodnimi kolesi in nazadnje s stroji na paro. Danes pa od vse energije, ki jo potrebuje, ustvari z mišično močjo le še 1%. Ko je torej človek ugotovil, da mu je tolikšno zmanjševanje gibanja začelo povzročati različne, predvsem zdravstvene težave in da tako ne bo šlo več naprej, je med drugim začel gibanje uvajati tudi v vzgojo. Izmisli si je šport in začel ljudi nagovarjati, naj zopet hodijo, tečejo, skačejo, mečejo in še kaj.

Uvod iz knjižice Janeza Tometa je namenjen veliki večini občanov, ki so se »preprosto vsedli«. Nagovarjamo jih, da »vstanejo«, se sprehodijo, stečejo, kolesarijo... Po krajši ali daljši vadbi bodo lahko lahkotno zaplesali, doživeli lepe trenutke v družinskem krogu, s prijatelji v športni igri, ki so jo nekdo z veseljem igrali. Lahko si izberejo tudi novo športno igro, primerno sedanjemu psihofizičnemu stanju, npr.: badminton, tenis, namizni tenis, fitness... Še posebej ne dovolite vašim otrokom, da bi se v dobi odrasčanja »vsedli« pred televizor, video ali celo v lokale. Nagovorite jih, da se vključijo v številne interesne dejavnosti s športnega področja, ki smo jih pripravili za učence na OŠ Ivana Cankarja na Vrhniki.

Interesne dejavnosti po posameznih športnih panogah bodo potekale vse leto, lahko so v tečajni obliki ali kot občasne aktivnosti.

Vse šolsko leto bodo potekale tele aktivnosti:

Splošna športna vadba za 1. razred

Splošna športna vadba za 2. razred

Splošna športna vadba za 3. in 4. razred 2 skupini, za vsak turnus posebej

Splošna športna vadba na predmetni stopnji

Splošna športna vadba je namenjena učencem, ki si želijo več športnih aktivnosti po lastni izbiri in nimajo visoko tekmovalnih ambicij, da bi se vključili v klub, ki goji določeno športno panogo.

Dodatna športna vadba za 1. razred

Dodatna športna vadba za 5. in

6. razred – dečki
Dodatna športna vadba za 5. in 6. razred – deklice
Dodatna športna vadba za 7. in 8. razred – deklice
Dodatna športna vadba za 7. in 8. razred – dečki

Za dodatno športno vadbo naj se odločijo učenci po posvetu s starši, ki smo jim na podlagi športnega kartona priporočili več športnih aktivnosti, primernih njihovim sposobnostim in željam.

Odbojka 6., 7., 8. razred – deklice
Odbojka 6., 7., 8. razred – dečki
Košarka za deklice – 4. razred
Atletika za učence 3. in 4. razredov
Šah na razredni in predmetni stopnji
Športno-ritmična gimnastika za deklice od 1. do 4. razreda
Planinska dejavnost na razredni stopnji
Planinska dejavnost na predmetni stopnji

V te dejavnosti se lahko vključijo vsaki, ki ima željo po takem udeleževanju.

Tečajne oblike Tenis

V jeseni bomo organizirali 14-urne začetne tečaje za učence od 3. do 8. razreda. Pravkar poteka tečaj za tretje – in četrtošolce na peščenih igriščih Teniskega kluba Vrhnika, ki je odstopil igrišča v uporabo in zagotovil žogice za vadbo. Udeležuje se ga 68 tečajnikov, ki vadijo v 4 skupinah pod vodstvom učitelja tenisa Uroša Justina in vadiatelja tenisa Aljoše Se-

ljaka. Učencem nižjih razredov posojamo 20 otroških teniških loparjev, priti morajo le v športni opremi in teniških copatih na peščena igrišča. Pozimi bomo omogočili igranje v telovadnici po metodi mini tenisa. Ta omogoča v prirejenih razmerah igranje večjega števila igralcev. V ta namen so v rabi večje žogice iz penaste gume, za katere je potrebna izvedba udarcev kot pri običajni teniški igri.

Badminton

V 10-urnih tečajih želimo učence seznaniti s to »priročno« igro, ki jo lahko igramo na vseh površinah (dvorane, travniki, asfalt, pesek, tudi na snegu...) in doma v vseh letnih časih. Učenci in učenke od 3. do 8. razreda se bodo seznanili z vsemi udarci, pravili in pripravili igrišča na različnih površinah. Pozimi bodo lahko igrali v telovadnici Partizan, in sicer ob sobotah dopoldne. Loparje in žogice bomo zagotovili v šoli, učenci lahko prinesejo tudi svoje pripomočke. Tečaje bo vodil Aljoša Grom.

Namizni tenis

Z 20-urnimi tečajmi želimo učence naučiti ali izpopolniti osnovne udarce v namiznem tenisu in jih tudi tako navdušiti za igro, ki jo največkrat igramo v zaprtih prostorih. Priprani smo, da je namizni teniški miz v občini veliko, prav tako bi se našel prostor za igranje v posameznih krajevnih skupnostih, npr.: opuščeni šolaj, gasilskih domovih, zadržnih domovih, sejinah sobah. Potrebno je nekaj

dobre volje, odpeljati »odvečni material« zadnjih let in postaviti mizo. Če to ne bo mogoče, bodo učenci lahko igrali ob sobotah v telovadnici Partizan. Tečaje bo vodil Aljoša Grom.

Judo – samoobramba

Učenci od 5. do 8. razreda bodo v 30-urah spoznali in preskusili nekaj osnovnih metov ter vadili obrambe proti davljenju, brcam, udarcem, objemom, držam za lase... Čeprav se je pametneje izogibati konfliktnim situacijam in veščine uporabljati v športne – tekmovalne namene, kar judo v svoji prvotnosti je, bodo lahko učenci po nekaj tečajih in redni vadbi pridobili toliko samozavesti, da bodo lahko skrbeli sami zase. Tečaje bo vodil Janez Vidmar, ki ima v ju-jitsu črn pas, tretji dan in počutje tudi v kadetski šoli v Tacnu.

Kimono (posebna obleka) ni potrebna, dovolj je trenerka.

Ples

30-urni tečaji bodo organizirani za skupine 1. in 2. razred, 3. in 4. razred, 5. in 6. razred, 7. in 8. razred. Prirejani bodo starosti otrok od skupinskih plesov za nižješolce do standardnih plesov za višješolce. Potekali bodo v zimskih mesecih dvakrat na teden po 45 minut, učili pa bodo vadiatelja plesa.

Poleg naštetih interesnih dejavnosti v šoli organiziramo mednarodna tekmovanja v nogometu za deklice od 5. do 8. razreda, v košarki za deklice in deklice od 6. do

8. razreda, med dvema ognjema za deklice in deklice 5. razredov, poligon za učence od 1. do 4. razreda in mnogo drugih tekmovalni, ki jih organizira ŠSD.

Občasne športne aktivnosti bodo organizirane, ko ne bo poka, dnevi, ob sobotah, praznikih in med počitnicami.

V telovadnicah Partizan in Ivan Cankar bodo učenci, ki bodo želeli igrati odbojko, mini tenis, namizni tenis in badminton, nekajkrat odšli na plavanje v Ljubljano.

Med prazniki in počitnicami bomo poleg naštetih aktivnosti organizirali še drsanje (v primeru, da na Vrhniki-Bajerju ne bo varno) in smučanje na najprimernejšem smučišču (Ulovka, Kranjska Gora...).

Učenci se lahko vključijo v posamezne športne panoge tudi v klubih v občini, kot so nogometni klub Usnjari, Košarkarski klub Vrhnika, Smučarski tekaški klub Coming Vrhnika, Smučarski klub Vrhnika, pa ima tudi Alpsko šolo smučanja za učence male šole ter 1. in 2. razreda.

Večina celoletnih dejavnosti in tečajne oblike interesnih dejavnosti s športnega področja se bodo pričele v začetku oktobra. Učenci razredne stopnje (od 1. do 4. razreda) bodo dobili podrobna obvestila v obliki tiskovine. Za učence predmetne stopnje pa bodo obvestila v posebni številki časopisa Enajsta šola.

Učence opozarjamo, naj spremljajo obvestila o pričetku posameznih tečajnih oblik za določene razrede po šolskem radiu in obvestilih na panoju ŠSD.

Vse predstavljene interesne dejavnosti, ki jih organizira šola Ivana Cankarja, so brezplačne (razen izletov in vstopnin). Starše prosimo, da nagovorijo svoje otroke, naj se vključijo vsaj v eno izmed ponujenih možnosti in vztrajajo do izteka izbrane dejavnosti. Prav zaradi osipa prijavljenih v prejšnjih letih smo uvedli več tečajnih oblik, ki trajajo manj časa, in ponudili več različnih športnih panog, da bi zadovoljili več okusov.

Biološka potreba otrok po gibanju v tej starostni stopnji je 2 do 6 ur na dan. Priprani smo, da smo s to ponudbo prispevali delček k ureditvi otrokovih potreb. Starši lahko dobijo podrobnejša pojasnila glede športne vzgoje ali interesnih dejavnosti pri športnih pedagogih na OŠ Ivana Cankarja v času njihovih govornih ur, lahko pa tudi po telefonu (061) 753-096 vsak ponedeljek od 10. do 10.45 pri vodji aktivna športnih pedagogov.

Vodja aktivna ŠP
VINKO BIŽJAK

Na osnovni šoli Ivana Cankarja so organizirali teniški tečaj. V dveh skupinah se ga je udeležilo 40 učencev.

ŠPORTNE DEJAVNOSTI V 530. UČNEM CENTRU TO VRHNICA

Košarka in nogomet

Tudi vojaki in častniki 530. učnega centra na Vrhniki (kasarna na Stari Vrhniki) so se zelo aktivno vključili v slovensko akcijo »TEDEN ŠPORTA 92«. Precej aktivnosti in tekmovalnosti so organizirali v sami vojašnici med seboj. V goste pa so povabili tudi zunanje vrhniške ekipe ter se z njimi pomerili v raznih športnih panogah. Na svojem košarkarskem igrišču so gostili ekipo RCG Vrhnika. Ob bučnem navijanju vseh vojakov v učnem centru je zmagala bolj uigrana in trenirana ekipa RCG Vrhnika z rezultatom 71:48 (32:18). Za ekipo učnega centra so bili strelci: Mar-

gon 10, Cestar 6, Šušteršič 21, Veber 2, Nikolavčič 9 igrali pa so še: Okoren, Gajžer, Jereb, Povše in Cigula.

Za RCG Vrhnika pa Koščak, 4, Rajkovič 0, Gantar 3, Đurovič 20, Malacko 10, Smrekar 16, Strmole 2, Margon 0, Strgar 16.

Tekmo sta srečno pripeljala do konca sodnika Rom in Seljak. Poveljnik Učnega centra Tone Turk, ki je sam velik ljubitelj športa, je ves zadovoljen pohvalil svoje bučne navijače – obenem ugotovil, da bi marsikatera košarkarska ekipa potrebovala toliko takšnih navijačev.

Košarkarska ekipa 530. učnega centra z dvema Vrhnikačnoma: Nikolavčičem in Margonom.

Teden športa

Teden športa je na Vrhniki potekal od 7. 9. do 12. 9. 1992. V tem času so bila različna tekmovalna in predstavitvena so bile številne športne discipline, ki so se jih lahko udeležili vsi krajani. Glede na vremenske razmere ter tudi zanimanja ljudi so dejavnosti potekale dokaj različno. Plavanja so se udeležili skoraj vsi otroci iz vseh osnovnih šol. Malo manj je bilo zanimanja za tenis in odbojko na plaži. Košarkarji so odigrali pionirski turnir vseh treh šol. Turnir pa so odigrali tudi člani; zmagovalec je bila Vrhnika RCG pred ELLESOM (Borovnica) in Jesenicami.

Še najuspešnejši konec je bil na Drenovem griču, kjer so v soboto, 12. 9. 1992, organizirali igre brez meja. V petih

igrah se je pomerilo devet ekip. V zanimivih, predvsem po spretnostnih igrah je na koncu slavila ekipa Tekarskega

smučarskega kluba Coming (starejši), sledile pa so ekipe: Sinja gorica, Blatna Brezovica, Povž, (Stara Vrhnika), Coming (mlajši), Borovnica, ŠD Dren (Drenov grič), ŠD Lipa (Podlipa) in Dragomer (osnovna šola). Za zabavni del je poskrbel ansambel ČUKI.

Zmagovalna ekipa COMING s pokalom

Pogled na prizorišče iger brez meja

Brez nogometnega srečanja tudi ni šlo. Ekipa Usnjara je na svojem igrišču bila domačin ekipi učnega centra. Gosti pa so brez usmiljenja napolnili mrežo Usnjara in ga premagali s 5:1 (2:1).

Gledalci so videli pravo šolo nogometa, ki so ga prikazali vojaki iz učnega centra, pa čeprav so igrali prvič skupaj.

Ekipi sta igrali v naslednjih sestavah:

Usnjar: Jerman, Zobec, Krečko, Mijatovič, Sojer S., Sojer T., Šalja, Arhar, Popovič, Hribljan, Gutnik (Slabe, Hojak).

530. učni center: Šmid, Srša, Rukav, Maksimovič, Debevec, Lipovec, Kancilja, Podrežšek, Gerbec, Koren, Jančigaj (Kovač, Kralj, Sredinšek, Lenček, Nikolavčič).

Strelci: za Usnjar – Šalja (32') ter za učni center – Kancilja (5', 65') in Podrežšek (25', 52', 57').

Poleg košarke in nogometa so pripravili še eksibicijski turnir dvojic v odbojki na plaži. Tu pa so se pomerili kar med seboj in prikazali zanimive igre, saj je med inštruktorji precej dobrih igralcev odbojke. S. S.

TENIŠKE NOVICE

Občinsko prvenstvo v tenisu za posameznike

Na teniških igriščih teniške sekcije Vrhnika je bilo od 11. 9. do 13. 9. 1992 občinsko prvenstvo v tenisu za vse kategorije posameznikov. Nastopilo je okoli 100 tekmovalcev, ki so dokazali, da je na Vrhniki vedno več ljubiteljev igre z rumenimi žogicami. Tudi gledalcev je vedno več, ki so z zanimanjem gledali zanimive in borbene igre. Posebno posamezna finala so bila na vrhniški ravni in marsikateri favorit je moral priznati poraz.

Marljivi člani teniške sekcije so pripravili več praktičnih nagrad, ki so jih prispevali vrhniški obrtniki in lastniki trgovin, kar dokazuje, da so v tem spoznali propagando za svoje izdelke.

Tako so nagrade prispevali: OREL d.o.o., galerija Medeja, ISKRA – ANTENE, COMING, BOTIQUE ŠKARJICE, slaščičarna BERZO, TRGOVINA CO-COM, zlatarna »ML«, trgo-

Odprto prvenstvo Drenovega griča

V okviru akcije »TEDEN ŠPORTA 92« je ŠD Dren organiziral odprto prvenstvo Drenovega griča v tenisu za člane. Tekmovanje je bilo 5. in 6. 9. 1992 v športnem parku na Drenovem griču. Veliko število gledalcev je videlo precej lepih tekem in dokazalo, da je tenis na Drenovem griču kar priljubljen predvsem med mladimi.

Vse nagrade in pokale je prispevala trgovina blago – MIX. V finalnem srečanju je Aljoša Seljak, po napetem in zagrizenem boju premagal Milana Volka s 5:7, 6:1, 7:5. Za tretje mesto pa je Iztož Škof (Horjul) premagal Viktorja Razdrha s 7:5 in 6:4.

S. S.

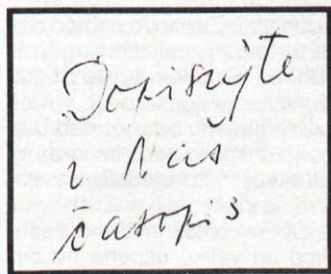
Satelitska antena na Štajersko

Na prvem tekmovalstvu gorskih kolesarjev za veliko nagrado Vrhnika, ki ga je na smučišču Ulovka priredil klub alternativnih športov SPORTWAY, so štartali najboljši slovenski tekmovalci. Zahteven 4,8 kilometrski krog, ki se je začel z rahlim makadamskim vzponom na Planino, nadaljeval z gozdnim spustom in spet z vzponom na vrh smučišča, pa hiter spust mimo lovske kočice v nov krog, je presenetil nekatere tekmovalce, tako da jih je kar precej odstopilo. Tekma je bila zelo zanimiva tudi za številne gledalce ob progi, saj so se tekmovalci spuščali po smučišču s hitrostjo tudi do 80 km/h. Tekma je bila po mnenju udeležencev zelo dobro pripravljena, spremljali pa so jo tudi številni novinarji in sne-

malci, Radio glas Ljubljana, ki se je celo dopoldne v živo javljal z Ulovke. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem, ki so nam kakorkoli pomagali. To so bili: g. Jelko OREL, OBČINA Vrhnika, ISKRA ANTENE Vrhnika, AVTOHISA SELIŠKAR, LIKO, COPIA in CARANTANIA iz Lj., IUV, FUN SPORTS, SZ Vrhnika, JFM Drenov grič, CIMOS servis MERLAK, merilci TIMING Vrhnika, zlatarstvo LANČIČ in AURUM, COMING, ANDORA, gostilni KRANJC in MARINČIČ, BOTER, PAPALINA, MEDEJA, Ufrendo, nočni bar LESKOVEC, BERZO, EVROPA, APO-LON, CI d.o.o. in pa dr. Primož RUS.

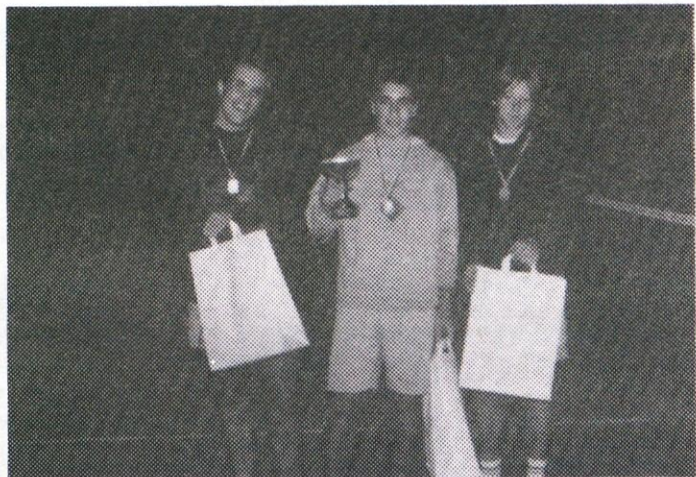
Glavno nagrado, komplet za satelitski sprejem, ki ga je podarila ISKRA ANTENE, si je po šestih krogih privozil naš najboljši tekmo-

ODDAM V NAJEM MANJŠI LOKAL 20 m², S POSEBNIM VHODOM, PRIMEREN ZA VSE MANJŠE DEJAVNOSTI, NA VOLJČEVI 15 (ZRAVEN TRGOVINE HRIB); TELEFON 755-382.

2. Robert Srdič (Vrhnika),
3. Joško Grdadolnik.
Ženske nad 18 let:
1. Nataša Savič (Vrhnika),
2. Slava Volk (Vrhnika),
3. Andreja Brajkovič (Vrhnika).
Moški nad 18 let in 35 let:
1. Milan Volk (Vrhnika),
2. Rale Brajkovič (Vrhnika),
3. Zdene Božič (Vrhnika).
Moški nad 45 let:
1. Jože Prvinšek (Vrhnika),
2. Jože Malavašič (Vrhnika),
3. Lado Hribar (Vrhnika).

Na podelitvi pokalov pa je predsednik teniške sekcije Vinko Kunstelj razglasil najboljša tenisača v letu 1991 (po posebnem točkovanju), in sicer je pri ženskah to Nataša Savič, pri moških pa Rale Brajkovič. S. S.

Obetajoči mladinci na občinskem teniškem prvenstvu (z leve) Robert Srdič, Jure Piršič in Joško Grdadolnik.

Štirje finalisti turnirja Volk, Seljak, Škof in Razdrh s predsednikom teniške sekcije ŠD Dren.

valec Marjan Jauk s časom 1:42:14 pred Idrjčanom Boštjanom Brelihonom in Ljubljancem Dejanom Kastelicem. Mladinci: Budja iz Ljubljane pred Pistorjem (MTB Štajerska) in Likarjem (Winners Club) so prevozili pet krogov. Veterani, vozili so dva kroga, so bili: Komac (UNI), Likar in Mole (Vrhnika). Ženske: Perc (Celje) so tudi vozile dva kroga. Rekreativci so bili: Reberšak (Scott Merida Jezersko) pred Stanovnikom (ARS Audio) in Pirihom (Idrija). Od naših tekmovalcev sta nastopila JANEZ BARBO (SPORTWAY), ki je dosegel odlično 5. mesto in ROBERT MELE, ki pa ni imel sreče s kolesom. Naše čestitke veljajo vsem tekmovalcem. Za prihodnje leto načrtujemo več tekem, tudi za državno prvenstvo in pa tudi v spustu. Radi bi, da bi bila proga, na kateri je bila tekma uradno pripravljena kot MTB proga, poleg nje pa bi uredili tudi spust in obe primerno zavarovali ter označili. Tako bi se vrhniška proga pridružila drugim po Sloveniji in številnim po Evropi. vodstvo SPORTWAY BOŠTJAN ERČULJ

Med veterani se je izkazal tudi domačin Cveto Mole

Vrhniški košarkarji pričeli z novo ekipo

Vrhniška članska košarkarska ekipa je v tekmovalni sezoni 91/92 morala izstopiti iz lige predvsem zaradi nediscipline gledalcev ter tudi nekaterih igralcev. Zato je vodstvo kluba moralo nekatere igralce disciplinsko izključiti iz ekipe, obenem pa pričelo strokovno pripravljati novo ekipo, ki naj bi v prihodnosti prinesla večje uspehe ter se uvrstila v višji rang tekmovanja.

Večje ambicije ekipe so povezane tudi z večjimi potrebami po finančnih sredstvih. Tako je glavni sponzor ekipe RCG, po katerem se članska košarkarska ekipa Vrhniške tudi imenuje. Preostali sponzorji so še: Trgovina Kara, Vargalant in Pizzerija Boter. Razne usluge pa pridobijo tudi v IUUV Vrhniku.

V ekipo sta se vrnila Miro Gabrovšek in Milan Jevšek, ki sta več

sezona igrala v ELLES Borovnica. Iz Ljubljane pa prihajata dva visoka igralca Milan Rešetović (center) in Peter Adamič (krilo). Drugi igralci pa so domačini, vsi stari v povprečju 19 let: Simon Koščak, Simon Strgar, Saša Gantar, Robert Malacko, Andrej Smrekar, Grega Bulc, Saša Rajakovič, Uroš Justin in Matej Žun.

V razgovoru s trenerjem Rokom Zupanom smo izvedeli, da so pričeli s treningi že 17. avgusta, in to trikrat tedensko. Vsak teden so odigrali tudi po eno trening tekmo. Trener in igralci si želijo, da bi se uvrstili čim višje, vsaj na drugo mesto, ki vodi v nadaljnje tekmovanje (plej-off).

Samo tekmovanje je razdeljeno v štiri območne skupine in samo prva dva dobita pravico nadaljnega tekmovanja in s tem možnost uvrstitve v višji rang, to je II.

slovensko košarkarsko ligo, kjer sedaj že igra ELLES BOROVNICA.

Razpored tekem v domači telovadnici osnovne šole Ivana Cankarja je takle:

10. 10. 92 RCG Vrhnika : An-hovo

17. 10. 92 RCG VRHNIKA : Domžale B

31. 10. 92 RCG VRHNIKA : Škofja Loka

14. 11. 92 RCG VRHNIKA : Šenčur

12. 12. 92 RCG VRHNIKA : Eti-keta - Žiri

9. 1. 92 RCG VRHNIKA : Gore-nja vas

23. 1. 92 RCG VRHNIKA : Pre-stranek

Vse tekme so v soboto ob 19.30.

Vodstvo kluba prosi in vabi vse ljubitelje košarke na Vrhniku, da bi športno in disciplinsko bodrili košarkarje ter tako pripomogli tudi k nadaljnjemu razvoju in perspektivi vrhniške košarke.

S. S.

Bivši »žogobrci« na sceni

Na otvoritvi nogometne sezone na Vrhniku, ki je bila 22. 8. 1992, so se med seboj pomerili nekdanji igralci nogometnega kluba Usnjar. Sedanje novo vodstvo kluba se je namenilo, da nekdanje igralce pritegne v delo kluba ter tako poskuša ponovno oživiti klubsko dejavnost in izboljšati kakovost dela z vsemi ekipami.

Prav zanimivo je bilo gledati borbenost in pristno znanje »žogobrcov«. Čeprav so bili igralci iz več generacij, ni noben zaostajal za drugim in vsak je hotel doseči gol. Na

koncu rezultat ni bil pomemben, saj so spoznali, da so takega druženja še potrebni.

Gledalce pa so spomnili na nekdanja zlata leta nogometa na Vrhniku. Na upravi kluba Usnjar si prizadevajo pritegniti v še večjem številu vse generacije nekdanjih nogometašev, ki so pripravljeni pomagati in nogometu na Vrhniku dati večjo veljavo in popularnost.

PRIPIS K SLIKI: PRED ZAČETKOM TEKME 2 x 10 MIN. SO BILI OBRAZI SPOČITI IN NASMEJANI, DRESI PA SUHI.

stojijo: Mesec, Slavec, T. Ogrin, J. Horvat, Savič, Popit, Vujošević, Grbec, Stržinar, čepijo: Čelešnik, M. Margon, Berginc, Joveškovič, L. Horvat, Petkovšek, R. Margon

S. S.

Vrhniški košarkarji z novimi močmi do boljših rezultatov: stojijo predsednik kluba Jaklič, Jevšek, Gabrovšek, Gantar, Rešetarevič, Smrekar, Adamič in trener Zupan. Čepijo Malacko, Rajakovič, Koščak, Đurovič, Justin in Strgar.

ŠE EN DRŽAVNI PRVAK IZ VRHNIKE

V soboto 26. oktobra, si je naš šahist Leon Gostiša že četrtrič priboril naslov šahovskega

državnega prvaka. Državno prvenstvo je bilo v Postojni in je v petnajstih kolih dosegel 11 točk. Prehitel je večnega tekmeča Aljoša Grašarja za pol točke. Na naslednja mesta so se uvrstili Šifrer, Sedmak, Jelen, Osterman, Mikec, Barle... Gostiša in Grosar sta si priborila pravico nastopa na konškem turnirju v Gradcu za svetovno prvenstvo. Po bronasti medalji iz Manile, je to še en uspeh Leona Gostiše.

Prišel, videl zmagal... – Aleš Prek

Aleš Prek je eden izmed obetajočih mladih športnikov, ki svoje življenje kreira tako, kot mu narekuje dva športa – gokard in smučanje. Lahko bi rekli, da že gre po stopinjah vrhunskih športnikov, saj je njegov »delovni dan« prežet s športom, še zlasti sobota in nedelja, pa naj bo to poleti ali pozimi.

Prav prijetno je kramljati s prisrčnim petošolcem. Poln še otroških iskric govori že kot pravi mož in rad pove tako kot misli. Gokard je njegov najljubši šport, raje ga ima kot smučanje. Ko odpelje zadnjo dirko v smučarji, tam nekje v sredini maja, že sede v gokard in družina se preseli na gokard piste. Portorož, Ljubljana, Ptuj... Prej sneg, nato asfalt. No, slednjega so vajeni, saj je oče dolgoletni tekmovallec v gokardu in jabolko pač ne pade daleč od drevesa. To reko se je letos še posebej potrudilo, saj je bila to Aleševa prva tekmovalna sezona v gokardu in glej ga – zmagal je kar na štirih dirkah in postal državni prvak za leto 1992. Vsaj še naslednje leto bo vozil v tej kategoriji (60ccm), potem pa – no, vsa prihodnost je še pred njim. Toda šola je vendarle prva naloga. Če bo pri učenju tako priden, kot je uspešen v športu, bo vse teklo kot namazano. Če pa bo zaškrpalo, se bo treba pač nečemu odpo-

vedati – enemu od športov pač. Toda kateremu, ko pa tudi v smučanju dosega izredne uspehe. Notranjski pokal je letos obvladoval brez težav, bil prvi mušketir, in na državnem prvenstvu dosegel 15. mesto, kar bi lahko vzporejali z rezultatom v gokardu. Letos se je že vrnil s smučarskih priprav v Avstriji in do konca zime bo v ospredju smučanje. Potem pa spet – gokard. Družina se temu prilagaja. Stalno je na poti, priprava motorja – pri tem je prvi serviser brat MIHA, testne vožnje, živčnost pred tekmo..., to je povsem vsakdanje za družino Prek. Aleš iskreno pove, da bi ob sebi rad imel tudi svoje sovrstnike, da bi tekmovali med seboj. Na Vrhniku ni namreč nikogar njegovih let, ki bi se ukvarjal s tem športom. Zato vabi vse vrstnike, ki jih ta šport zanima, da se mu pridružijo. Z veseljem bi jih sprejel, jih česa naučil in pokazal, kaj zna. Res je, da ta šport zahteva ogromno sredstev in družinski proračun presneto trpi zaradi tega. Tudi nagrade niso tako vzpodbudne, kot bi lahko bile. Nekaj stroškov že pokrijejo, vseh še zdaleč ne.

Zato bi bilo prav, da sedaj, ki je na Vrhniku nekaj dirkačev, tudi v drugih kategorijah, izkoristimo edinstveno možnost popularizacije tega športa. K temu bi lahko pripomogli tudi

Portret državnega prvaka v gokartu v kategoriji juniorji – 60ccm

sponzorji. Z njihovo pomočjo bi lahko organizirali dirko na Vrhniku, da bi ljudem pokazali, kaj pravzaprav gokard je. Aleš pravi, da je to eden izmed najbolj zanimivih športov in da bi ga z veseljem predstavil vsem Vrhničanom.

Ob tej priložnosti mu zaželimo še veliko uspeha na dirkalnih stezah, pa tudi v smučar-

nju in predvsem – v šoli. Da bi vztrajal in da bi mu družina še tako stala ob strani ter prenašala vsa športna bremena. Zaželimo pa si tudi, da bi tudi na Vrhniku našli toliko posluha za gokard, da bi ta nekdanji že zakoreninjena panoga znova zacvetela. Ob sedanjih možnostih tega ne gre zamuditi!

MAJA MAKOVEC

Športna šola tenisa, plavanja, taborjenja

V času od 24. do 29. avgusta 1992 smo v športnem parku in v avtokampu na Vrhniku organizirali športno šolo za osnovnošolske otroke.

V šolo se je vključilo 14 otrok iz Vrhniku in Logatca. Vsako jutro so se otroci zbrali ob 8. uri in se pod strokovnim vodstvom Aljoše Seljak dve uri učili granja tenisa. Potem so skupaj odšli v Mlečno restavracijo, kjer je bila za udeležence šole organizirana prehrana. Športno šolo so otroci nadaljevali s plavanjem v bazenu, prav tako pod vodstvom Aljoše Seljak. Po plavanju sta otroke »prevzela« Sabina Dolenc in Primož Lašič, ki sta pripravila pester program družabnih iger.

Športno šolo smo sklenili s piknikom na Pokojišču. Na podlagi vtisov otrok in njihovih staršev menimo, da je bila športna šola dobro organizirana, saj so bili udeleženci zadovoljni.

Ker so se letos z otvoritvijo avtokampa ponudila možnosti za organizacijo takih in podobnih »šol« in ker se je pokazalo zanimanje za vključitev v take oblike izobraževanja in družbenega življenja, se bomo potrudili, da bomo tudi v prihodnjem letu organizirali kaj podobnega.

Športna zveza Vrhnika

Sonja Ralca – državna prvakinja

Na Ravnah na Koroškem je bilo 19. in 20. septembra 1992 1. Državno lokostrelsko prvenstvo v disciplini FITA-ARROW-HEAD. Tekmovalo je 100 lokostrelcev iz 17 klubov in društev. V instinktivnem stilu (Be-
arbow) je SONJA RALCA, članica LK Dragomer-Lukovica, dosegla 331 krogov ter tako pred Jelko Povše (LK Kamnik, 291 k.) in Stelo Pavšič (LK Nova Gorica, 209 k.) osvojila državno prvenstvo, za kar ji čestitamo. Športna zveza Vrhnika

NAŠ ČASOPIS

je vrhniško občinsko glasilo. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Tone Janežič. Predsednik časopisnega sveta Brane Jereb. Uredništvo: Tržaška 1, Vrhnika, tel. 755-121 int. 222, organizator Simon Seljak. Tisk: Tiskarna Ljudske pravice. Časopis je brezplačen in ga prejme vsako gospodinjstvo v vrhniški občini. Po mnenju Ministrstva za informiranje je obdavčen s 5 – odstotnim prometnim davkom.